

ПОЛИТИКИН

2
динара

БРОЈ
1123

ЗАБАВНИК

6.VII 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

КОМПЛЕТАН РАТНИ СТРИП:

КЕЈЗИЈЕВИ ПИРАТИ

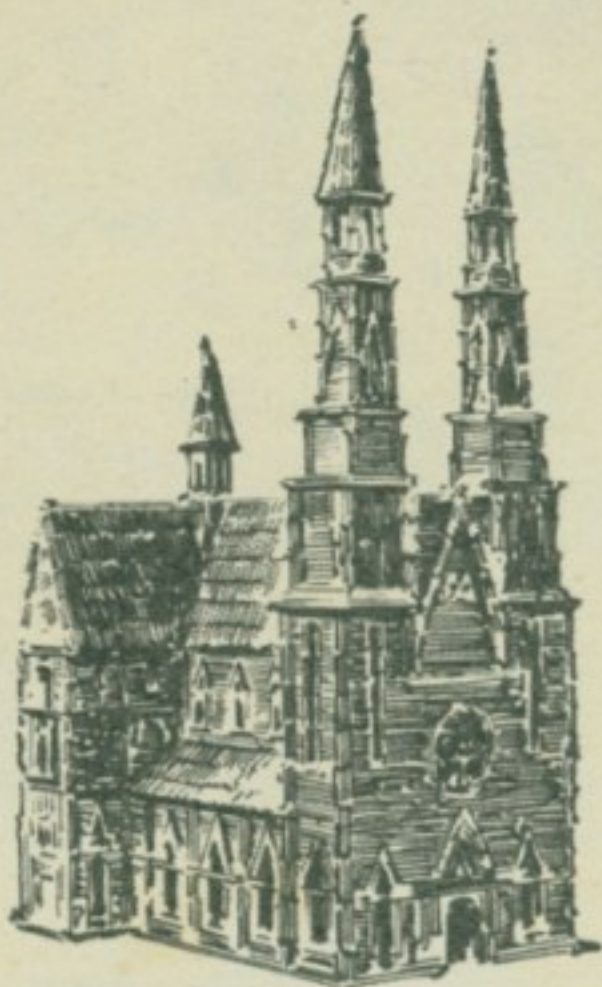
Ripley

Веровати или не!

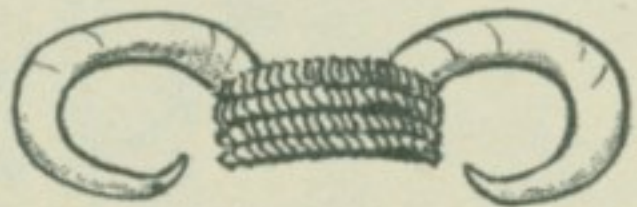
СВЕТИ ЉУДИ

ПЛЕМЕНА КОЛИ
У САКЕРВАДИЈУ
(ИНДИЈА)
ШТИТЕ СВОЈА
СЕЛА
ОД
БОЛЕСТИ
ТИМЕ ШТО
ЈЕДНОМ
ГОДИШЊЕ
ОБИЉУ
ОКО ЊИХ
НОСЕКИ
НА
ГЛАВИ
ПОСУДУ
ПУНУ
ЖАРА.

ОБА МИНИЈАТУРНА КАТЕДРАЛА

САГРАЂЕНА ЈЕ
1966.
У ХАНОВЕРУ
(НЕМАЧКА)
ОД 40.000
ПАЛИДРВАЦА.

ОЧНАКЕ ДИВЉИХ СВИЊА

ИЗРАСЛЕ ТОЛИКО ДА ЧИНЕ
ГОТОВО ПУН КРУГ, ДОМОРОЦИ
ТИХООКЕАНСКОГ АРХИПЕЛАГА
НОВА БРИТАНИЈА
НОСЕ КАО
ЗАШТИТНЕ АМАЈЛИЈЕ.

АЖЕНОР ПЕЈЕ

(1860-1915)
ИЗ ПАРИЗА
ИМАО ЈЕ
ЧЕТВОРО
ДЕЦЕ
РОЂЕНЕ
12. ДЕЦЕМБРА,
11. МАРТА,
4. СЕПТЕМБРА И
4. ЈАНУАРА.
ЊЕГОВ
НАЈСТАРИЈИ СИН
АЖЕНОР
ТАКОЂЕ ЈЕ ИМАО
ЧЕТВОРО
ДЕЦЕ
РОЂЕНЕ
12. ДЕЦЕМБРА,
11. МАРТА,
4. СЕПТЕМБРА И
4. ЈАНУАРА.

КОКОСОВЕ ПАЛМЕ

СЛУЖЕ НА
ТАХИТИМА КАО
СУНЧАНИ ЧАСОВНИЦИ.
ДОМОРОЦИ ЗНАЈУ ДА ЈЕ
ПОДНЕ КАД СЕНКА КРУНЕ
ПРАВИ ОКО ПОДНОЖЈА
СТАБЛА ПУН КРУГ.

ЛЕНГЕР

КОЛУМБОВОГ БРОДА
САНТА МАРИЈА
НАБЕН ЈЕ У МОРУ
КОД КЕП ХАИТИЈЕНА
И ЧУВА СЕ У
ХАИТАНСКОЈ
НАЦИОНАЛНОЈ
ПАЛАТИ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● француски песник Франсоа Вијон и руски књижевник Достојевски били су осуђени на смрт, али су помиловани пред само извршење казне.

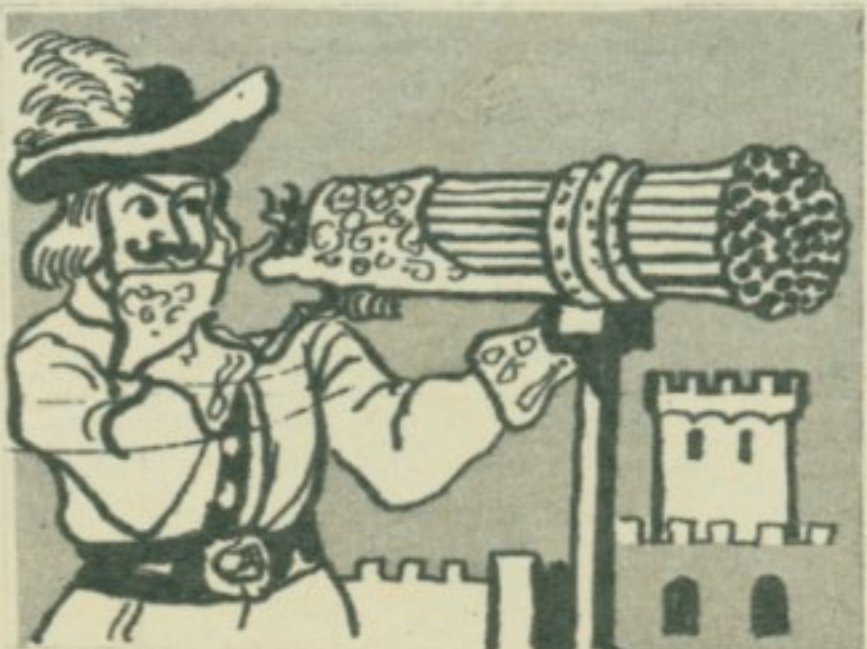
● недавно је утврђена количина вреле воде у подземном мору ко је се простире готово испод пола Мађарске. Сматра се да у под земном мору има око 4000 куб-

них километара воде чија температура износи и до 150 Целзијусових степени. Из првих бушо-

тина које се налазе у близини града Сигета већ се загрева и снабдева топлом водом преко де сет хиљада станова.

● Германи су још почетком 15. века употребљавали неку врсту митраљеза: било је то ватрено оружје начињено од четрдесетак пушчаних цеви.

● пре неколико година за време страшне суше, аустралијски фармери спасли су од глади своју стоку тиме што су је хранили новинама, телефонским именицима, папирним кесама и старим картонским кутијама од којих су правили кашу. Да би у храни било и беланчевина додавали су јој урин. Краве храњене овом кашом давале су млеко. Телад отхрањена кашом од хартије дуго су затим одбијала да пасу траву.

● реч „дијамант“ потиче од грчке речи „адамантос“ што значи „неукротив камен“. Овај назив даг му је због тога што стари Грци и други народи старог века нису успевали да га обраде, односно секу или гравирају, па је он за њих стварно и био неукротив.

● на свим књигама француског писца Жан-Франсоа Лориоа (1728-1820) стоји посвета: „Мом коњу“. Најчудније у свему је то што Лорио никад није имао коња.

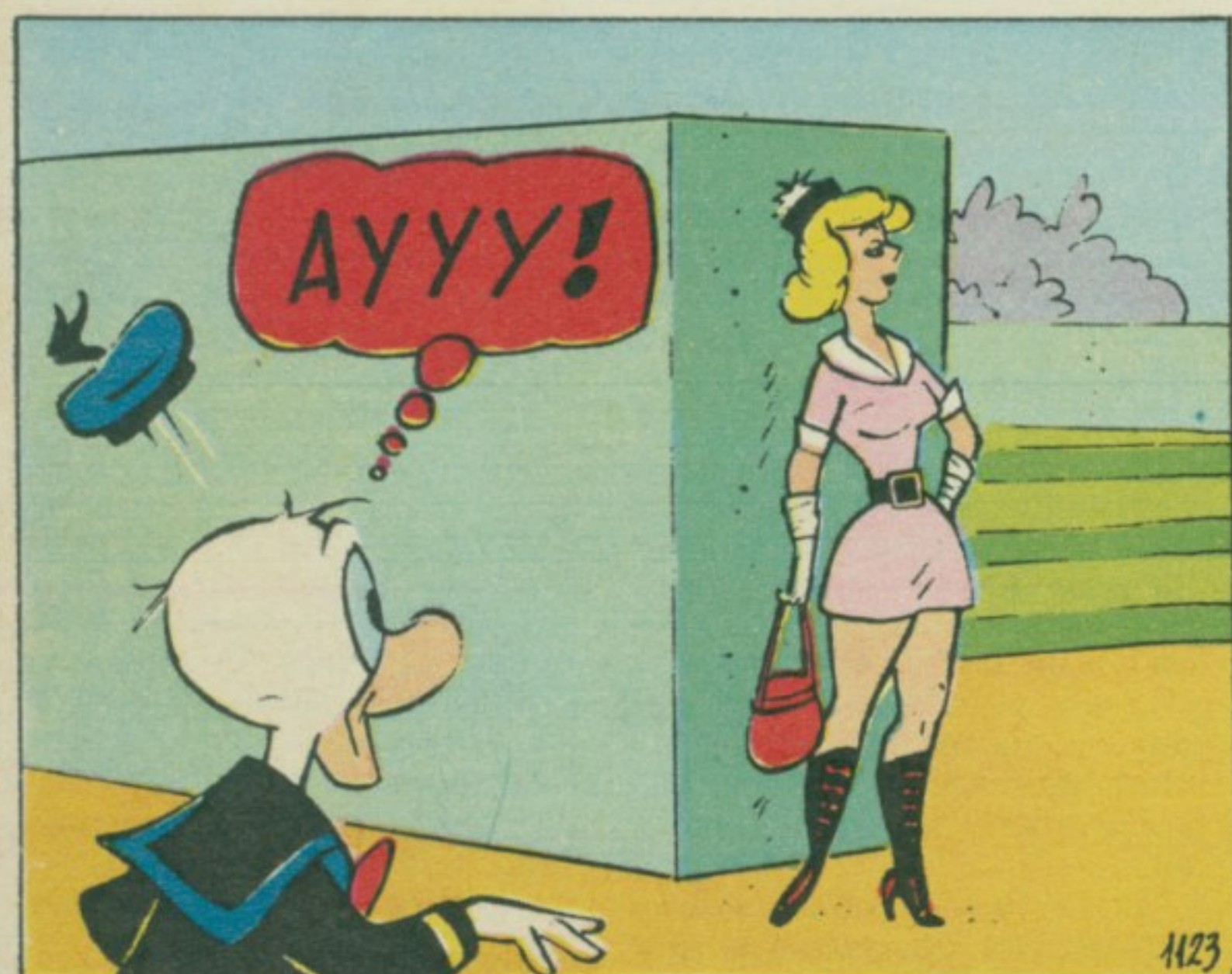
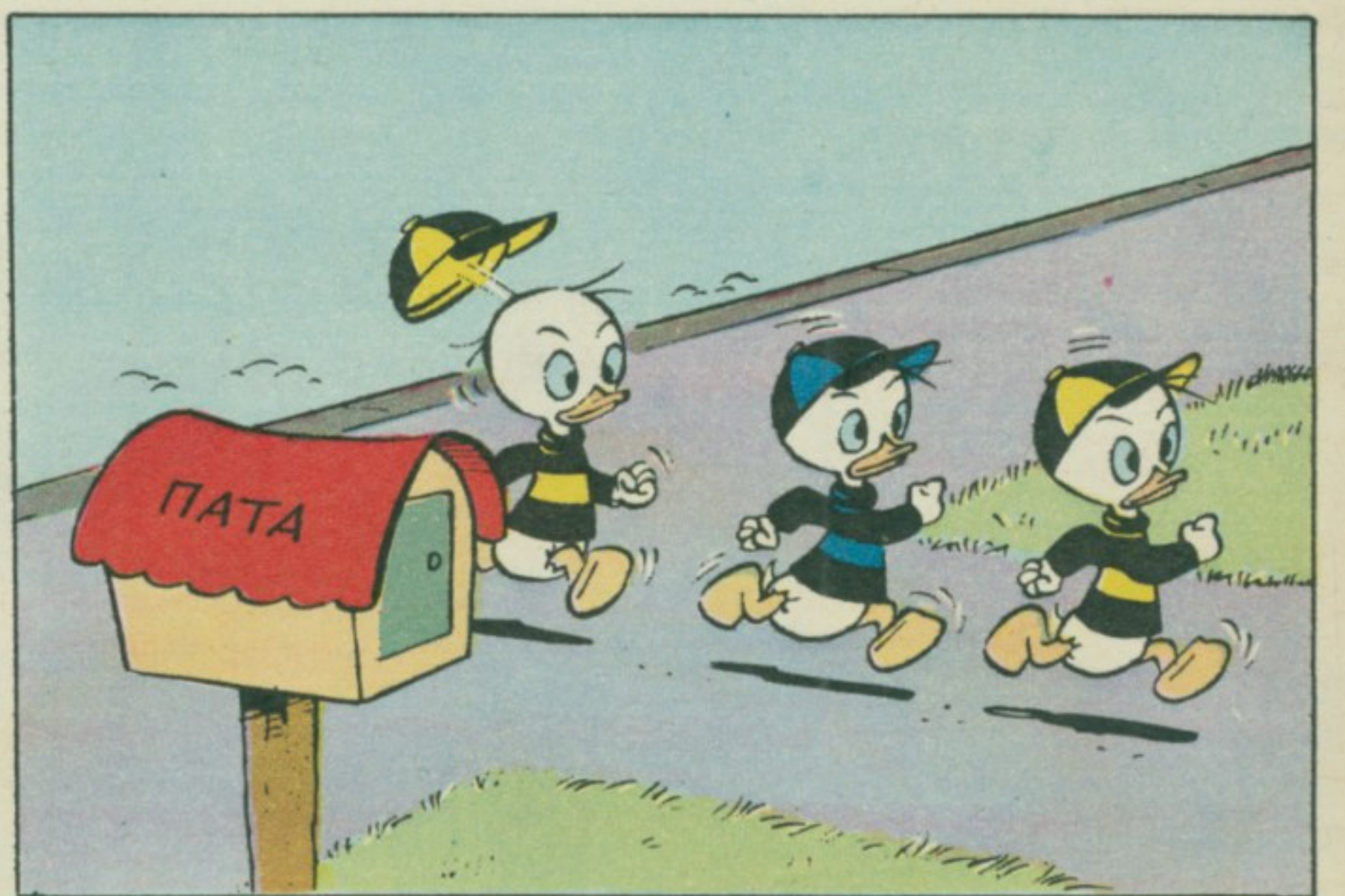
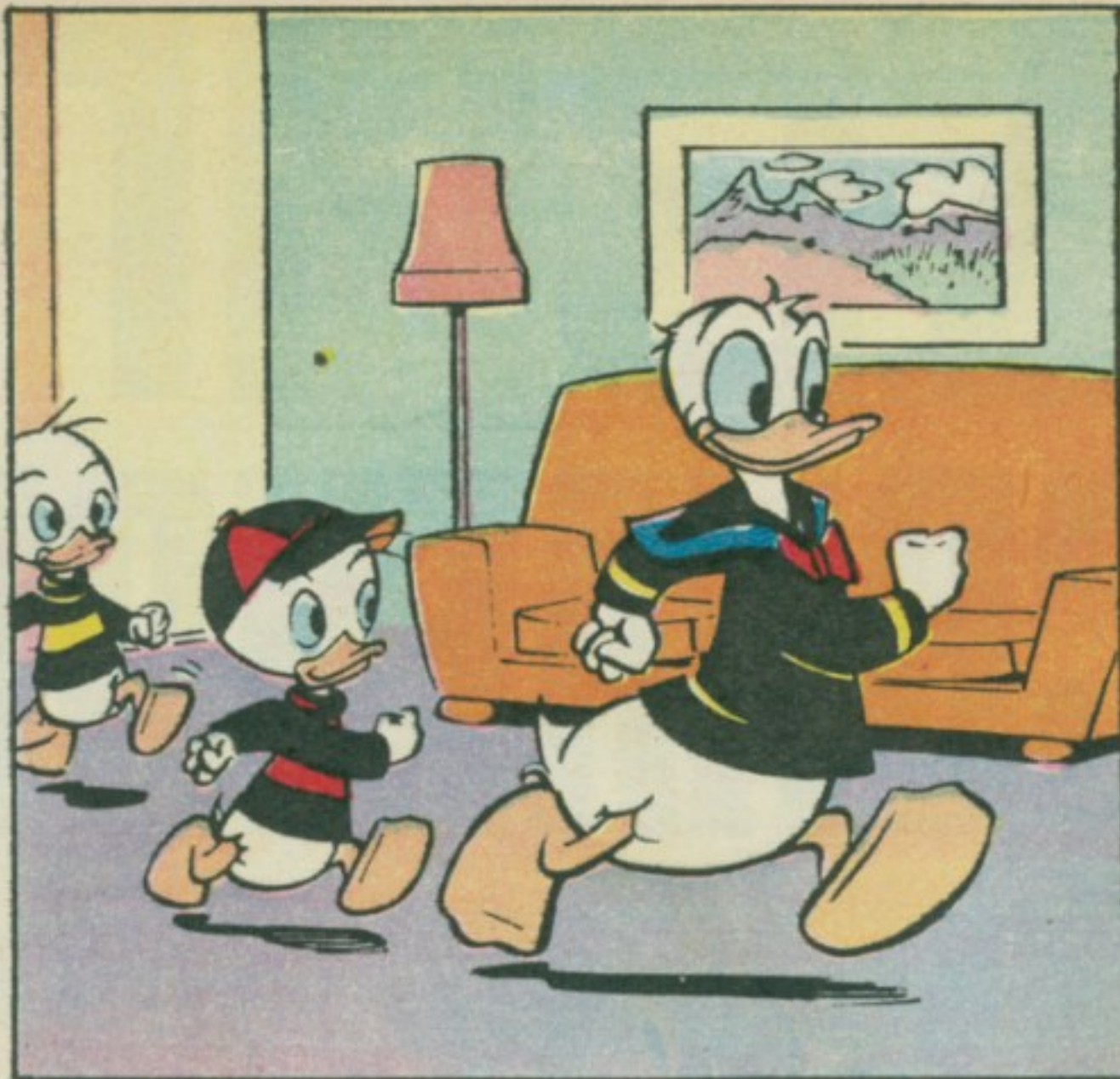
● мушкарци индијског племена Баи, који се углавном баве трговином коња, никад не купују и не јашу кобиле. Разлог: пре три века кобила поглавице овог пле-

мена тако се узјогунила за време једног двобоја да није хтела ни да макне, па је он изгубио борбу.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Кондуктери у возовима никада не пребројавају путнике. Тако ни тог септембарског дана 1959. године, док је воз тутао између Лесковца и Врања, нико није запазио да једног путника нема. Нестали путник није сишао ни у Лесковцу, ни на некој од успутних станица. Он је остао да лежи на отвореној прузи, одмах уз шине.

У званичном извештају који је направила комисија тек двадесет четири часа касније писало је отприлике ово: путник Милинко Вучић из Грделице задремао је стојећи крај отворених задњих врата вагона и испао је напоље док се воз приближавао улазној сигналној рампи прада Лесковца чије су се светлости већ наизирале у даљини. Нађен је онесвешћен, с великом раном на глави.

ЗАЉУБЉЕН ДО УШИЈУ

Те исте вечери враћала се са своје радне деонице омладинска бригада чије се насеље налазило у селу Лесковцу. Између Ниша и Врања постојало је неколико десетина таквих омладинских насеља. Хиљаде младића и девојака градило је 1959. године ауто-пут „Братство-Јединство“.

Док се бригада уморна враћала у насеље завршивши још један напоран радни дан, на самом домаку Лесковца бригадир Ђорђе Манојловић, познатији по надимку Ђока Свилен, прisetио се да је на градили-

ПОДВИГ ЂОКЕ СВИЛЕНОГ

Стегнутих зуба, сав у зноју, трчао је бригадир Ђорђе Манојловић према Лесковцу. Човек на његовим леђима тихо је стењао, једини знак да је жив.

шту, уз стари пан, заборавио крамп. Није много размишљао — неприметно се извукао из строја и појурио назад.

Наравно, крамп би сигурно затекао и сутрадан на месту где га је оставио, али ко ће у насељу, када дође ред да се врате радне алатке, да издржи задиркивања и разне духовитости другова као: „Заљубљен до ушију, па и крамп заборавио!“, „Оставио крамп да му чува радно место!“ и слично. То је Ђоки Свиленом пролазило кроз главу док је, уз железничку пругу, трчао кроз топлу ноћ.

Одједном, зачуо је тих јак. Застао је, послушао — ништа. Опет је потрчао — и поново зачуо јак. Сада је био сигуран да се није преварио. У неколико корака нашао се крај пруге, потрчао неколико десетина метара лево, прешао на другу страну и — умало се није спотакао о непомично тело. Један човек лежао је у локви крви и тихо стењао. Ђока Свилен по друми пут је заборавио на крамп.

Много времена за размишљање није било. Ако још јури до Лесковца да доведе помоћ, човек ће искрварити! Нема друге, мора га на-

товарити на леђа и, што пажљивије може, однети у болницу. Тако је и учинио.

ПОГЛЕДАЈ НА ШТА ЛИЧИШ

Човек на леђима, испрва лак, са сваки метром чинио му се све тежи. Осећао је његов влажан дах за вратом и топлу крв која му се сливала низ косу. Стегнутих зуба, у грашкатама зноја, трчао је Ђока Свилен према Лесковцу који му се чинио преко света. Ноге није осећао, као да су биле од олова. Али, трчао је не обраћајући пажњу ни на шта, човек је и даље тихо стењао и то је значило да је још жив. Ђоки је само то било важно.

Тачно један час и педесет минута касније повређени је лежао на хируршком столу. Лекарска дијагноза била је кратка: прелом лобање услед пада. Свилен је читаво време чекао у ходнику. Није стигао ни да се умије, на врату и коси остале су му мрље усирене крви непознатог човека. После операције лекари су Ђоку потапшали по рамену говорећи:

— Да је стигао само сат касније, наша помоћ већ му не би била потребна!

Ђока Свилен пратио се у омладинско насеље тек у зору, мртав уморан, измучен и при од слепог праћине и зноја. Командант бригаде био је љут као рис. Само је процедио кроз зубе:

— Свилен, погледај на шта личиш! Где си провео ноћ? Спреми се, идемо код команданта насеља Ђоке Де спотовића да ти он лично каже да се пакујеш, па куни у Београд!

Свилен је од муке заплакао. Све му се окупило, и оно од раније, и ово сада. Знао је на шта циља командант бригаде, сетио се како је добио надимак Свилен.

Ђока је 20 година живео у познатом београдском крају Чубури. На левој руци и-

мао је истовирано срце, а изнад њега орлову канцу. Једне ноћи, у ситне сате, упао је добро накресан у кафану „Табор“ и узвикнуо: „Кога првог клепим постаће мек као свила!“ Сви сте ви свилен!“ Од тада Чубура па је прозвала Ђока Свилен.

МИШ НА УЗИЦИ

Због сличних изпреда Ђока је био и куван и печен код судије за прекршаје. Судија га је увек дочекивао истим речима:

— Зар опет ти? Па, докле тако, младићу? Што не употребиш снагу за нешто паметније?

Једном, да би изиграо судију и био ослобођен казне, ухватио је на тавану миша, везао га танком пантљиком и прошетао с њим уликом у по бела дана тепајући му као кученцету. Чак је обезбедио и сведоке који су имали да потврде судији да са Свиленом нешто није у реду јер ко је још видео да нормалан човек шета уликом миша замишљајући да је псето!

Трик, наравно, није успео. Судија га је само погледао и кратко рекао:

— Боље би ти било да уместо миша шеташ — мишиће! Прихвати се, Свилен, посла и то одмах и озбиљно, иначе може да буде касно!

Тада је одлучио да пође на радну акцију. Команданту бригаде испричао је све о себи. Зарекао се да ће бити најбољи, само жели да се нађе у средини младих људи који не знају за кафане, алкохол, судије за прекршаје...

ДА ЗАГРИМ СВИЛЕНОГ!

Бригадна застава пењала се на јарбол, Свилен је међу постројеним омладинцима гутао сузе и бес и баш у том часу један човек упао је у насеље. Био је веома узбуђен, пришао је команданту и рекао:

— Дошао сам да донесем чабрицу сира за вас омладинце и загрим оног кога зову Свилен. Ја сам Жика Вучић из Грделице. Јутрос рано звали су ме из лесковачке болнице. Рекоше ми лекари да је мог брата Милинка спасао Ђока Свилен. Носио га, кажу, на леђима пет километара, извукао га од смрти!

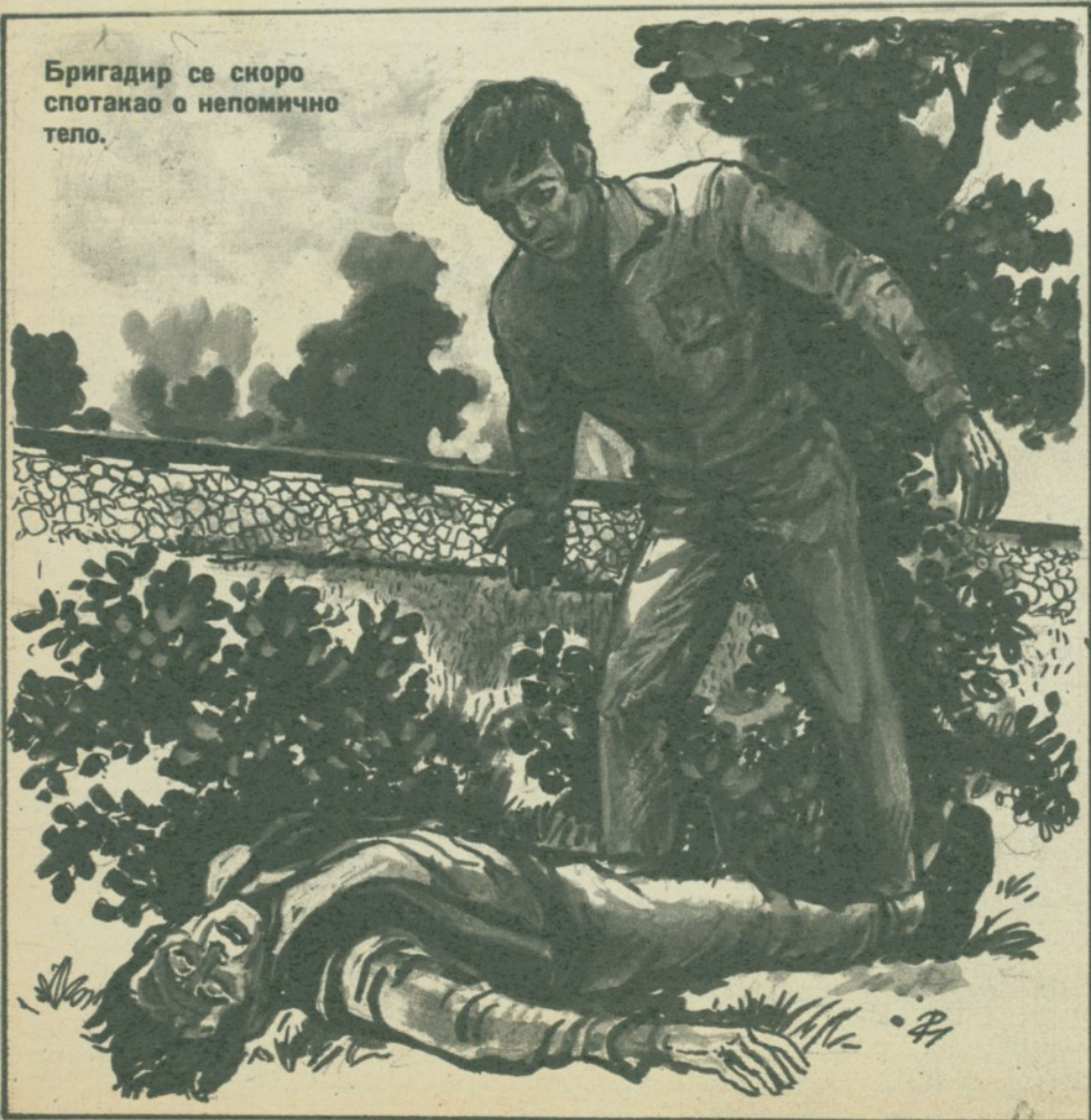
Цела бригада, постројена у полукруг, клицала је када је Жика Вучић загрлио Ђоку Свиленог и рекао му пред свима:

— Хвала ти, спасао си ми брата. Да нам будеш гост у Грделици. Дођи с друговима, има хлеба и сира за читаву бригаду!

Тако је Ђока Свилен постао познат на целој траси ауто-пута „Братство-Јединство“.

М. П.

Бригадир се скоро спотакао о непомично тело.

БАТИНЕ
КОЈЕ
СЕ
ПАМТЕ

РАДИО-ЛОНДОН

Неколико дана после шестоаприлског бомбардовања 1941. године мајка и ја вратили смо се из „бежаније“ у Београд. Нашег стана више није било, те смо се упутили баки која није хтела да напушта град.

Мајка ми је често причала да се бака преселила у нови стан недалеко од старог. Улица се звала Велбушка, а висока полукружна зграда на углу носила је велики плави број 2 сличан цифри са дводинарке.

На строгом бакином лицу сину изненађење и радост кад нас угледа. Она загрли најпре мене, па мајку.

— Господе, толико сам се бринула због вас... Како је сурово ово време!

Одмах затим, као да се уплашила сопствене радости, лице јој доби познати строг израз. Она седе на фотељу између два округла Вилерова гоблена урамљена у мрке сомотске рамове и забринуту рече мајци:

— Причај ми, молим те, шта се са вама догађало. Зар ти је требало да се са дететом потуцаш по селима!? Видиш да нисмо помрли од глади. За сада останите код мене, док не измислимо нешто боље!

И тако смо остали колбаке.

МАМА, ШТА ТО РАДИШ!?

Свако после ручка бака би легла на кауч у својој соби и укључила радио. Спикер је најчешће говорио о успесима Немаца, продору у Африку, бомбардовању Лондона или освајању неког новог града на источном фронту. Бака се нервозно врпољила и бесно грдила:

— Баво нека их носи!

Онда би брзо окретала скалу. Радио је крчао, однекуд из даљине долазили су у таласима неки чудни звуци. Бака је напрезала слух. Чинило се као да и сама хоће да се претвори у магично зелено око, у звук и светлост.

„ГОВОРИ МОСКВА, ГОВОРИ МОСКВА!“... чуло се из радија.

У бакиним очима виделе су се сузе. Тихо би шапутала, а и шапат је подрхтавао:

— Левитан, то говори Левитан!

Мајка би уплашено навлачила завесе и молећиво говорила:

— Боже, мама, шта то радиш? Зар хоћеш да нас свеотирају у логор!

А бака као да је била у трансу. Слушала је глас спикера, а онда отвара

Путем до куће бака је само ћутала и, судећи како ме је грубо вукла за руку, закључих да је страшно љута

По бакином лицу схватих да сам рекао нешто неопростиво глупо и ружно.

велики Минервин атлас и црвеном оловком подвлачила имена градова и река. Њене уснице стезале су се у грчу и приметивши да је посматрам објашњавала ми је као да је разумем:

— Овде су пробили обруч, прешли реку, ударили им у бок!

Ја сам је помно слушао и трептао.

ЗЛОТВОРИ У МАНТИЛИМА

Бака је волела да шета, па је често и мене изводила са собом чврсто ме држећи за руку. На улицама је било мало пролазника, протутњао би понеки шарени камион пун зелених војника, прокасао мршав ду-

говрати коњ вукући фијакер. Бака ми је показивала зграде, излоге, а најчешће смо одлазили у неки тихи парк.

Када смо хтели на Калемегдан, попели бисмо се на трамвај двојку и то је за мене било највеће задовољство. Кочничар је неуморно звонио, кондуктер извикивао имена станица, точкови и мотор сложено су зујали и трештали, а трола је на кривинама шиштала и бацала дугачке плавичасте варнице.

Приљубио бих нос уз прозорско стакло и неуморно посматрао свет у кругу. Бака би ћутећи седела иза мене или ми понекад тихим гласом нешто показивала и објашњавала. Али зато, кад смо шетали сами пустим парковским алејама, гово-

рила ми је строго и поверљиво:

— Они зелени војници, то су Немци. Још су опаснији они злотвори у мантилима; то су гестаповци. Када су они у близини, треба само ћутати и бити опрезан!

УЧИНИО МИ СЕ ОСМЕХ

Једног јутра, киша тек што је престала да пада, а сунце се умивало у зелен-

ћи крену узбрдо. После извесног времена кондуктер два пута повуче гајтан изнад своје главе и викну:

— Л О Н Д О Н! Ко силази?!

— Је ли то онај Лондон што га ти слушаш сваке вечери? — гласно упиташ баку.

Њено лице намах се уочи, она побледе као мртава и ја схватих да сам рекао нешто неопростиво глупо и ружно.

Неки људи се окренуше, а човек у сивом мантилу који је стајао изнад мог седишта значајно ме погледа и неприметно ми се насмеши. Или ми се само тако учинило. Нисам разумео тај осмех, али се сетих опасних људи у мантилима који чак и децу шаљу у некакве страшне логоре.

Сишли смо код палидулске пијаце. Путем до куће бака је само ћутала, често се уплашено освртала и, судећи како ме је грубо вукла за руку, закључих да је страшно љута. Цупкао сам за њом заборавивши на обећану шетњу по Калемегдану.

Тек када за собом двапут окрену кључ од стана, бака дубоко одахну. Још са врата — није чак стигла ни мантил да скине — она исприча мајци догађај у трамвају. И мајчино лице побледе, а ја истог трену осетих врућ шамар на образу. Строге уплашене мајчине очи јасно су ми говориле да то није крај мојих страдања и испаштања. Али, бака ме повуче иза себе и заклопи својим телом.

— Немој, није дете криво! — А онда тихо додаде: — Овога пута имали смо среће, онај човек у мантилу није био из Гестапоа!

Ни касније у животу батине ме нису мимонлазиле, али овај шамар ми се урезао у сећање. Чини ми се да сам тог дана одрастао.

Михаило Крстовић,
инжењер архитекту-
ре, Чедо Миндерови-
ћа 8, Београд

Хонорар: 250 н. д.

НЕПРИЈАТНЕ УСПОМЕНЕ

Умољавају се старији читаоци „Политикиног забавника“ да нам опишу батине које су неправедно или заслужено добили у детињству, а које су до данас због нечега запамтили. Успомене треба написати на три до пет страна. Најзанимљивије ћемо објавити и хонорисати.

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

САРКА СЕ СПРЕМА ЗА ВЕНЧАЊЕ. ВУКОЈЕ ОДВРАКА ДИКАНА ОД ЖЕНИДБЕ, АЛИ ГА ОН НЕ СЛУША ВЕК У ЗАНОСУ КЛЕПА СТИХОВЕ И ПЕВА. ШТЕТА ШТО СТРИП НИЈЕ ОЗВУЧЕН ДА ГА ЧУЈЕТЕ...

ОСТВАРИКЕ СЕ МОЈ САН ИМАЌУ ПЕТОСОБАН СТАН ИМАЌУ И ВИКЕНДИЦУ И КОЛА ЗА ПОРОДИЦУ И САРКУ ЗА ЖЕНИЦУ И...

ЗАР СИ СТВАРНО БАШ ТО ЖЕЛЕО У ЖИВОТУ, ДИКАНЕ?

А ИДЕАЛИ? А ТВОЈА УЛОГА У СВОЈИ ЈУЖНИХ СЛОВЕНА НА БАЛКАН? ЕХ, ДАНАШЊА ОМЛАДИНА!

ЗАШТО ДА НЕ УЗЕМ ЈОУ КАД ОНА ВОЛИ МЕНЕЕЕ...

ТУП

ПОК

АЛИ ЈЕДНА ЈАБУКА ПАДЕ ДИКАНУ НА ГЛАВУ И ПРЕСТАДЕ...

...ДЕЈСТВО ХИПНОЗЕ ОНОГА САРКИНОГ ТОЗЕ.

УЈАЧЕ, ГДЕ СМО? ЈА БИХ ДА ИДЕМО КУБИ!

ОПЕТ ЈЕ НОРМАЛАН!

И ЈА, ДИКАНЕ! ИДЕМО ИЗ ОВИХ СТОПА!

ЗА ТО ВРЕМЕ САРКИ ЈЕ СТИГАО ГЛАСНИК...

ДРАГА САРКА! ДА НЕ ПОЦЕПАМО ВИЗАНТИЈАКО ЦАРСТВО ЈА И ЦАР СМО СЕ ПОМИРИЛИ. ТЕБЕ УНАПРЕД БУДЕМО ЗА МИНИСТАРКУ ДВОРСКЕ МОДЕ А ОКТАНА ЗА ШЕФА ПРОТОКОЛА ПОД УСЛОВОМ ДА СЕ И ВИ ПОМИРИТЕ И ВЕНЧАТЕ.

П.С. МОЖИ БЕШ ДА ЛАНСИРАШ ДА КРАТКЕ СУКЊЕ!

ТВОЈА ЦАРИЦА ТЕОДОР

ИЛИ

АНЕ МОРЕ КРАТКЕ СУКЊЕ

САРКА МИНИСТАРКА МОДЕ

ЖАО МИ ЈЕ ШТО ГУБИМ ДИКАНА... АЛИ ЗБОГ ВИШИХ ДРЖАВНИХ ИНТЕРЕСА МОРА СЕ ЖРТВОВАТИ ЧАК И ЛИЧНА СРЕБА!

ТРЕБА УЧВРСТИТИ ГРАНИЦЕ ВИЗАНТИЈЕ НА ДУНАВУ ДА СЛОВЕНИ ОСТАНУ ИЗА КАРПАТА!

АКО ВАС ПУТ НАНЕСЕ КРОЗ КОНСТАНТИНОПОЉ, ОБИЈИТЕ НАС!

ЗБОГОМ, САРКА!

БОЈАО САМ СЕ ДА ЋЕ НАМ ОВО БИТИ ПОСЛЕДЊА АВАНТУРА!

ЈА САМ ОЧЕКИВАО СРЕЋАН КРАЈ С ВЕНЧАЊЕМ!

МА ТИ СИ ОБИЧАЈ МАГАРАЦ!

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

Моји родитељи су становали у близини „Ајаксовог“ стадиона у Амстердаму. Отац је био продавац поврћа и слабо је зарађивао па је и мајка морала да ради. Повремено је одлазила у клупске просторије „Ајакса“, спремала их и чистила, и тада ме је водила са собом. Док сам чекао да мајка заврши посао, шврљао сам по стадиону. Упознао сам неке професионалне фудбалере, тадашње звезде, и спријатељио се са њима. Чинио сам им мале услуге: доносио лопте, преносио њихове ствари, па су ме због тога сви волели. Био сам нарочито добар пријатељ са Питом Кајзером са којим данас играм у екипи „Ајакса“.

Кад су у клубу одлучили да оснују јуниорски тим, и ја сам се, захваљујући ранијим познанствима, нашао у њему. Био је то за мене велики догађај.

НЕЋУ ДА НАС БРУКАШ!

Једног дана требало је да отпутујемо у једно мало место, на око педесет километара од Амстердама, и да ту са својим вршњацима одиграмо пријатељску утакмицу. Тренер ме је одредио у први тим и рекао строгим гласом:

— Мали, немој случајно да закасниш, бићеш заувек избрисан из јуниорског тима.

Поновно је то и осталима. Отишао сам кући и, пошто је отац био негде на путу, испричао мајци да сам одређен да путујем са екипом. Мајка је само жалосно слегла раменима.

— Не можеш да путујеш — рекла је. — Ципеле су ти поцепане а ја сад не могу да купим нове.

ЗБОГ УТАКМИЦЕ

Док сам уморан од плакања спавао у рушевини, стигли су радници с булдожерима: њихов задатак је био да је савне са земљом!

— Али, ја ћу путовати у поцепаним ципелама! — успротивио сам се.

— Не! — била је неумољива мајка. — Нећу да нас брукаш.

И тако, и поред моје велике жеље да играм на једној правој утакмици, нисам могао отпутовати. Мајка је остала непопустљива до краја иако сам плакао као никад до тада. Увређен, одлучио сам да побегнем од куће али не на утакмицу. За скровиште сам изабрао једну стару срушену кућу у близини стадиона „Ајакса“.

Била је то, у ствари, једна велика, застрашујућа рушевина коју су сви из околине опрезно заобилазили — сваког часа њени зидови су могли да се сруше и усмрте пролазнике. Ја тада нисам био свестан те опасности, или не потпуно, па сам се без размишљања увукао унутра. Сместио сам се у једну малу собу и од помисли да

нећу моћи да играм, поново почео да плачем.

ИЗГУБИО САМ СВЕСТ

Кад сам се уморио од плакања, савладао ме је сан. Седео сам наслоњен на зид и не знам колико сам дуго спавао, тек — из сна ме је пробудио неки снажан тресак. Тргао сам се и отворио очи: око мене се све рушило. Стакло на прозорима се ломило и падало с треском, свуда унаоколо падале су цигле а прашина ми је засипала очи. Схвативши у каквој сам се опасности нашао, скочио сам на ноге и потрчао према излазу. Али, после неколико корака видео сам да немам куд.

Изази су били затрпани циглама, све се и даље осни-

пало и рушило. Стајао сам као скамењен: био сам заробљен у рушевини. А тада, унезверено се обазирати око себе и тражећи излаз, угледах омању рупу у једном зиду. По светлости која је долазила споља поверовао сам да је то спас.

И даље обузет страхом очајнички сам потрчао према отвору, испружио руке изнад главе и покушао да се провучем. Учинио сам то тако неспретно, тако очајнички да сам свом снагом треснуо о зид. Изнад моје главе поново је почело да се руши. Неколико тешких цигала сручило ми се на главу и тело и ја сам почео да губим свест. Истина, не тако брзо већ полако и можда, више од страха да ћу бити затрпан него од удараца. Затим је нашао још један ударац, па још један и ја сам пао. Више се ничег не сећам.

ИЗЈЕДНАЧУЈУЋИ ПОГОДАК

Кад сам се пробудио, око мене су стајали неки људи у прашњавим радничким комбинезонима.

— Добро је, жив је — рекао је неко. Ја сам покушао да се подигнем и у глави ми се поново све замрачило.

Касније, много касније, кад сам се потпуно опоравио од задобијених повреда, мајка ми је, не успевајући да задржи сузе, испричала како сам спасен...

Док сам оног дана спавао у свом скровишту, око рушеvine су се окупиле радници са булдожерима — добили су наређење да преостале зидове савне са земљом и рашчисте терен како би могло да почне грађење неког новог објекта. Ни на крају им памети није било да се неко налази унутра.

Булдожером је управљао радник Ван Прат, данас пензионер. Кад је покренуо своју грдосију, сасвим случајно је погледао према срушеном делу зграде и угледао „не-

чије“ ноге како вире из повеће гомиле цигала. Изненађен, пошао је да погледа шта би то могло бити и имао је шта и да види.

Ван Прат и ја смо данас одлични пријатељи. Често га посећујем, увек с неким поклоном или с картом за утакмицу.

Чим сам се опоравио, отишао сам на стадион „Ајакса“. Поновно сам почео да тренирам и успео да се изборим за јуниорску екипу. Имао сам шеснаест година кад сам први пут играо за први тим „Ајакса“, у деветнаестој сам постао репрезентативац. Мој деби у репрезентацији био је против Мађарске и сећам се добро, постигао сам један драгоцен гол. Био је то други, изједначајући погодак.

Јохан Крајф

Стакло на прозорима се ломило и падало с треском, свуда унаоколо осипале су се цигле а ја сам очајнички покушавао да нађем излаз.

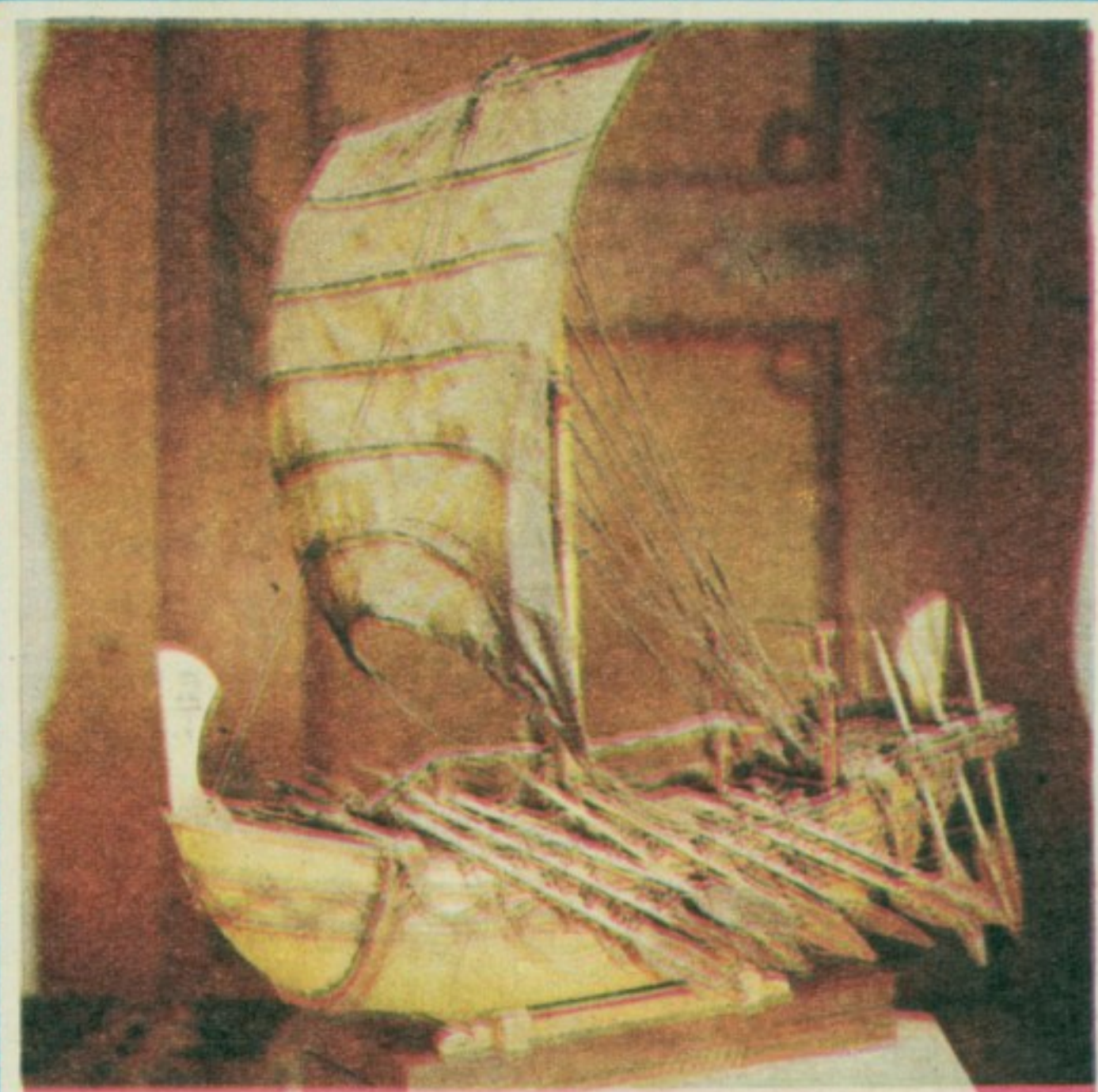

БРОД СА ХИ

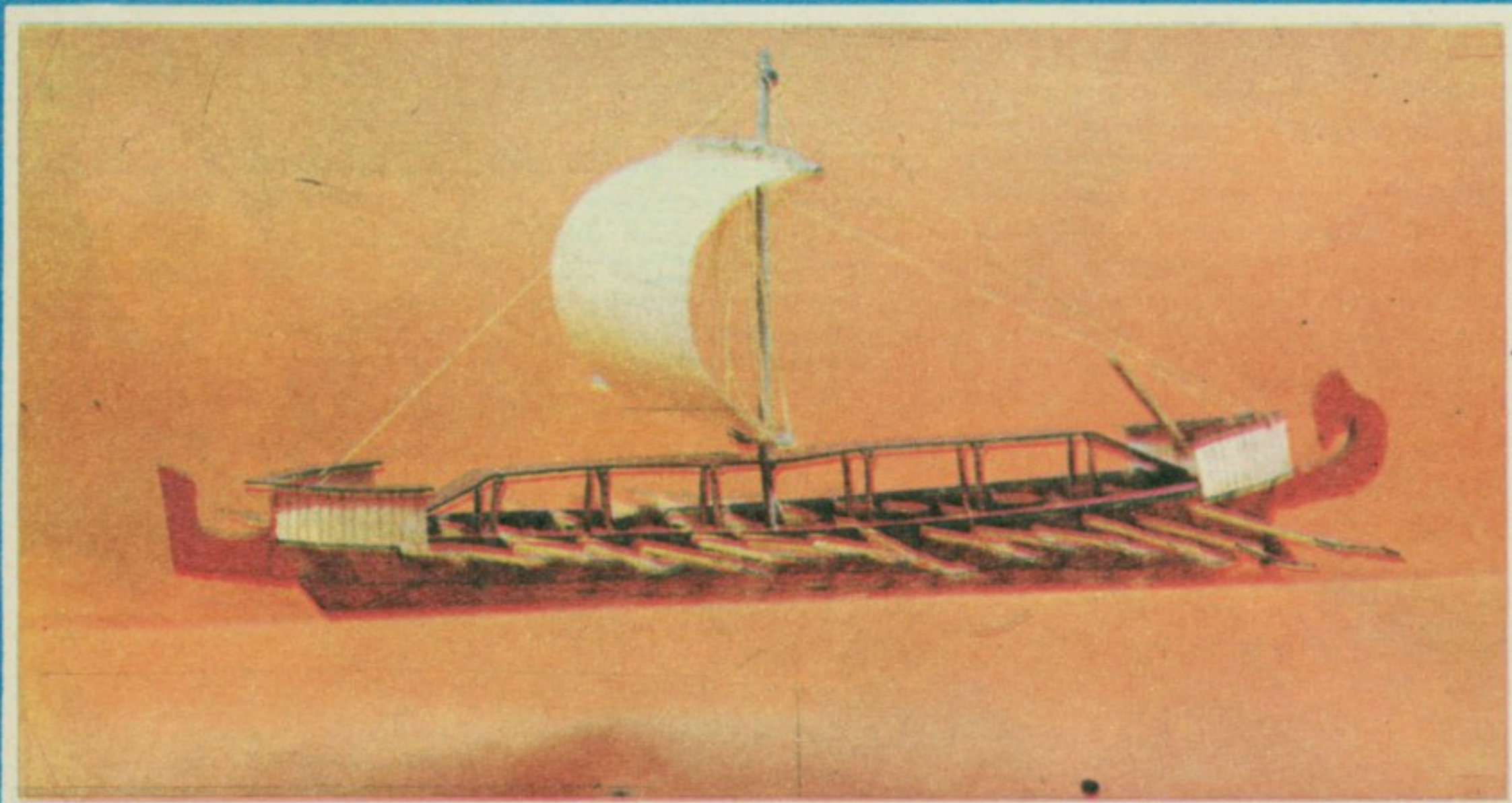
НАЈСТАРИЈИ БРОДОВИ НА НИЛУ ГРАЂЕНИ СУ ОД ПАПИРУСА, А АСИРЦИ СУ ОПЛОВИЛИ МНОГА МОРА У ЛАЂАМА ОД ПРУЂА. И ДАН-ДАНАС У АРКТИЧКИМ ПРЕДЕЛИМА ЕСКИМИ ИДУ У ЛОВ ЧАМЦИМА ОД КОЖЕ ДОК СЕ НА ЈУЖНОАМЕРИЧКИМ ЈЕЗЕРИМА МОГУ ВИДЕТИ БРОДИЋИ ВЕШТО ИСПЛЕТЕНИ ОД СЛАМЕ!

Овим бродом Египћани су пловили пре скоро 5000 година

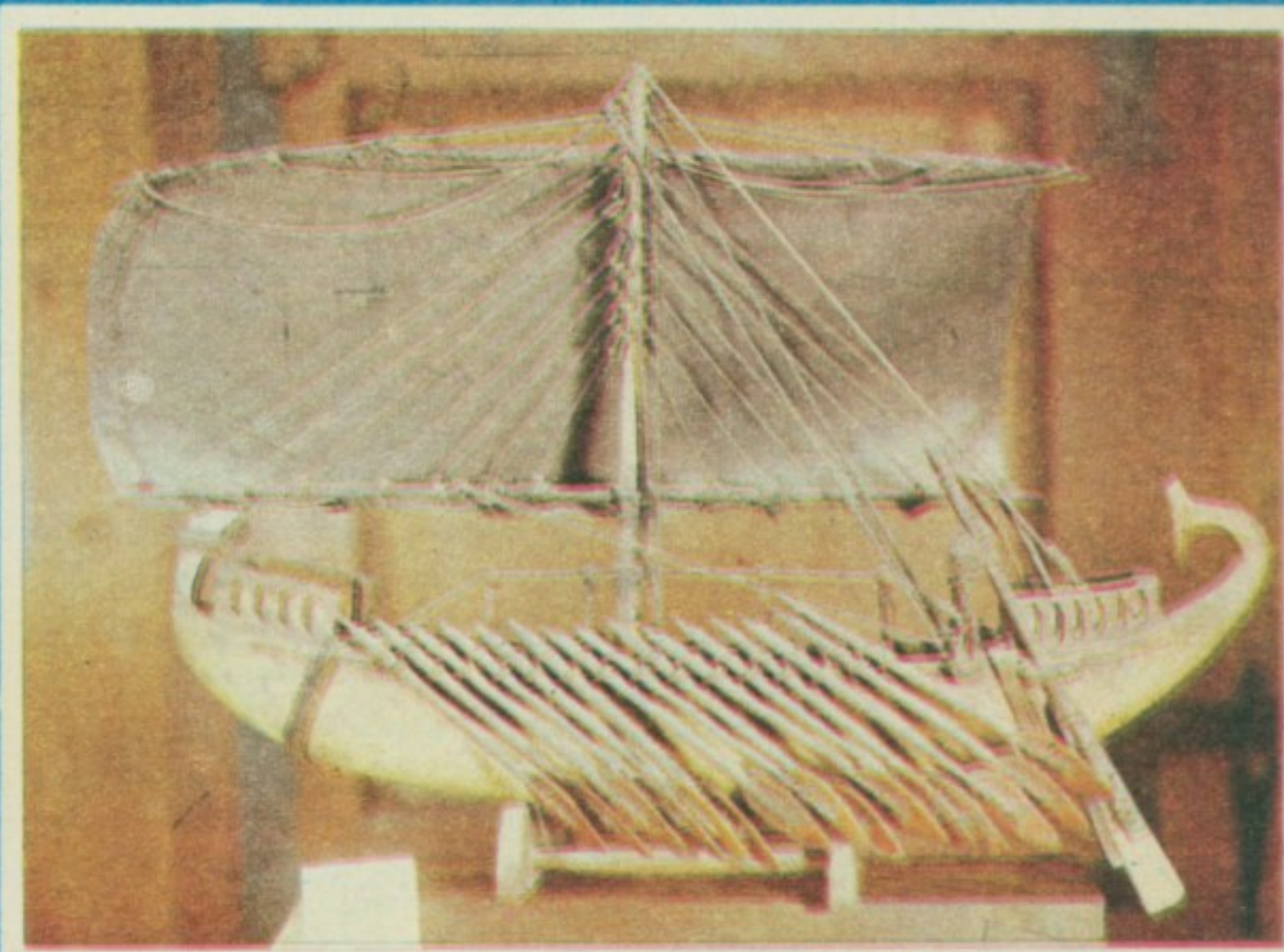
ЕГИПАТСКИ БРОДОВИ — Египћани су пловили по Нилу и оближњим морима још пре 6000 година! Најстарији познати египатски бродови грађени су од снопова стабљика папируса тако што су снопови, дугачки шест до осам метара, чврсто везивани конопцима. За веће терете Египћани су врло рано почели да граде дрвене бродове високо извијеног прамца и крме. Већина ових бродова кретала се на весла и једра а кормило је било веће весло у облику лопате. Главно погонско средство била су весла док је једро, разапето на јарболу у средини брода, у том раном периоду развоја бродарства било споредни погон. Први египатски бродови нису служили за ратовање на води већ за трговину и превоз путника. Једина поморска битка старог Египта одиграла се за време фараона Рамзеса III, око 1200. до 1168. године пре нове ере, и египатска флота је у њој однела победу.

Дрвени труп најстаријих египатских бродова прављен је од дебелих дрвених плоча неправилног облика јер у Египту није било високих стабала за дугачке даске. Због велике дебљине трупа унутрашњост бродова није била пространа, осим код изузетно великих бродова. Да би овековечили своја велика поморска путовања Египћани су сликали бродове на стенама гробница, на вазама, разним украсним предметима и високим рељефима које су подизали владари. Осим тога, стављали су у своје гробове мале моделе бродова да би покојник, према њиховом веровању, могао отпутовати у свети град Абидос. Брод на слици био је дугачак 22 метра, крма му је савијена и завршава се лотосовим цветом, кормило двоструко. Бокови брода, крма и прamac су украшени. На средини је један јарбол са четвороугластим једром као постојним погоном.

Брод египатске краљице Хатшепсут саграђен пре 3500 година.

Египатски брод саграђен пре 3000 година.

ПЛОВИО ЈЕ САМО ДАЊУ — Овај брод је саграђен у XI веку пре нове ере у земљи Филистра или Филистеја који су се пре више од 3000 година населили у Палестини. Био је то једини поморски брод из тог периода са равним дном па се њим морало пловити само кад је море мирно. Подручје пловидбе му је био Левант, земље око источног дела Средоземног мора: приморски делови Мале Азије (Турске), Сирије, Либана, Израела и Египта. Као што није смела да плови по ветру, посада овог филистарског брода није смела с њим да заноћи на пучини. Због веровања да поморски богови ноћу често имају злу ћуд па могу да униште брод, посада га је при савшетку дана извлачила на копно. Занимљиво је за овај филистејски једрењак да су му и прamac и крма једнаки. Брод се лако окретао а њим се управљало затезањем и попуштањем конопаца на једру.

ПЛЈАДУ РУКУ

1

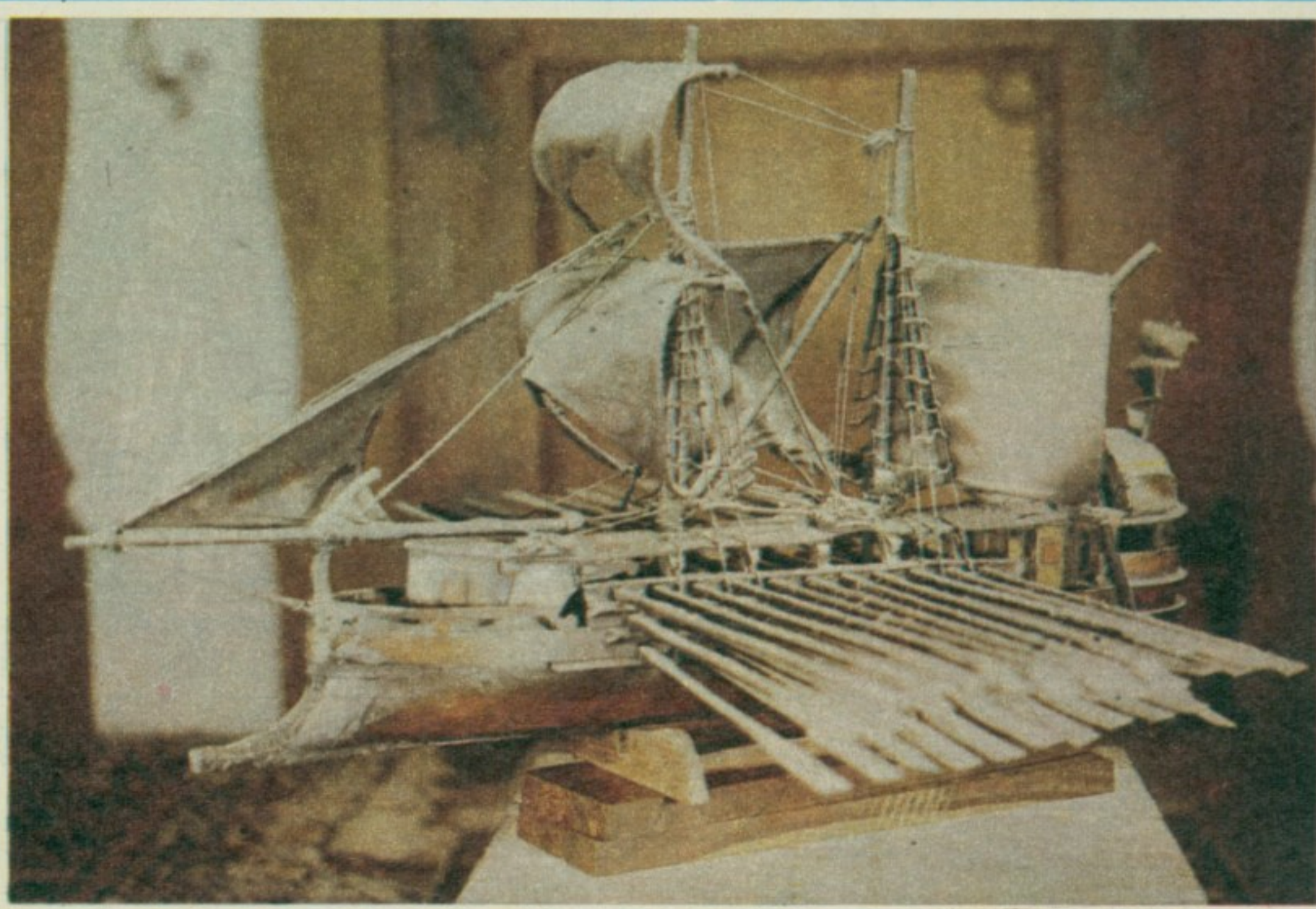

КРОЗ ХЕРКУЛОВЕ СТУБОВЕ — Феничани су пре 3500 година били познати као добри морепловци. Њихови бродови су били краћи од египатских и имали су једно једро разпето на јарболу у средини брода. Феничани су на својим чувеним једрењацима опловили Африку излазећи на океан преко Црвеног мора а са запада су у Средоземље улазили кроз Херкулове стубове — Гибралтарски мореуз. На слици феничански брод из 600. године пре нове ере.

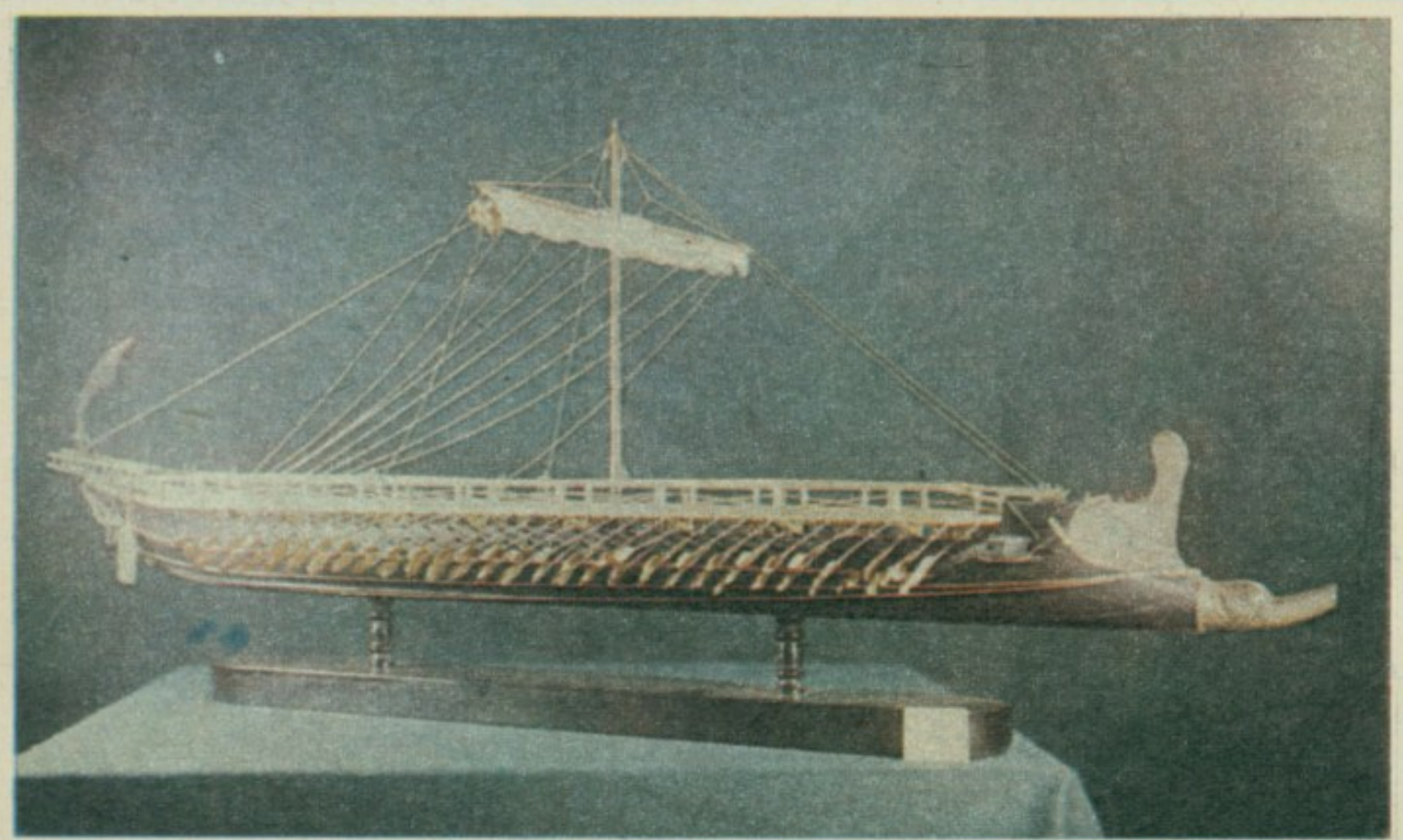
КРМА ВИША ОД ПРАМЦА — Римљани су бродоградитељску вештину преузели од Грка и Картагињана, али нису стварали нове типове бродова већ су усавршавали грчке. Крма је на њиховим бродовима била увек виша од прамца а крајеви трупа су се нарочито истицали. Почетком наше ере римски трговачки бродови су већ били веће пловне јединице: могли су да приме око 270 људи посаде и путника. Римски брод на слици пловио је пре 1700 година.

ГРЧКИ БРОДОВИ — Око 700. године пре нове ере грчки дрвени бродови су имали један јарбол са кружним једром а два века касније већи бродови имају по два и три јарбола са једрима од лана или папируса. И на њиховим бродовима весла су се дуго одржала као главни погон. Грчки бродови су пловили скоро само за време лета, зими само у случају највеће потребе. На слици горе стари грчки брод с једним редом веслача — **унирема**.

ОЧИ НА ПРАМЦУ — Овај грчки брод, какав су имали и Римљани, познат је под називом **трирема** и био је сличан другим великим грчким бродовима на весла. Његова дужина је 42 метра, ширина 5,80 метара. Доња палуба је на око 20 сантиметара испод воде а на око 1,60 м изнад ње је горња палуба. Између доње и горње палубе налазио се простор за први ред веслача. Весла су излазила из трупа брода кроз округле или четвороугласте отворе у боку и била су веома кратка. На другој палуби су седели веслачи другог и трећег реда — њихова весла су била дугачка 6,40 метара. На врху прамца брод је носио куглу или пужа као украс а са стране су биле насликане очи. На слици горе: грчка **трирема** из V века пре нове ере.

РАТНА ТРИЈЕРА — Прве галије **тријере** имали су сицилијански и коринтски владари. Грчки војсковођа Темистокле је подстицао Атињане на градњу ових бродова са којима су касније вођене велике поморске битке у заливу Арта у Грчкој. Прве **тријере** су имале танке бокове и слабе костуре па кад би један брод кљупом ударио у други, овај би се располовио а оба брода би потонула готово истовремено и веома брзо. Кугла бачена са непријатељског брода стварала је на **тријери** велики отвор кроз који је вода брзо продирала и брод неизбежно тонуо. Јарбол **тријере** налазио се на средини брода и имао једно четвороугласто једро. На слици лево: грчки брод **тријера** из V века пре наше ере.

Модели бродова узети из Поморског музеја у Котору и Музеја капетана Штумбергера из Баошића.

НАСТАВИТЕ СЕ

Заузети послом, тек смо накнадно приметили да Суданци стоје крај нас и молећиво нас посматрају.

НЕКА НАС РАСТРГНУ!

Тог мартовског дана 1953. године нашао сам се са својим пријатељима Кеном Вортоном и Роном Џивонсом у малом екваторском месту Ентебу у Уганди. Била је то полазна тачка наше експедиције: спремали смо се да у рекордном року аутомобилом „премеримо“ северну полулопу и стигнемо у северни поларни круг.

Подухват нам је изгледао лак и узбудљив. И одиста, показао се узбудљив преко сваке мере, али и толико „лак“ да се умало није завршио на самом почетку.

ПОУЗДАНА ПРАТЊА

Кад смо стигли у Судан, представник тамошњих власти покушао је на све начине да нас одврати од намере да преко Нубијске пустиње стигнемо до Асуана на Нилу.

— Ваша кола имају само 11 коњских снага — говорио нам је. — Из разлога сигурности, ниједном возилу испод 16 коњских снага не саветује се пут кроз пустињу.

Али, ми смо били тврдоглавији, и службеник је најзад попустио под условом да нас, за сваки случај, прати један судански аутомобил.

Пристали смо. Само, пратња коју су нам одредили представљала

Жедни и гладни, без трунке снаге, лежали смо на пустињском песку и чекали смрт. Јато јастребова кружило је све ниже...

је право изненађење: састојала се од два Суданца који нису знали ни речи енглеског, а возили су један стари теренски доз чија је машина стењала и крљала као у смртном ропцу!

Но, то нас није много узбуђивало, јер ионако нисмо рачунали на пратиоце. По плану, требало је да пређемо пустињу за 25 сати. Били смо снабдевени пићем, храном и горивом за 170 километара, колико нас је делило од Абу Хамеда, првог пустињског места у коме смо се могли снабдети новим залихама. Изгледало је да неће бити тешкоћа, те смо следећег јутра са пуно самопоуздања кренули у непрегледно пешчано пространство.

Прва незгода догодила се већ после десетак километара: наишли смо на растресит песак и упали до преко точкова. Пошто смо тако нешто и очекивали, без узбуђења смо дохватили ашове и за неколико минута ослободили возило.

Али, заузети послом, тек смо нак-

надно приметили да Суданци стоје крај нас и молећиво нас посматрају. Показивали су рукама наше ашове и своје заглављено возило. „Гле“, помислио сам, „наши анђели-чуvari нису се сетили да понесу опрему!“ Гунђајући, зграбили смо ашове и поново се дали на посао. Нешто касније били смо поново у покрету...

СВЕ СМО ПОПИЛИ

Али орећа нас није хтела. До вечери смо се још двадесет пута заглавили, а пред залазак сунца, доз је стао сам од себе и није хтео ни да макне даље. Открили смо да му се песак увукао у лежиште и уочио задњу осовину. То није било

тешко довести у ред, али кратак екваторски сумрак је већ прошао и спустила се ноћ. Оправка је морала да сачека до јутра.

Возити ноћу, са укљученим грејачем, не представља никакав проблем. Али, стајати у месту, на температури која је нагло пала са 50 на свега 5 степени, сасвим је нешто друго. Мада смо с времена на време палили мотор да бисмо загрејали кабину, зуби су нам непрекидно цвочотали од хладноће. Палили смо цигарету о цигарету, чинило нам се да нам је тако топло. Најзад, око 5.30 је свануло и ми се под благотворним сунчевим зрацима бацисмо на оправку доца.

Посао је био готов тек око девет часова. У међувремену, већ смо се купали у зноју. И не размишљајући, непрекидно смо натазали хладну кафу из термоса, док не схватисмо да смо све попили. Сада смо били без капи течности.

Кренуло се. Напредовање је било још спорије него претходног дана, и то због наших пратилаца, који су стално упадали из невоље у невољу. Када сам после четири сата вожње погледао на километар-сат, установио сам да смо прешли свега — шест и по километара!

Да би све било још горе, храна нам се ужегла од топлоте, те смо морали да је бацимо.

Предвече, са очајањем смо открили да смо прешли тек трећину пута. У ово време, требало је већ да будемо у Абу Хамеду!

ЈЕДНОМ У ДЕСЕТ МЕСЕЦИ...

Нерадо се присећам следећег дана. Застајали смо сваких десетак метара, раскопавали песак ашовима и рукама, купали се у зноју. Језици су нам од жеђи били тако одебљали да смо једва говорили. Уз све то, у једном тренутку сам угледао јато јастребова како кружи изнад нас и то ме је довело на ивицу хистерије.

Најзад, када смо следећи пут ста-ли, схватили смо да не можемо даље. Били смо на измаку снага. Суданци су сели под цираду доца, Вор-тон се склонио у сенку нашег аутомобила, а Џивонс се опружио на предње седиште.

Ја сам четвороношке отпузао до једне увале у песку, делимично заклоњене сенком и легао крај зарђале железничке пруге. Ова пруга је повезивала Картум са Асуаном, али се врло ретко употребљавала.

Био сам сасвим равнодушан. Отворио сам очи и погледао увис. Јастребови су кружили све ниже. „Нека дођу, нека ме растргну...“ помислио сам...

Не знам колико сам времена тако провео, кад одједном осетих да ми неко сипа воду у уста...

☆☆☆

Био је то неки железничар. Испоставило се да је њих неколико кренуло тог јутра дресином у обилазак пруге и да смо имали невероватну срећу, јер то раде — сваких десет месеци!

Уз њихову помоћ, ослободили смо возила и стигли у Абу Хамед са два дана закашњења. Тамо смо се мало окрепили и наставили пут.

Једанаест дана касније, путовање које је текло као по лоју довело нас је у поларни круг.

Ален Хес

Усамљени авион је летео према америчкој граници на само тридесетак метара изнад пешчане пустиње на северу Мексика, да га радар не би открили. Јак ветар ковитлао је песак и скоро заглушвао брујање његових мотора. АЈ-1 Севиц, двомоторац, некадашњи бомбардер америчке ратне морнарице, заменио је ратне боје мексичком цивилном регистрацијом ХЕ-КМВ која се јасно видела на његовом, већ остарелом, алуминијумском трупцу.

За командама је био Американац Били Џо Кроли, који је стиснутих зуба водио авион ка тајној писти у Аризони. Имао је разлога да буде забринут: носио је товар који је вредео два милиона долара на црној берзи, највећу количину марихуане икада прокријумчарену у САД. Плаћен је 15.000 долара да то учини.

ЦИПОМ НА АВИОН

— Дођавола, сувише је опасно... — промрљао је пилот док је спуштао авион на ту напуштenu писту још од другог светског рата.

Није знао да га већ сатима чека један други Американац, такође пилот, пре рано оседели тридесет годишњак Дејвид Хемсток. Он и његов помоћник Сем Ли посматрали су догледима, скривени иза дрвећа, шта се одиграва на писти. Иза њих је било 17 полицајаца Државне полиције Аризоне.

Три човека су искочили из камиона крај писте. Окружен облаком црвене прашине, Кроли је управно авион у њиховом правцу.

— Месецима радимо на овом случају — рекао је Хемсток својим људима. — Нећемо ухватити њихову „везу“ у Мексику ако и један од ових људи успе да побегне...

Авион је стао. Почео је истовар. Зашто тај проклети пилот не излази, помислио је Хемсток. Полицајци су ушли у кола и сирене су заурлале. Хемсток је бацио доглед, ускочио у цип и појурио ка писти у тренутку када је Кролијев авион поново почео да рула пистом. Цип је препречио пут авиону, али Кроли, чији је једини спас био у бекству, ударио је о њега и одбацио га. Хемсток је искочио из кола и испалио у авион три метка из револвера. Пилот се пресавио и пао на команду. Хемсток је ускочио у бомбардер и искључио моторе. Полицајци су подигли тело једног од људи који су истоварали марихуану: налетео је на елису док се још окретала. Ухапсили су тројицу, међу њима тешко рањеног Кролија и 40-годишњег Езарда Пе-

ЦРВЕНЕ БОМБЕ НАД ХАЦИЈЕНДОМ

БИЛО ЈЕ ПОТРЕБНО ПРАВО РАТНО ЛУКАВСТВО ДА БИ НАДМУДРИО ОПАСНЕ КРИЈУМЧАРЕ И СПРЕЧИО ЊИХОВО БЕКСТВО.

Агент
Дејв Хемсток

терсона из Феникса, који је био „мозак“ кријумчарске банде у САД. Запленили су и марихуану.

Али Дејв Хемсток, амерички агент у борби против наркотика који је стражарио дуж 36770 километара границе и обале, није одмах могао да настави операцију. Морао је сачекати да буде поправљена елиса да би се бившим бомбардером, уместо Кролија, вратио у Мексико. То је био једини начин да уђе у траг кријумчарима и са оне стране границе.

САВЕЗНИЦА

Имао је пуно поверење у Лопеза Риосу, шефа полиције мексичке државе Соноре. Послао је Лија хеликоптером да обавести Риосу о заплени марихуане. Чим је Ли сео у хеликоптер, Хемсток је отишао у мотел Помона на излазу из пограничног града Ногалес. У соби 31 чекала га је Тереза Санчаз, болничарка чијег су брата кријумчари дрога убили пред њеним очима. Уместо да су јој тиме утерали страх у кости, као што су очекивали, она се обратила Хемстоку и пружио му драгоцену обавештења, довољна да данас, 14. новембра 1972. приреди добродошлицу АЈ-1.

— У авиону је било неких мапа, Тереза. Мислим

да ћу уз твоју помоћ успети да откријем место где се налазе кријумчари — рекао јој је Дејв Хемсток.

Ујутру је Хемсток доручковао а затим се вратио на аеродром где га је чекао поправљени АЈ-1. Било је

тек десет до седам. Знао је на основу мапа нађених у авиону, да се центар кријумчара може налазити само у селу Пуерта Естрада у средишту државе Соноре.

Авион се послушно винуо у ваздух а Хемсток је по-

кушао да не размишља о опасности којој се излаже. Док је летео ка југу, успоставио је радио-везу са Лопезовим главним штабом у Сиудад Хермосилу, неких 60 километара далеко од његовог циља.

— Дејве, у року од једног сата мојих 30 људи са аутоматским оружјем поћи ће ка том селу. Само, треба им два сата док стигну. Твој помоћник је мало пре пошао. А ја долазим са мојим људима — јављао је Лопез.

— Није ваљда Сем пошао сам да тражи кријумчаре?...

— Он само копира твој стил, амиго. Не могу ништа да учиним, узлетео је пре неколико минута.

Хемсток је почео да гунђа. Сада више није могао да одлаже свој долазак у Пуерто Естраду и усклади га с доласком полиције. Једино се надао да Сем неће стићи пре њега. Кад је већ био готово на циљу, нека сенка је пала на његову контролну таблу. Окренуо се и угледао Терезу.

— Отишла сам из мотела одмах после тебе, Дејве. Док си доручковао, сакрила

испод његовог хеликоптера. Знао је Сонору као свој длан. Чуо је Дејва како даје Лопезу координате и летео је право ка том месту. Док полиција стигне кријумчари могу побећи и онда би вишемесечни рад био узалудан.

Хеликоптер се спустио на једну хацијенду и Сем је наставио пут пешице, са откоченим револвером у руци. Није видео наоружаног човека који му је пришао с леђа...

ЗАРОБЉЕНИК НА ХАЦИЈЕНДИ

За то време у Пуерта Естради, човек по имену Педро Гарсија Руиз викао је

ваљујући томе већ је имао јахту, млазњак, куће у Хермосилу, Паризу и Хонгконгу. Сада је пожуривао главног техничара Есквивела који је празнио резервоаре у лабораторији, где се морфијум прерађивао у хероин.

До пре неколико тренутака није сматрао да је неопходно да напусти хацијенду Додуше, Езард Петерсон му се није јавио из Ногалеса, али како радио није јављао да је заплењен велики товар марихуане — а Американци то увек одмах објављују — веровао је да је Кроли само закаснио. Међутим, у то је престао да верује када је његов човек ухватио Сема Лију.

Гарсија је ушао у трпезарију где је Рејес, један од његових људи, испитивао Сема Лију. Амерички агент је био везан за столицу, крв му је текла из носа и

та да каже — обратио се Рејес Гарсији.

Зачуло се претеће брујање авионских мотора. Гарсија нареди Рејесу.

— Престани да га мучиш. Једноставно га ликвидирај.

Ли га више није занимао. Хемсток је спустио авион на хацијенду и зауставио га неких 100 метара далеко од Гарсијине куће. Тереза и он су изишли и пошли ка Гарсији који је стајао на вратима.

НЕ ВРЕДИ ТИ, ГАРСИЈА!

Посматрајући га Хемсток је знао да још није одлучио шта да учини с њим и девојком. Није знао да га пушта да се удаљи од авиона и тако упадне у клопку.

— Буенос диас! — обратио му се Гарсија. — Како си дошао до мог авиона?

— Кроли је побегао — довикнуо му је Хемсток. — Помислио сам да ћеш ми платити нешто ако ти вратиш авион.

У кући, Рејес је подигао Лију да би га однео у купатило и ту докрајчио. Последњим остатком снаге, Ли га је ритнуо у стомак и кад је чуо Дејвов глас, потрчао ка прозору. Рејес је извадио револвер и повукао ороз. Погодио је Лију у леђа. Овај је ипак успео да разбије окно и викне:

— Бежи, Дејве! Други метак био је смртоносан.

Хемсток је већ ухватио девојку за руку и потрчао ка авиону. Када су хици одјекнули, њих двоје су већ били у заклону трупа. Меци су звиждали крај њих. Хемсток је успео да угура девојку у авион, а затим је и сам ускочио и упалио мотор. Сетио се да је у истој ситуацији синоћ био њихов пилот.

Паљба није престајала, али АЈ-1 је почео да рула, а онда се винуо у ваздух.

НЕЋЕМО СТИЋИ НА ВРЕМЕ

Хемсток је био бесан на самог себе. Неколико тренутака касније спустио је авион на прву чистину, у близини неке фабрике цигала неколико миља далеко од Пуерта Естраде. Група радозналих мексичких радника престаја је да слаже цигле и окупила се око авиона.

Успоставио је радио-везу са Лопезом. Конвој мексичких полицајаца био је још сат далеко од Пуерта Естраде.

— А твој пријатељ... — тек тада га је запитала девојка — Сем Ли?

— Он је мртав. Био је један од најбољих агената. Дуго смо пријатељи. Убијен је јер ме није пустио самог

да радим. Гарсија ће побећи пре него што Лопез стигне. Ох, када бих само имао бомбе! — бесно је додао.

Девојка му је мирно руком показала на гомиле сло жених цигала.

— Нећемо стићи — рекао је Лопез свом возачу. — Не ћемо стићи на време. Већ је десет и двадесет пет...

У то време Гарсија је уносио новац у пртљажник свог шевролета. Обратио се техничару Есквивелу и Рејесу:

— Одлазим. Уништите све доказе на хацијенди. Реците људима нека свако оде на своју страну. Не губите време да сахрањујете Американца...

А онда се поново зачуло брујање авионских мотора.

Дејв Хемсток је кружио изнад хацијенде. Лопезу и његовим људима требало је још двадесет минута да стигну.

— Нећемо успети толико да задржимо Гарсију — приметила је Тереза.

— Можемо бар покушати — одговорио је Дејв.

У ДРУГОМ КРУГУ

Било је потребно доста новца, убеђивања и времена да би откупио 4.000 килограма црвених цигли и уварио их у авион. Сада, приликом првог круга, Хемсток је само осматрао шта се догађа на хацијенди. Чувао је „бомбе“ за други круг.

— Шта ли тај човек ради? — радознало је прогунђао шеф кријумчара посматрајући стари бомбардер.

Ускоро је сазнао: авион се затресао када је изнад хацијенде испустио део свог товара. Прве цигле погодиле су неколико Гарсијиних људи, а затим су почеле да падају на кров куће. АЈ-1 је летео изнад Гарсије када су цигле погодиле и обориле Рејеса. У дужини од сто метара све су уништиле.

Гарсија је треснуо врата на колима и упалио мотор када су затутњале и по крову његовог аутомобила. Техничар Есквивел је изненађено гледао у небо када се и на њега сручила читава киша.

Неповређен неким чудом, шеф кријумчара је изишао из кола и почео да трчи у правцу пута који је пролазио иза хацијенде. Стигао је код њега — кад и Лопезови полицајци.

Други пут тог дана Хемсток се спустио на чистину испред Гарсијине куће. Само су сада Тереза и он посматрали како полицајци у сивим униформама хватају Гарсију и његове кријумчаре.

— Успели смо — прошапутао је Дејв девојци.

Тереза је тихо рекла:

— Мој брат и твој пријатељ Сем Ли волели би да могу ово да виде.

— Да, у праву си — одговорио јој је још тише Дејв Хемсток.

сам се у авиону. Морала сам да пођем. Ти људи су убили мог брата...

— Добро — бесно је рекао Хемсток. — Сада је и онако касно...

Сем Ли се нагнуо и угледао тле које је промицало

на своје људе да пожуре, да што пре униште све доказе о дрогама и онда напусте хацијенду.

Гарсија, четрдесет осмогodiшњак, смислио је најлукавији начин кријумчарења у Латинској Америци и зах-

уста. Десна рука, сломљена на неколико места безживотно му је висила.

— Не вреди ти труд, Гарсија, — пркосно је рекао Сем Ли. — Немаш довољно времена да ме сломиш.

— Тврдоглав је, неће ниш-

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

СУВА КОЖА

Ако је твоја кожа изразито сува, то значи и веома осетљива, обавезно је мораш заштитити од спољних утицаја. После умивања можеш намазати лице неким хидрантним, влажним кремом, (има их јевтиних у колекцији за младе), али је још боље да то учиниш неким благим биљним уљем: бадемовим, маслиновим или уљем од камилице — азуленом. Можеш их набавити у свакој апотеци и то без рецепта. Најјевтиније је маслиново — 100 грама стаје негде око 3,00 динара. Вишак масноће после мазања скини чистим платном или папирном ватом. Ако ти је лице после умивања затегнуто, уместо водом увече га очисти од остатака шминке и нечистоће ватом натопљеном у

благ и хладан чај од липе или камилице или ружином водом. Ову је воду лако направити. Узми прегршт сувих или свежих латица руже и скувај у пола литра воде. Пusti воду да уври до половине и пре употребе је охлади. Кад желиш да освежиш тен, ово важи не само за суву него и за нормалну кожу, увече на добро очишћено лице стави маску од квасца: пакетић квасца за 50 пара размути у шољци с мало воде да добијеш глатку и не сувише течну смесу. Маску наноси на лице кашичицом или чистим прстима и то од чела наниже. Око очију и уста маску не стављај! Маску треба држати 15—20 минута и за то време најбоље је да мирно лежиш. Лице испери млазом хладне воде и после тога не излази из куће, поготову не на ветар.

МАСНА КОЖА

Ова кожа веома је честа код младих и захтева више труда и неге јер се на њој јављају комедони (црне тачке, митесери) и младалачке бубуљице (гнојнице, запаљиви чворићи, гризеви). Најбоље је да бубуљице лечиш код лекара дерматолога који најчешће препоручује специјалан алкохолни лосион и сумпорну микстуру. Оба лека можеш набавити у апотеци са рецептом који ћу ти прописати и куповном у доњем десном углу. Одлични су и нису скупи: лосион постоји већ готов и стаје око 9,00 динара, а микстура нешто око 7,00.

Рецепт за лосион и микстуру које читаоцима Забавника лекар препоручује за лечење младалачких бубуљица:

Алкохолни лосион: 1,5 грам салицилне киселине, 3,0 грама бензојеве тинктуре и 70 одсто алкохола, све заједно 150,0 грама.

Сумпорна микстура: 10,0 грама сумпорног преципитата, 10,0 грама борне киселине, 5,0 грама резорцина, 5,0 грама глицерина, 5,0 грама талка, 5,0 цинк оксида, 70 одсто алкохола — 30,0 грама и 30,0 грама дестиловане воде.

Поред сумпорне микстуре изванредно добро делују кортизонске пене и млека. Постоје одлични готови препарати Loticort i Neo-Medrol, али њих узми на лекарски рецепт јер су доста скупи, око 60,00 и 70,00 динара. Уз ово лечење корисно је да пазиш на исхрану, то значи да избегаваш масна јела, сухомеснате производе и превише чоколаде и колача.

КАО У САЛОНУ

Како да очистиш лице од митесера. За већину младића и девојака није изводљиво да оду у неки салон или код козметичара и очисте лице. Међутим, то исто можеш сам да урадиш уз малу помоћ мајке, другарице или друга. Прво, потребно је да имаш сат времена, а од материјала већи лонац вреле воде, чист пешкир, неколико капи бензојеве тинктуре из апотеке, или уместо тога шаку липовог цвета, два комадића искуваног и испегланог меког платна, пакетић квасца за маску и, наравно, огледало. Стави лице над лонац с врелом водом у коју си претходно усую неколико капи бензојеве тинктуре, липу или камилицу, а главу покриј пешкиром и тако остани 15—20 минута. Затим седни пред огледало, обриши лице и сад пажљиво, држећи на врховима прстију чисто платно тако да је оно до лица, истискуј митесере. Добро упамти: ово важи само за митесере! Бубуљице и гнојнице се не смеју дирати ни истискивати јер на тај начин остају ружни ожиљци. На крају је најбоље да ставиш маску од квасца. Ако ти је лице пуно митесера, чисти га два пута недељно, а касније ћеш ређе кад ти се поре запуше. Никад немој без парења, насуво, и без платна — рукама — без обзира како чистим, истискивати комедоне јер се тако поре лако инфицирају, па ћеш направити још горе: створиће ти се гнојнице. Ако ти је лице, поред тога што је масно, после умивања још и затегнуто, стави на њега мало уља од генцијане или уља од камилице, а исто тако и емулзију за масно лице. За девојке то је у исто време и подлога за пудер, али пазите на масну кожу никад не треба стављати течан пудер већ само онај у праху. Увече после умивања обавезно очисти лице ружином водом или хладним чајем од камилице (липе), а може и оним специјалним акхолним лосионом за који сам дао рецепт.

ВРСТА КОЖЕ

Како ћеш неговати своје лице зависи од тога коју врсту коже имаш. Обично се говори да постоји масна, сува и нормална кожа, у ствари она је готово код сваког комбинована: средњи део чела, нос и брада су увек маснији, а на образима је кожа сува. Међутим, без обзира коју врсту коже имаш, запамти: за негу коже основно је умивање, најобичније умивање, али редовно, сваког јутра и вечери, са доста воде. Сапун за прање лица не препоручујем! Само ако је лице веома масно благ сапун му неће шкодити, рецимо беби-сапун.

АКО ХОЋЕШ ДА ТИ ЛИЦЕ БУДЕ ЧИСТО, УМЕСТО СКУПИХ КРЕМОВА И ПУДЕРА УПОТРЕБЉАВАЈ КАМИЛИЦУ И КВАСАЦ, А КАД ДОЂЕ РУЧАК ПРЕСКОЧИ КОЛАЧЕ! — ПОРУЧУЈЕ ДОКТОР ЗА ЛЕПОТУ ЧИТАОЦИМА ЗАБАВНИКА, БЕЗ ОБЗИРА КАКВУ КОЖУ ИМАЈУ.

ИЗБЕГНИ ОВЕ ГРЕШКЕ

Запамти: никад се не обраћај за савет нестручњаку, другу или пријатељици која је имала „баш исте такве проблеме“ као ти. Оно што је њему или њој помогло, теби чак може и да штети. Уколико имаш велике тегобе са лицем, без оклевања се обрати лекару дерматологу. Упут за њега добићеш у школском диспанзеру, здравственој станици предузећа или селу у коме живиш. И не заборави: без добре опште хигијене, а то значи редовног купања и умивања, нема лепог лица.

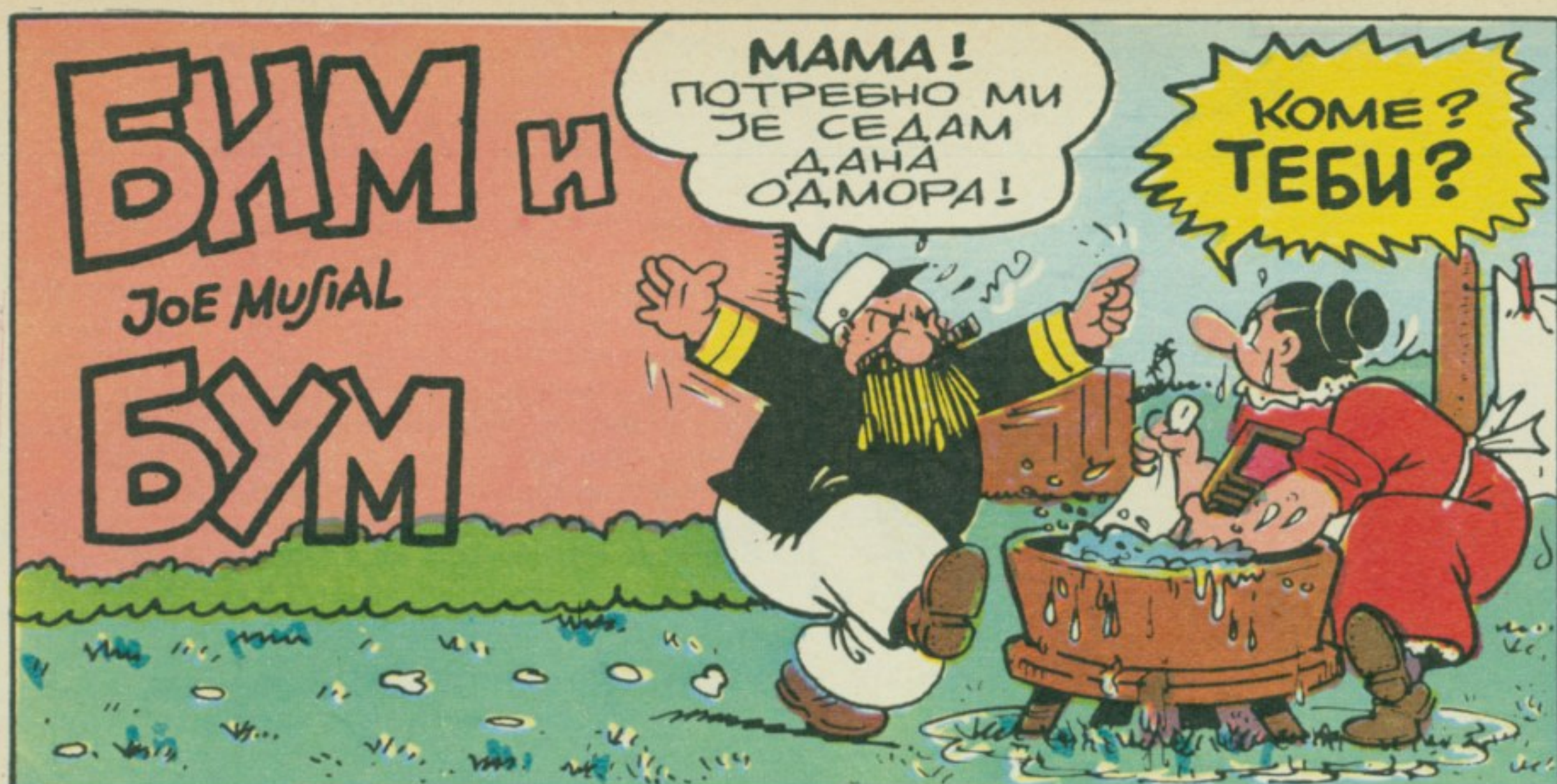
Младе девојке немају потребе да на лице стављају разне кремове осим кад су дуже на сунцу и ветру а и тада је довољно да заштите кожу нивеом или неким кремом за сунце. Уопште, данас стручњаци сматрају да су разне помаде превазиђене јер не дозвољавају кожи да дише и снабдева се кисеоником. Зато модерна козметика замењује кремове и масти течним препаратима, уљима и емулзијама. Али, постоји нешто још боље: највећи салони и најчувеније клинике данас све више користе природне материје биљног порекла и биљне екстрате — уља. То, наравно, важи и за тебе.

ДОКТОР

У ИДУЋЕМ БРОЈУ ТРИ ВАЖНА ПРОБЛЕМА

ЗАБАВНИК ЛОСИОН

ПРОФЕСОР ОМЕГА

КЕЗЗИЈЕВИ ПИРАТИ

РОБИН БАКСТЕР ЈЕ У ДАРВИНУ, У СЕВЕРНОЈ АУСТРАЛИЈИ, ЧЕКАО РАТНИ РАСПОРЕД. У МЕЂУВРЕМЕНУ, РАЗНОСИО ЈЕ ПОВЕРЉИВУ ПОШТУ...

ЈАПАНЦИ! БОЉЕ
ДА ОКЛОНИМ
КАМИОН!

СВЕ ДОК СЕ ЈАПАНСКИ АВИОНИ НИСУ ПОЈАВИЛИ НА АУСТРАЛИЈСКОМ НЕБУ, НЕГОВ ЖИВОТ ПРОТИЦАО ЈЕ БЕЗ УЗБУЂЕЊА...

ДОК СУ БОМБЕ ЕКСПЛОДИРАЛЕ У ЛУЦИ, РОБИН ЈЕ ПРЕДАО ПОШТУ И КРЕНУО НАТРАГ. ВОЗЕЊИ ДУЖ ОБАЛЕ, ВИДЕО ЈЕ ЈЕДНОГ ОФИЦИРА КОЈИ МУ ЈЕ ДАВАО ЗНАК ДА СТАНЕ.

ШТА
ЛИ
ОВАЈ
ХОЋЕ?

КАД ЈЕ ЗАУСТАВИО, ОФИЦИР ГА ЈЕ ПРОСТО ИЗВУКАО ИЗ КАБИНЕ...

ВЕЋ
СМО ТЕЛЕ-
ФОНИРАЛИ...
ПОКАЗАЉУ
ТИ ГДЕ
ЈЕ
БОМБА!

ОФИЦИР ЈЕ БИО УБЕЂЕН ДА РОБИН ПРИПАДА ЈЕДИНИЦИ ЗА ДЕМОНТИРАЊЕ БОМБИ. ЈЕДНА БОМБА ИЗ ЈАПАНСКОГ АВИОНА УЛЕТЕЛА ЈЕ У УНУТРАШЊОСТ НЕГОВОГ БРОДА НЕ ЕКСПЛОДИРАВШИ. РОБИНА СУ ОДВЕЛИ НА БРОД ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ИШТА УСПЕО ДА КАЖЕ...

ЕВО, ТУДА ЈЕ ПРОШЛА!
НА БРОДУ ИМАМО РАЊЕНИКЕ
И ИЗБЕГЛИЦЕ, НЕ МОЖЕМО
ИХ СВЕ ЕВАКУИСАТИ
НА ВРЕМЕ!

ЈА
НЕМАМ ВЕ-
ЗЕ С ТИМ, АЛИ
МОГАО БИХ ДА
ПОКУШАМ!

РОБИН ЈЕ ВОЛЕО АВАНТУРЕ, А ЖИВОТ МУ ЈЕ У ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ БИО ДОСАДАН...

ТАКО СЕ СПУСТИО У УТРОБУ БРОДА, ГДЕ СЕ БОМБА ЗАДРЖАЛА...

УИ-
НИЉУ
КОЛИ-
КО
МОГУ...

РОБИН ЈЕ УПРАВО БИО ЗАВРШИО КУРС О АРТИЉЕРИЈСКИМ ОРУЂИМА И ЕКСПЛОЗИВИМА. ПАЖЉИВО ЈЕ ИСПИТАО БОМБУ...

ДЕО СА
УПАЉАЧЕМ ЈЕ
СЛОМЉЕН! ДОБРО
ЈЕ, НЕЋЕ ЕКСПЛО-
ДИРАТИ!

ПОШТО СЕ УВЕРИО ДА ЈЕ СВЕ У РЕДУ, ИЗИШАО ЈЕ НА ПАЛУБУ. ТАМО СУ ГА ЧЕКАЛИ ФОТОРЕПОРТЕРИ...

НЕМА БОЖА-
ЗНИ! БОМБА НЕ МОЖЕ
ДА ЕКСПЛО-
ДИРА!

МОРАМ
УПОЗНАТИ ЧИ-
ТАОЦЕ С ТАКО НЕУ-
СТРАШИВИМ ЧОВЕ-
КОМ! ВАШЕ ИМЕ?

КАД СУ ЉУДИ ИЗ ЈЕДИНИЦЕ ЗА ЕКСПЛОЗИВЕ НАЈЗАД СТИГЛИ, СЛАВЉЕ ЈЕ БИЛО У ЈЕКУ...

ИУЈЕМ ДА СТЕ УПАЉАЧ УКЛО-
НИЛИ ПОМОЋУ ТУРПИЈИЦЕ ЗА
НОКТЕ? МОРАТЕ МИ ТО
ЈЕДНОМ ПОКА-
ЗАТИ!

ОХ, ЗНАТЕ
КАКВИ СУ РЕПОРТЕ-
РИ! СВЕ СУ УЛЕПШАЛИ!
ТО МИ ЈЕ НАЈНЕПРИ-
ЈАТНИЈЕ...

АЛИ, ПОШТО ЈЕ ПРОЧИТАО НОВИНЕ, И САМ ЈЕ ГОТОВО ПОВЕРОВАО У ТЕ ПРИЧЕ...

МОРАМ ДА КУПИМ НЕКОЛИКО
ПРИМЕРАКА И ДА ИХ ПОШАЉЕМ КУ-
ЋИ! ДОБРО САМ ИЗИШАО НА
СЛИКА-
МА!

РОБИНОВА ИЗНЕНАДНА СЛАВА ТРАЖАЛА ЈЕ СВЕ ДОК СЕ ПОДМОРНИЦА „МАЧ“ НИЈЕ ВРАТИЛА ИЗ ПАТРОЛЕ...

ОДРЕЂЕНИ СТЕ НА ПОДМОРНИЦУ „МАЧ“ БАКСТЕРЕ! МОЖЕТЕ ОДМАХ ДА СЕ УКРЦАТЕ! СИГУРНО ВАМ ЈЕ ВЕЋ ДОСАДИЛО ДА БУДЕТЕ У ЦЕНТРУ ПАЖЊЕ!

ГЛУПО, МАТОРО КЛЕПЕТАЛО! ВЕРОВАТНО ЈЕ ЉУБОМОРАН!

„МАЧЕМ“ ЈЕ КОМАНДОВАО ЧОН КЕЈЗИ ЗВАНИ „ТИГАР“ КОЈИ ЈЕ ВЕЋ БИО ПОТОПИО НЕКОЛИКО ЈАПАНСКИХ БРОДОВА...

ДОБРОДОШЛИ, БАКСТЕРЕ! ЧУЈЕМ ДА СТЕ СЕ ИСТАКЛИ КАО СТРУЧЊАК ЗА ЕКСПЛОЗИВЕ!

ПА... ИМАО САМ МАЛО МУКЕ С ТОМ ЈАПАНСКОМ БОМБОМ, АЛИ ТО НИЈЕ НИШТА!

„ТИГАР“ КЕЈЗИ ЈЕ РОБИНОВ ПОДУХВАТ СМАТРАО ОБИЧНОМ ЛАКРАДИЈОМ, ДОК ЈЕ ЧО ПРАДС, ПРВИ ОФИЦИР НА ПОДМОРНИЦИ, ИМАО ВИШЕ РАЗУМЕВАЊА...

ЈЕДАН СТРУЧЊАК ЗА ЕКСПЛОЗИВЕ МИ ЈЕ РЕКАО ДА БОМБА НИ У КОМ СЛУЧАЈУ НЕ БИ ЕКС ПЛОДИРАЛА!

АЛИ, БАКСТЕР НИЈЕ ЗНАО ДА ЈЕ БОМБА БЕЗОПАСНА, КАПЕТАНЕ! МИСЛИМ ДА ЈЕ ПОКАЗАО ИЗВАНРЕДНУ ХРАБРОСТ!

НАЈЗАД И КЕЈЗИЈУ ЈЕ ДОСАДИЛА ОВА ПРИЧА...

БАКСТЕР НАЈВИШЕ ВРЕМЕНА ПРОВОДИ СА СВОЈИМ ОБОЖАВАОЦИМА!

УЖИВА У ПОПУЛАРНОСТИ! ЈОШ ЈЕ МЛАД И ТЕШКО МУ ЈЕ ДА СЕ ОДУПРЕ!

ДОК ЈЕ „МАЧ“ ЧЕКАО ДА ИСПЛОВИ, ЧАК ЈЕ И ПОСАДА ПОЧЕЛА ДА ТЕРА ШЕГУ СА РОБИНОМ...

ШТА РАДИ НАШ ВЕЛИКИ АДМИРАЛ, ЧИМЕ?

ЗНА СЕ! ПО ЦЕО ДАН ОЧЕКУЈЕ ЛОВЦЕ НА АУТОГРАМЕ!

„ТИГРА“ ЈЕ, КАО И ОБИЧНО, ПОСЛУЖИЛА СРЕЋА: САМО НЕКОЛИКО ДАНА ПО НАПУШТАЊУ ДАРВИНА, УГЛЕДАЛИ СУ ЈАПАНСКИ КОНВОЈ...

ДИВНО! КОНВОЈ ПОД ЗАШТИТОМ САМО ЈЕДНОГ РАЗАРАЧА... ТОРПЕДА СПРЕМНА!

БИЛО БИ УЗБУДЉИВИЈЕ КАД БИСМО ИЗРОНИЛИ И УПОТРЕБИЛИ ТОПОВЕ!

ТОРПЕДА СУ ПОГОДИЛА НАЈВЕЋИ БРОД У КОНВОЈУ, ЈЕДАН ОГРОМАН ТАНКЕР...

АААХ!

КАД ЈЕ РАЗАРАЧ НАПАО „МАЧ“ ЈЕ ДУБОКО ЗАРОНИО, А ОНДА СЕ ПОЈАВИО ИЗА ЈАПАНАЦА КОЈИ НИШТА НИСУ СЛУТИЛИ...

АААЈ, ТОРПЕДА!

УЖАСНА ЕКСПЛОЗИЈА
НАЈАВИЛА ЈЕ ПРОПАСТ
РАЗРАЧА...

КАО ЗАПОВЕДНИК
ТОПОВА, РОБИН ЈЕ
ЈЕДВА ЧЕКАО ПРИ-
ЛИКУ ДА СЕ ПОКАЖЕ...

„МАЧЕВ“ ТОП ОД ТРИ ИНЧА УНИШТАВАО
ЈЕ ЈАПАНСКЕ БРОДОВЕ ЈЕДАН ЗА ДРУГИМ...

УПРКОС УСПЕХУ, ПОСАДА ЈЕ ОСТАЛА БУДНА.
МОРНАРИ СУ ПРИМЕТИЛИ УСАМЉЕНИ ЈАПАН-
СКИ БОМБАРДЕР КАКО СЕ ПРИБЛИЖАВА...

ТОБЏИЈЕ СУ ОДМАХ ПОСЛУШАЛЕ
НАРЕЂЕЊЕ, АЛИ РОБИН ЈЕ
ОКЛЕВАО...

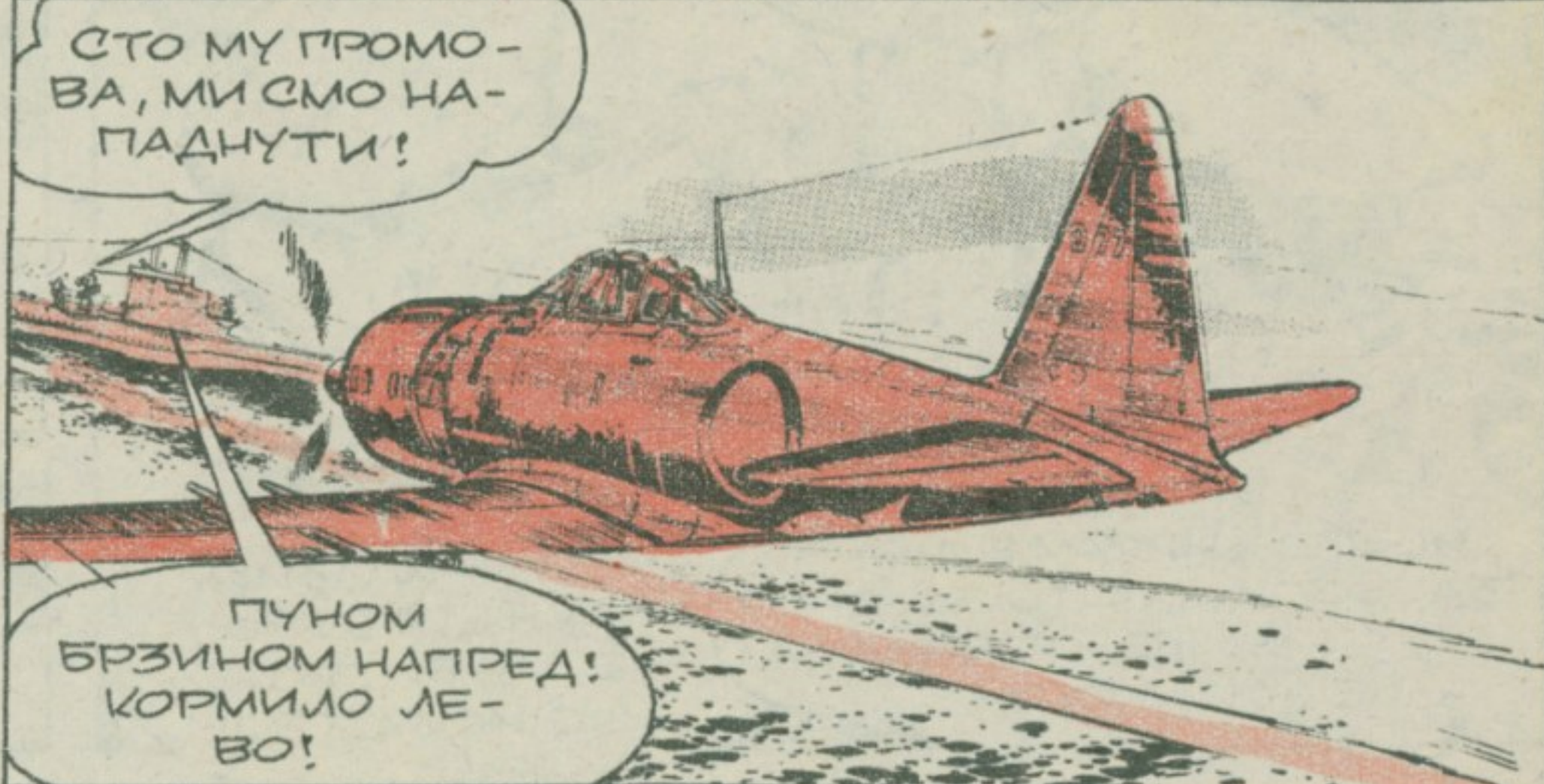

ИИЈЕ БИО СВЕСТАН ОПАСНОСТИ...

КАД ЈЕ РОБИН ОПАЛИО ИЗ ТОПА, „ТИГАР“
ЈЕ САГЛЕДАО СИТУАЦИЈУ И ПРОМЕНИО
НАРЕЂЕЊЕ...

„МАЧ“ ЈЕ ПОВЕЊАО БРЗИНУ. РОБИН ЈЕ ТЕК
ТАДА СХВАТИО ШТА ЈЕ УЧИНИО...

ПРВЕ БОМБЕ СУ ПРОМАШИЛЕ ЗАХВАЉУЈУЋИ
„ТИГРОВОЈ“ УМЕШНОСТИ...

КАД ЈЕ АВИОН ПОНОВО НАПАО, „МАЧ“ ЈЕ
ВЕЋ БИО НА БЕЗБЕДНОЈ ДУБИНИ...

КАД ЈЕ ОПАСНОСТ ПРОШЛА, ТИГАР[®] СЕ СЕ-ТИО РОБИНА...

ГДЕ ЈЕ ОНАЈ БР-ЛЈИВИ БАКСТЕР?

ПОСЛАО САМ ГА НА ПРАМАЦ!

ШРАЈС ЈЕ НАВЕШТ НА-ЧИН ОМОГУЋИО КОМАН-ДАНТУ ДА СЕ СМРИ...

ДОБРО СЕ ПОКАЗАО ДОК НИСМО НАПАДНУТИ! ТРЕБА МУ ПРУ-ЖИТИ НОВУ ПРИЛИКУ!

У РЕДУ! ОВОГ ПУТА ЋУ МУ ОПРОСТИ-ТИ!

РОБИН ЈЕ ЗНАО ДА ЈЕ ГЛУПАВО ПОСТУПИО, АЛИ СУ ГА „ТИГРОВА“ ПРЕБАЦИ-ВАЊА ИПАК ЛУТИЛА.

ПОТПУНО ТЕ РАЗУМЕМ, АЛИ НАРЕЂЕЊА СЕ МОРАЈУ ПОШ-ТОВАТИ! ОВО ВИШЕ ДА СЕ НЕ ПО-НОВИ!

ХМ, И ОН, КАЖУ, ВОЛИ ДА КРШИ ПРАВИЛА! АЛИ, ДРУК-ЧИЈЕ ЈЕ КАД СИ КОМАНДАНТ...

ДВЕ НОЋИ СТИГЛО ЈЕ НАРЕЂЕЊЕ ДА ПОДМОРНИЦА „МАЧ“ КРЕНЕ КА ОСТРВУ МАНОЛИ...

ТА ДВА АГЕНТА БИЛИ СУ БРИТАНСКИ ОФИЦИРИ КОЈИ СУ ЈОШ ПРЕ РАТА ДОБРО ПО-ЗНАВАЛИ ОСТРВО. СИТУАЦИЈА ЈЕ ПОСТАЛА ОЗБИЉНА И ТРЕБАЛО ИХ ЈЕ ШТО ПРЕ ИЗВУЋИ.

ДОБРО НАПРЕДУ-ЈЕМО, КАПЕТАНЕ! ОНИ МОМЦИ ЋЕ БИТИ СРЕ-ЊИ КАД НАС ВИДЕ!

ДА! КАД СМО РАЗ-ГОВАРАЛИ ПРЕКО РАДИЈА ИЗГЛЕДА-ЛИ СУМИ ПРИЛИ-ЧНО НЕСТРП-ЉИВИ!

МАНОЛА, КАПЕТАНЕ? ТАМО ЗАПАНАЦА ИМА К'О ПЧЕЛА У КОШНИЦИ!

МОРАМО ДА ПРИХВАТИМО ДВА НАША АГЕНТА! ИЗГЛЕДА ДА СУ ОТКРИВЕНИ!

ДВЕ НОЋИ КАСНИЈЕ „МАЧ“ ЈЕ СТИГАО ДО ОСТРВА МАНОЛЕ.

КАД ЈЕ СИГНАЛНА ЛАМПА БЛЕСНУЛА СА ОБАЛЕ, КРЕНУЛИ СУ У ГУМЕНОМ ЧАМЦУ...

ДА БУДЕМ ИСКРЕН, НИСАМ БАШ ЗАДОВОЉАН ШТО БАКСТЕР ИДЕ! МОЖЕ НАПРАВИТИ НЕКУ ГЛУПОСТ!

ИДЕМ И ЈА! ПРИГАЗИЋУ НА ЊЕГА! ОВО ЋЕ МУ БИТИ ВЕ-ЛИКО ИСКУСТВО!

ДА ИМ ОДГОВОРИМ, ДА БИ ЗНАЛИ ДА СМО КРЕ-НУЛИ?

НЕШТО МИ ЈЕ ЧУД-НА ОНА СВЕТ-ЛОСТ... НЕ ЗНАМ ЗАШТО!

КАД СУ СЕ ПРИБЛИЖИЛИ ОБАЛИ, ПРАЈС ЈЕ НАЈЕДНОМ СХВАТИО ШТА ЈЕ ЧУДНО...

ТА СВЕТЛОСТ ДОЛАЗИ ИЗ ЧУНГЛЕ А НЕ СА ОБАЛЕ! НАЗАД У ПОДМОРНИЦУ!

ЗАШТО? МОЖДА СУ ПОТРЕШНО РА-ЗУМЕЛИ!

ШРАЈС СЕ НИЈЕ ОСВРТАО НА РОБИНОВЕ ПРОТЕСТЕ И ВРАТИЛИ СУ СЕ НА БРОД. „ТИГАР“ ИХ ЈЕ ПАЖЉИВО САСЛУШАО. ТАДА ЈЕ РОБИН РЕКАО...

КАПЕТАНЕ, ПУСТИТЕ МЕ ДА САМ ПОЂЕМ! ОДМАХ ЋУ ВИДЕТИ ЈЕСУ ЛИ ТО ОНИ!

НЕ! ЗАПЛОВИЋЕМО ПРЕМА ПУЧИНИ! АКО ЈЕ СТВАРНО ПРЕШКА, МОЖЕ-МО СЕ ВРАТИТИ СУТРА!

ТО ЈЕ БИЛА МУДРА ОДЛУКА. ЧИМ ЈЕ ПОДМОРНИЦА КРЕ-
НУЛА, СА ОБАЛЕ ЈЕ ПОЛЕ-
ТЕЛА РАКЕТА И МИТРАЉЕЗ
ЈЕ ЗАШТЕКТАО...

ЕНО
ДОКАЗА!

А ОНА РАКЕ-
ТА МОЖЕ ДА ЗНА-
ЧИ ДА НАМ СЕ И НА
МОРУ ПРИПРЕМА
ДОЧЕК!

ПРАЈС ЈЕ БИО У ПРАВУ. КАД ЈЕ РАКЕТА ЗАС-
ВЕТЛЕЛА, ПРИМЕТИЛИ СУ КОНТУРЕ
ДВА БРОДА КАКО ИЗГАЂАЈУ ИЗ МРАКА...

ЈАПАНСКИ РАЗА-
РАЧИ! ОВО СУ ДОБРО
ИСПЛАНИ-
РАЛИ!

САМО СУ НА ЈЕДНОМ
МЕСТУ МОГЛИ ДА ДО-
БИЈУ ОБАВЕШТЕЊЕ...
ОД ОНИХ ЈАДНИКА НА
ОБАЛИ! СИГУРНО СУ ИХ
МУЧИЛИ!

ПОДМОРНИЦА ЈЕ ЗАРОНИЛА. ЈАПАНЦИ СУ БА-
ЦИЛИ ДУБИНСКЕ БОМБЕ, АЛИ НИЈЕДНА НИЈЕ ПО-
ГОДИЛА ЦИЉ...

ОДАЗЕ!
ИЗГЛЕДА ДА
СУ НАС ИЗ-
ГУБИЛИ!

ЗАРОНИ-
ЋЕМО ЈОШ ДУБ-
ЉЕ! С МАЛО СРЕ-
ЊЕ УМАЊИ ЋЕ-
МО ИМ!

ЈЕДАН САТ КАСНИЈЕ БИЛИ СУ ВАН ОПАСНОСТИ.
АЛИ РОБИН НИЈЕ ВИДЕО ДА БИ ГА ЊЕГОВА ЛАКО-
УМНОСТ ОДВЕЛА У
КЛОПКУ...

ДОБРО ЈЕ ШТО НИСИ
ПОШАО НА ОБАЛУ, РО-
БИНЕ! СУДАРИО БИ СЕ
С ЈАПАНСКИМ
МЕТКОМ!

МОЖДА СМО ИПАК
МОГЛИ ДА СПАСЕМО АГЕН-
ТЕ! АКО ХОЋЕМО ДА ДОБИ-
ЈЕМО ОВАЈ РАТ, НЕШТО
МОРАМО И ДА РИЗИКУЈЕМО!

АЛИ, „ТИГАР“ НИЈЕ ОДУСТАО. СЛЕДЕЋЕ
НОЋИ ЈЕ ПОНОВО ПОКУШАО ДА УСПОСТАВИ
ВЕЗУ СА АГЕНТИМА.

ОВАЈ ДРУГИ САС-
ТАНАК ЈЕ ТАКОЈЕ ПРЕДВИЂЕН!
ИМАМО ЈОШ САТ ВРЕМЕНА!
ВИ СЕ ЗА ТО ВРЕМЕ ПРИ-
ПРЕМИТЕ!

ОВОГА ПУТА
ИЗНЕНАДИЋЕ-
МО ЈАПАНЦЕ!
ЧИМ СТИГНЕМО НА ОБАЛУ,
ПОСТАВИЋЕМО ИМ ЗАСЕДУ!

КАД СУ ЧАМЦИ КРЕНУЛИ „МАЧ“ СЕ ПОНОВО
УДАЉИО КА ПУЧИНИ.

БУДИТЕ ОПРЕ-
ЗНИ! ДРЖИТЕ
СЕ ЗАЈЕДНО И
СЛУШАЈТЕ НА-
РЕЂЕЊА!

ОВО БИХ САМ МНО-
ГО БОЉЕ ИЗВЕО!
ПРАЈС НЕ ИЗГЛЕДА
БАШ ОДУШЕВ-
ЉЕН...

ШОШТО СУ СЕ ИСКРЦАЛИ, ПРАЈС ЈЕ ПАЖ-
ЉИВО ПОСТАВИО ЗАСЕДУ...

НЕ
ПУЦАЈТЕ ДОК
НЕ ИЗДАМ НАРЕ-
ЂЕЊЕ! НЕ ЗНАМО
КОЛИКО ЈЕ ЈАПА-
НАЦА!

ВИДЕО САМ НЕКУ
СВЕТЛОСТ ДОЛЕ, ДУЖ
ОБАЛЕ! БОЉЕ ДА БУ-
ДЕМО СПРЕМНИ!

НИСУ МОРАЛИ ДУГО ДА ЧЕКАЈУ. КОЛОНА ЈАПАН-
СКИХ ВОЈНИКА КРЕТАЛА СЕ
КРОЗ НОЋ...

КЛАДИМ СЕ
ДА ЈЕ ОНАЈ
ДОМОРОДАЦ
БИО ВОДИЧ НА-
ШИМ АГЕНТИМА!
ВЕРОВАТНО СУ МУ
ИЗНУДИЛИ ПРИЗ-
НАЊЕ!

ПОЖУ-
РИ, ПСЕ-
ТО! АКО СИ
ЛАГАО,
УМРЕ-
ЋЕШ!

КАДА СУ СЕ ЈАПАНЦИ ПРИБЛИЖИЛИ,
БРИТАНЦИ СУ ОТВОРИЛИ ВАТРУ...

НИЈЕДАН ЈАПАНАЦ
НИЈЕ СТИГАО ДА ОПАЛИ
МЕТАК...

ДОМОРОДАЦ ЈЕ ЗАИСТА
БИО ВОДИЧ
БРИТАНСКИМ АГЕНТИ-
МА...

ШОБЕРОВАЛИ СУ ДОМОРОЦУ КОЈИ ЈЕ ТОЛИКО ПРЕТРПЕО
У РУКАМА ЈАПАНЦА. ПРАЗС ЈЕ РЕШИО ДА ОБАВЕСТИ
"ТИГРА" КЕЈЗИЈА...

ШПРАЗС ЈЕ ПОНОВИО НАРЕЂЕЊЕ ПРЕ НЕГО ШТО
СЕ УДАЉИО СА СВОЈИМ ЛУДИМА И ВОДИЧЕМ...

КАО ШТО ЈЕ ДОГОВОРЕНО, ПОДМОРНИЦА ЈЕ ИЗРО-
НИЛА ПРЕ ЗОРЕ И РОБИНОВ
СИГНАЛ ЈЕ ПРИМЕЋЕН...

РОБИН НИЈЕ БИО ОДУШЕВЉЕН
НАРЕЂЕЊЕМ КОЈЕ ЈЕ
ДОБИО...

РЕШЕН ДА ИЗВЕДЕ НЕКУ
АКЦИЈУ, РОБИН ЈЕ
КРЕНУО САМ...

ПРОЛАЗЕЊИ ПОРЕД
МРТВИХ ЈАПАНЦА,
РОБИН ЈЕ ПОДИГАО
ДВЕ РУЧНЕ ГРАНАТЕ...

У МЕЂУВРЕМЕНУ, ПРАЗС И НЕГОВИ ЛУДИ СУ
ЗАШЛИ ДУБОКО У ЋУНГЛУ
ТРАЖЕЊИ ДВОЈИЦУ АГЕНАТА...

ВОДИЧ ЈЕ БИО ПРАЗУ. ПОСЛЕ ПРВОГ ИЗНЕНАЂЕЊА, АГЕНТИ СУ ОДУШЕВЉЕНО ПОЗДРАВИЛИ СПАСИОЦЕ...

СРЕЋАН САМ ШТО ВАС ВИДИМ! КАД СУ ЈАПАЊЦИ УХВАТИЛИ НАШЕГ ПРИЈАТЕЉА, ОСТАЛО НАМ ЈЕ САМО ДА СЕ СКЛОНИМО ОВДЕ!

НИСМО МОГЛИ ДА СЕ ПРОБИЈЕМО ДО ОБАЛЕ, ЈЕР СУ НАС ЈАПАЊЦИ ЧЕКАЛИ ТАМО!

ОВА ДВА АГЕНТА ЗВАЛА СУ СЕ КОНОР И ОУКС.

ИСПРИЧАЛИ СУ ДА ЈЕДАН ЈАПАЊСКИ НОСАЧ АВИОНА ЧЕСТО ПРИСТАЈЕ УЗ ОСТРВО И ДА ЈЕ БАШ САДА УСИДРЕН КРАЈ СЕВЕРНЕ ОБАЛЕ.

ВИДЕЛИ СМО КАД ЈЕ СТИГАО, АЛИ НИСМО МОГЛИ ДА МУ СЕ ПРИБЛИЖИМО...

МОЖДА БИСМО МОГЛИ ДА ГА ПОГЛЕДАМО ПРЕ НЕГО ШТО СЕ ВРАТИМО!

ТАКО СУ КРЕНУЛИ ДА ИСПИТАЈУ НОСАЧ КОЈИ СЕ НАЛАЗИО У ЈЕДНОМ ТАЈНОМ ЗАЛИВУ...

ЕНО ГА! КАКО СМО ОБАВЕШТЕНИ, ЈАПАЊЦИ ТАМО ИМАЈУ ВОЈНИ ЛОГОР!

МИСЛИМ ДА ЋЕМО МОЋИ ДА СЕ ПРИБЛИЖИМО НОСАЧУ АКО СЕ БУДЕМО ДРЖАЛИ ОНИХ СТЕНА!

СТИГЛИ СУ ДО МЕСТА СА КОЈЕГ СУ СЕ САСВИМ ДОБРО ВИДЕЛЕ ПАЛУБЕ БРОДА...

КАКВИ ЛИ СУ ТО АВИОНИ? СУВИШЕ СУ МАЛИ ЗА БОМБАРДЕРЕ!

НЕМАЈУ ПРОПЕЛЕРЕ! ОВО МЕ ПОДСЕЊА НА НЕШТО ШТО САМ НЕДАВНО ЧИТАО...

ДОК ИХ ЈЕ ПОСМАТРАО, ПРАЗ СЕ НАЈЕДНОМ СЕТИО ГДЕ ЈЕ РАНИЈЕ ВИДЕО ТЕ ЧУДНЕ АВИОНЕ...

ТО СУ САМОУБИЛАЧКИ АВИОНИ! ПОДАТКЕ О ЊИМА ВИДЕО САМ У ЈЕДНОМ ВОЈНОМ ЧАСОПИСУ!

ОВИМ АВИОНИМА, ЗВАНИМ „БАКА“, УПРАВЉАЛИ СУ ПИЛОТИ-КАМИКАЗЕ И ЗАЈЕДНО С ЊИМА РУШИЛИ СЕ НА ЦИЉ.

ЗА ТО ВРЕМЕ НА НОСАЧУ, ЈАПАЊЦИ СУ ИСПРОБАВАЛИ АВИОН...

КАТАПУЛТ ЈЕ ПОПРАВЉЕН, АЛИ НИСМО СИГУРНИ ДА ЋЕ ДОБРО РАДИТИ!

ИСПРОБАЈУ ГА ЈА! СПРЕМИТЕ АВИОН ДОК СЕ ЈАВИМ КОМАНДАНТУ!

ЈАПАЊСКИ ПИЛОТ ЈЕ ДОБИО ДОЗВОЛУ ЗА ПРОБНИ ЛЕТ, И НЕКОЛИКО МИНУТА КАСНИЈЕ ВЕЋ ЈЕ БИО У КАБИНИ...

ШТА ЋЕМО СА СЛЕТАЊЕМ?

ОВИ АВИОНИ НИСУ ПРЕДВИЂЕНИ ЗА ПОВРАТКЕ, АЛИ ИМА ЈЕДНА РАВНА ПЕШЧАНА ПОВРШИНА НА КРАЈУ УВАЛЕ НА КОЈУ СЕ МОГУ СПУСТИТИ!

СКРИВЕНИ ПОСМАТРАЧИ СУ СА УЗБУЂЕЊЕМ ПРАТИЛИ ПРИПРЕМЕ ЗА ЛЕТ...

ХОЋЕ ДА УЗЛЕТИ! А ЈА САМ МИСЛИО ДА СЕ ОВЕ ПРОЗНЕ ЛЕТЕЛИЦЕ ДОВОДЕ НАД ЦИЉ АВИОНОМ!

ОПРЕМЉЕНЕ СУ РАКЕТАМА ЗА УЗЛЕТАЊЕ СА НОСАЧА!

Мали авион смрти узлетео је у облаку
пламена и дима ...

Остао је кратко време у ваздуху, а онда се
спустио на песковито тле на крају увале ...

Пилоти самоубилачких авиона били су фанатици: веровали су да је умрети за цара највиша част.

Док су посматрали јапанског пилота како
излази из кабине, Прајс је знао да су видели
више него што су очекивали.

Одједном, ђо
Прајс се сетио ...

Одмах су кренули
ка обали ...

Прајс и остали нису имали појма да
тамо Робин Бајкстер кује сопствене
планове ...

Али, двојица морнара нису била располо-
жена да прихвате Робинов план.

Тако су се приближили гориву, које је изгле-
дало напуштено.

Све је то посматрала јапанска
патрола која је обилазила скла-
дишта горива.

Али, једног британског морнара
самоуверени јапанци нису видели ...

ПА-
ЗИТЕ...
ЈАПАН-
ЦИ!

Док се повлачио са својим
људима, Робин је обе
гранате бацрио на бурад с бензином.

УХВА-
ТИТЕ
ПСЕ!

ОВО
ЋЕ ИХ
ЗАДР-
ЖАТИ!

Када су гранате експлодирале, разне-
ле су запаљиво гориво на све стране.

АААХ!

САД ЋЕ
ИМАТИ О ЧЕМУ
ДА РАЗМИ-
ШЉАЈУ!

Али, експлозија и ватра при-
вукле су пажњу осталих јапанаца.

ДО
ВРАГА, ИМА ИХ И
ИСПРЕД НАС!

ОВУДА!
МОРАМО СЕ
ДОЧЕПАТИ ОБА-
ЛЕ! НИСМО
ДАЛЕКО!

СТИГЛИ СУ НА ОБАЛУ
САМО НЕКОЛИКО ТРЕНУ-
ТАКА ПРЕ ГОНИЛАЦА ...

НИ ТРАГА ОД
"МАЧА"! ИЗРО-
НИЋЕ ТЕК
ЗА ЈЕДАН
САТ!

НЕМА
СВРХЕ ИЛИ ДА-
ЉЕ! ОСТАЈЕМО
И БОРИЋЕМО СЕ!

ПРАДС И НЕГОВИ ЛУ-
ДИ ЧУЛИ СУ ПУЦЊАВУ
ДОК СУ СЕ ПРИБЛИЖА-
ВАЛИ ОБАЛИ ...

НЕКЕ
НЕПРИЛИКЕ!
ДА ПОГЛЕДА-
МО МОЖЕМО
ЛИ ПОМОЋИ!

ПРАДС И ОУКС СУ КРЕНУЛИ
НАПРЕД ДА ПОМОГНУ
РОБИНУ ...

ЈАПАНЦИ СУ
ИМ ЗА ПЕ-
ТАМА!

НЕЋЕ
ЈОШ ДУГО!
ПАЛИ!

НЕОЧЕКИВАНИ ДОЛАЗАК ПРАДСА И ОСТАЛИХ ЗБУНИО ЈЕ
ЈАПАНЦЕ, КОЈИ СУ СЕ РАЗБЕЖАЛИ ИСПРЕД КИШЕ МЕТАКА.

АААХ!

ДО-
БАОЛА,
ЈОШ
ИХ
ИМА!

ШО ЈЕ ОМОГУЋИЛО РОБИНУ И НЕГОВИМ
ЉУДИМА ДА СЕ ПРИДРУЖЕ СПАСИОЦИМА.

ДОБИ-
ТЕ
ОВАМО!

ОДМАХ,
ГОСПО-
ДИНЕ!

Али, опасност још није прошла...

ХТЕО САМ САМО...

ТИ, ЖУТОКЉУНЧЕ! АКО НЕ УСПОСТАВИМО ВЕЗУ С ПОДМОРНИЦОМ, ПРОПАЛИ СМО!

ПРАЈС НИЈЕ СЛУШАО РОБИНОВО ПРАВДАЊЕ...

ПОДЕЛИЋЕМО СЕ У ДВЕ ГРУПЕ! ДОК СЕ ЈЕДНИ БУДУ ПОВЛАЧИЛИ, ДРУГИ ЋЕ ИХ ШТИТИТИ!

СРЕЊОМ, „ТИГАР“ КЕЈЗИ ЈЕ ПЕРИСКОПОМ ОСМАТРАО ОБАЛУ...

НЕКА ЈУРЊАВА ТАМО! МОРАМО ИЗРОНИТИ ДА ВИДИМО ШТА СЕ ДЕШАВА!

„МАЧ“ ЈЕ ИЗРОНИО И КЕЈЗИ ЈЕ ЈАСНО ВИДЕО ЦЕО ПРИЗОР...

ИЗГЛЕДА ДА СУ НАШИ ПРИТЕШЊЕНИ НА ОБАЛИ, А ЈАПАЊЦИ СЕ ПРИБЛИЖАВАЈУ!

МОРАМО НЕШТО ПРЕДУЗЕТИ! ТОБЦИЈЕ СПРЕМИТЕ СЕ!

ПРАНАТЕ СА ПОДМОРНИЦЕ СТИГЛЕ СУ У ПРАВИ ЧАС.

АААА!

НАЗАД У ЧУЊГУ! У ЗАКЛОН!

КАД ЈЕ ПРАЈС УГЛЕДАО ПОДМОРНИЦУ, ИЗВУКАО ЈЕ ЧАМЦЕ СА МЕСТА ГДЕ СУ БИЛИ САКРИВЕНИ.

ИМАЛИ СМО СРЕЊУ ДА НАС НАШИ ПРИМЕТЕ! ХАЈДЕ ДА ИМ СЕ ПРИДРУЖИМО!

ШТО ПРЕ, ТО БОЉЕ!

ЗАВЕСЛАЛИ СУ ПРЕМА ПОДМОРНИЦИ ДОК СУ МЕЊИ ЗВИЖДАЛИ ОКО ЊИХ...

ДОБРО ЈЕ ШТО НАС ШТИТЕ СА „МАЧА“! ОВДЕ СМО БАШ ДОБРА МЕТА!

НАДАМ СЕ ДА ЈАПАЊЦИ НИСУ ПОЗВАЛИ РАЗАРАЧЕ! АКО ЈЕ СУ, БИЋЕ ГУСТО!

СТИГЛИ СУ НА ПОДМОРНИЦУ И ПРАЈС ЈЕ ИСПРИЧАО СВЕ О НОСАЊУ АВИОНА...

КРЕЋЕМО! ЈАПАЊСКИ РАЗАРАЧИ ДОЛАЗЕ ПУНОМ БРЗИНОМ!

УСПЕЛИ СМО! ПОВЕЋУ МОМ-КЕ ДОЛЕ!

КАД СУ ЈАПАЊЦИ СТИГЛИ, БИЛО ЈЕ ВЕЋ КАСНО...

УМАКЛИ СУ НАМ, АЛИ СЛЕДЕЋИ ПУТ ЋЕМО ИХ УНИШТИТИ!

Али, „ТИГАР“ НИЈЕ НАМЕРАВАО ДА ОДУСТАНЕ ОД БОРБЕ.

ОНИ
СЕ ПОВЛА-
ЧЕ, КА-
ПЕТАНЕ
!

ПОДИГНИ
ПОДМОРНИЦУ
ТОЛИКО
ДА МОЖЕМО
ПОСМАТ-
РАТИ
ПЕРИСКОПОМ!

КАД СУ СЕ ЈАПАНЦИ НАЈМАЊЕ НАДАЛИ,
„МАЧ“ ЈЕ КРЕНУО У НАПАД.

ПЕРИСКОП ЈЕ ИЗРОНИО ИЗ ВОДЕ И
ТОРПЕДО ЈЕ ЗАСЕКАО
ТАЛАСЕ...

УРА!
ПУН
ПОГО-
ДАК!

ПОДМОРНИЦИ ЈЕ ЗАВЛАДАЛА
РАДОСТ...

НЕМА СУМЊЕ,
ОВАЈ ЈЕ ГО-
ТОВ!

БИЋЕ ИСТО И
СА ДРУГИМ АКО
СЕ ЈОШ ЗА-
ДРЖИ ИС-
ПРЕД НАС!

КАПЕТАН ДРУГОГ ЈАПАНСКОГ БРОДА НИЈЕ БИО ГЛУП...

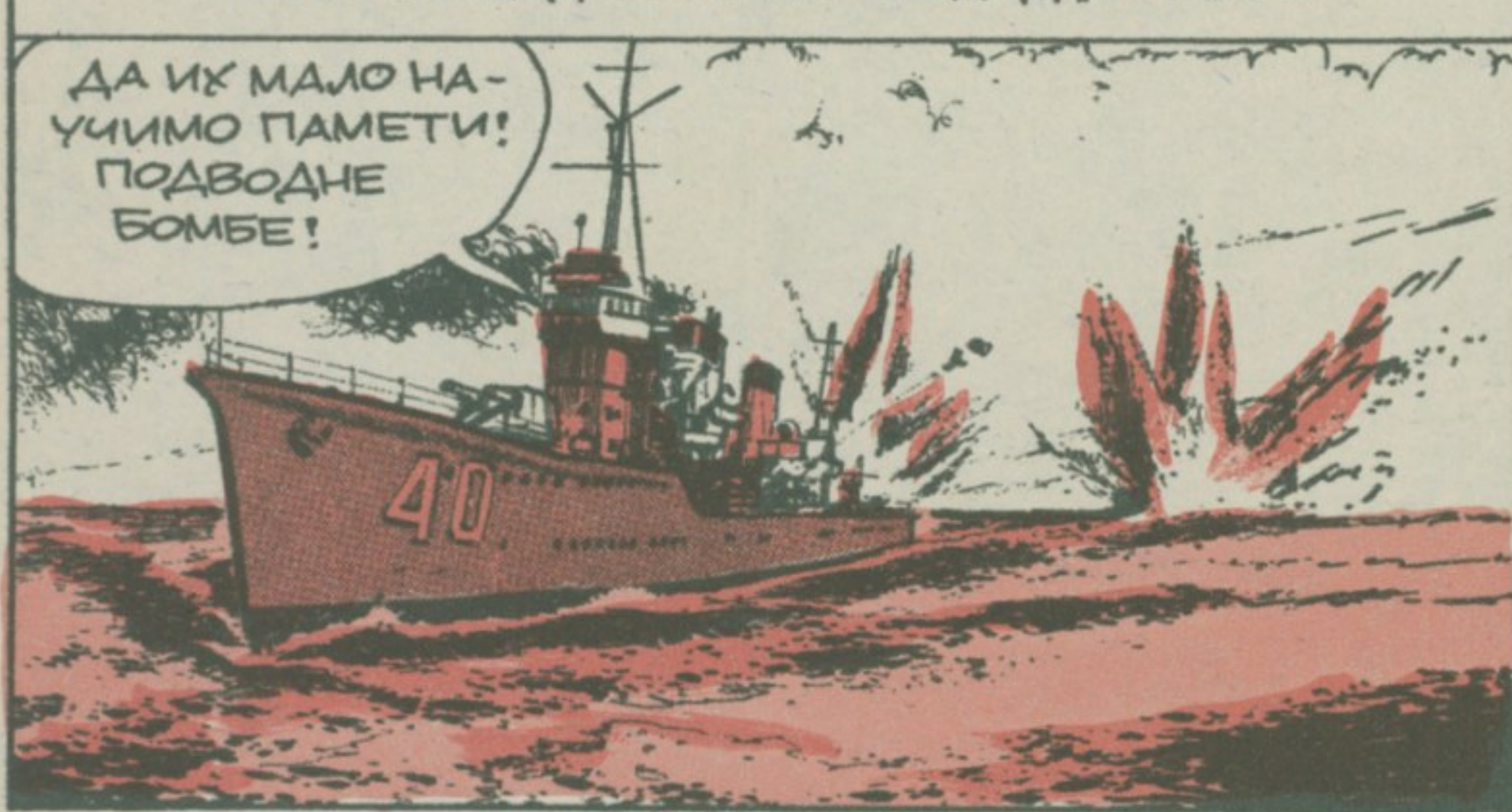
НОРМАЛНО БИ БИ-
ЛО ДА ЗАГЛОВЕ
КА ПУЧИНИ АЛИ
ЈА САМ УБЕЂЕН
ДА ЋЕ НАМ ПРИ-
ЋИ С ЛЕЂА!
СКРЕЊИ
ЛЕВО!

РАЗУ-
МЕМ!

БРИТАНЦИ НИСУ ЗНАЛИ ДА ИМАЈУ ПОСЛА ОД ЧУ-
ВЕНИМ КОМАНДАНТОМ ШМОТОМ, КОГА СУ
НАЗИВАЛИ УБИЦОМ ПОДМОРНИЦА.

ЈАПАНСКИ РАЗАРАЧ СЕ НАГЛО ОКРЕНУО И ПОВЕЊАО
БРЗИНУ. КАД СЕ НАШАО ИЗНАД „МАЧА“...

ДА ИХ МАЛО НА-
УЧИМО ПАМЕТИ!
ПОДВОДНЕ
БОМБЕ!

ПОДВОДНЕ БОМБЕ СУ УЗДРМАЛЕ САМО-
ПОУЗДАЊЕ „МАЧЕВЕ“ ПОСАДЕ.

УХ! ОВА
ЈЕ БИЛА
БАШ БЛИ-
ЗУ!

МИСЛИО САМ ДА
СМО ИХ НАДМУ-
ДРИЛИ! ИПАК,
НЕЋЕ БИТИ ПО
ЊИХОВОМ!

КАД ГОД БИ СЕ ПОДМОР-
НИЦА ПОКРЕНУЛА, ДО-
ЧЕКАЛА БИ ЈЕ ЕКСПЛО-
ЗИЈА...

НАПА-
ДАЈУЋИ
НАС, ОНИ ПОКУ-
ШАВАЈУ ДА
УМАКНУ!

„ТИГАР“ СЕ ОДЛУЧИО
ЗА НАПАД КАО НАЗБО-
ЉИ НАЧИН ОД-
БРАНЕ.

ИЗРОНИЋЕ-
МО И НА-
ПАСТИ!
ТОБЋИЈЕ,
СПРЕМ-
НЕ?

БИЛА ЈЕ ТО ОПАСНА ИГРА. „ТИГАР“ ЈЕ МНОГО
РИЗИКОВАО, ЈЕР ЈЕ ЈАПАНЦИМА СТИГЛА ИЗНЕ-
НАДНА ПОМОЋ...

АВИОН! ПОД ВОДУ,
БРЗО!

„ТИГАР“ ЈЕ ТЕК ТАДА СХВАТИО ДА ЈЕ ПО-
СТУПИО ОНАКО КАКО ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉ ОЧЕКИВАО.

САМО ШТО СУ ЗАРОНИЛИ, ЈАПАНСКИ АВИОН ЈЕ ЗАБРУЈАО ИЗНАД ЊИХ И БАЦИО БОМБУ...

ОВО СУ ДОБРО ИЗВЕЛИ, КАПЕТАНЕ! ЗАМАЛО ДА ИМ УСПЕ!

ДА! ИМАМО ПОСЛА С НЕКИМ ИСКУСНИМ МОМКОМ! ТРЕНУТНО ОН ДРЖИ КОНЦЕ У СВОЈИМ РУКАМА!

ВЕСТОКО БОМБАРДОВАЊЕ СЕ НАСТАВИЛО...

СВЕ ИМ ЈЕ УЗАЛУД! САД СЕ ВИШЕ НЕЋЕ ПОЈАВИТИ!

"ТИГАР" ЈЕ БИО МРАЧАН И ЗАМИШЉЕН ДОК СУ ЕКСПЛОЗИЈЕ ПОТРЕСАЛЕ ЊЕГОВУ ПОДМОРНИЦУ.

ПОКУШАЋЕМО ДА ИХ ЗАВАРАМО ПУШТАЊЕМ НАФТЕ ИЗ РЕЗЕРВОАРА! ИМА ЛИ НЕКО СТАРО ОДЕЛО?

ИМАМ ЈА! МОГАО БИХ ЖРТВОВАТИ И КАПУ!

КАД ЈЕ НАФТА ИСПУШТЕНА, СТАРО ОДЕЛО СТАВИЛИ СУ У ТОРПЕДНУ ЦЕВ.

НАДАЈМО СЕ ДА ЋЕ НАСЕСТИ!

КАД ОВО ИЗЛЕТИ ИЗ ЦЕВИ, ЈАПАНЦИ ЋЕ ПОМИСЛИТИ ДА СМО ГОТОВИ!

ИНА ЈАПАНЦЕ ЈЕ УНИФОРМА У МОРУ ДЕЛОВАЛА МОГАО БИ ТО ДА БУДЕ И ТРИК... ИПАК, СИГУРАН САМ ДА СМО ИХ УНИШТИЛИ!

ТАКО И ЈА МИСЛИМ! ХАЈДЕМО НАТРАГ У ЛУКУ! ОВУ КАПУ ЋУ ДА ЧУВАМ КАО УСПОМЕНУ!

"ТИГАР" ЈЕ СА ОЛAK-ШАЊЕМ ПОСМАТРАО КАКО СЕ РАЗАРАЧ УДАЉУЈЕ...

ОДЛАЗЕ! УСКОРО ЋЕМО МОЋИ ДА ИЗРОНИМО И ДА ЈАВИМО ДАРВИНУ...

КАД СУ ЗАПЛОВИЛИ КА ПУЧИНИ, "ТИГАР" ЈЕ ПОЗВАО РОБИНА...

...САМО ИЗАЗИВАШ НЕВОЉЕ! КАД СТИГНЕМО У ДАРВИН, ПОСТАРАЈУ СЕ ДА ТЕ ЗАПОСЛЕ НЕГДЕ ГДЕ НЕЋЕШ МОЋИ ДА ПРАВИШ ШТЕТУ!

ПОСЛЕ ОВОГА, РОБИН ЈЕ БИО ОГОРЧЕН И ОЧАЈАН.

НАРЕЋЕЊЕ ИЗ ДАРВИНА: МОРАМО ДА НАПАДНЕМО И ПОТОПИМО НОСАЧ АВИОНА!

ТО ЈЕ НЕМОГУЋЕ ДОК ЈЕ УСИДРЕН! ЗАШТИЋЕН ЈЕ МРЕЖОМ ПРОТИВ ПОДМОРНИЦА, А ТАКО ИСТО И УЛАЗ У ПЕЋИНУ!

ИПАК, ПОСТОЈАЛА ЈЕ ЈЕДНА МОГУЋНОСТ...

МОРАЋЕМО ДА ПОСТАВИМО ЗАСЕДУ ИСПРЕД ПЕЋИНЕ... ГДЕ НАС ЈАПАНЦИ И ОЧЕКУЈУ!

А МОЖДА НАС НЕ ОЧЕКУЈУ! ОНИ МИСЛЕ ДА СУ НАС ПОТОПИЛИ! МЕЂУТИМ, МИ ЗНАМО ШТА ИМ ЈЕ ЦИЉ!

ЗАРОНИЛИ СУ НЕШТО ДУБЉЕ, ДОК ЈЕ „ТИГАР“ РАЗРАЂИВАО ПЛАН ЗА НАПАД...

АКО СЕ ДРЖИМО ОВОГ ПОЛОЖАЈА, МОГЛИ БИ СМО...

КАПЕТАНЕ, СА ПРАМЦА ЈАВЉАЈУ ДА ЈЕ ПОДМОРНИЦА ОШТЕЋЕНА!

ГРУПА НИЈЕ БИЛА ВЕЛИКА, АЛИ ЈОЈ СЕ НИЈЕ ЗНАО УЗРОК...

БОЉЕ ДА ИЗАЂЕМО И ПОГЛЕДАМО ШТА ЈЕ!

МОГЛО БИ ДА БУДЕ ОД ЕКСПЛОЗИЈЕ ДУБИНСКЕ БОМБЕ, МАДА МИСЛИМ ДА ЈЕ НЕШТО ГОРЕ!

СТРАХОВАЊЕ СЕ ПОКАЗАЛО ОПРАВДАНИМ. У ЗИД ПОДМОРНИЦЕ БИЛА СЕ ЗАРИМА ЈЕДНА БОМБА КОЈА НИЈЕ ЕКСПЛОДИРАЛА.

БОМБА! МОРАЋЕМО ДА ЈЕ УКЛОНИМО КАКО ЗНАМО!

БИЛО КАКАВ ПОТРЕС У БЛИЗИНИ МОГАО БИ ДА ЈЕ АКТИВИРА!

СВИ СУ БИЛИ РАДОСНИ ШТО СЕ ВЕЋ СПУШТА МРАК. ЗНАЛИ СУ ДА НОСАЧ ПРЕ ЗОРЕ НЕЋЕ ИЗИЋИ ИЗ ПЕЊИНЕ.

ЦЕЛА НОЋ ЈЕ ПРЕД НАМА! ДА ЛИ ИМАМО НЕКОГ СТРУЧЊАКА ЗА ЕКСПЛОЗИВ?

МОГАО БИХ ЈА ДА ПОКУШАМ! УПРАВЉАЈУ СЕ ПРЕМА ПРИРУЧНИКУ!

КЕЈЗИ ЈЕ КЛИМЊУО ГЛАВОМ: ПРИХВАТИО ЈЕ ПРАЈСОВУ ПОНУДУ...

ПРОВИН ЈЕ СВЕ ТО СЛУШАО, ЗНАО ЈЕ ДА ОН НАЈБОЉЕ ПОЗНАЈЕ БОМБЕ, АЛИ...

РАДО БИХ СЕ ЈАВИО, АЛИ „ТИГАР“ МЕ НЕЋЕ ПУСТИТИ...

ДА БИ УШТЕДЕО У ВРЕМЕНУ, КЕЈЗИ ЈЕ КРЕНУО КА ОСТРВУ, ДОК ЈЕ ПРАЈС ИСПИТИВАО УПАЉАЧ НА БОМБИ...

КАКО ИДЕ?

ДОСАД СВЕ У РЕДУ, КАПЕТАНЕ!

ПОД ОКРИЉЕМ МРАКА И МАГЛЕ, ПРИБЛИЖИЛИ СУ СЕ ОСТРВУ. ПРАЈСУ ЈЕ ПРЕДСТОЈАО НАЈОПАСНИЈИ ДЕО ПОСЛА...

РЕЋИТЕ КАПЕТАНУ ДА МИ ПОДВОДНО ОДЕЛО НЕЋЕ БИТИ ПОТРЕБНО!

ЖЕЛИМО ВАМ СРЕЋУ!

ПРАЈС ЈЕ МОРАО ДА ИСЕЧЕ ОМОТАЧ БОМБЕ ДА БИ ДОШАО ДО УПАЉАЧА. ПОЛА ЧАСА КАСНИЈЕ.

НЕМОЋАН САМ! У ПРИРУЧНИКУ НЕ ПОСТОЈИ ОВАЈ ТИП УПАЉАЧА!

ДО ЂАВОЛА! ОНДА НЕМОЈ НИШТА ДА ДИРАШ, МОГЛИ БИСМО ДА НАСТРАДАМО!

ДА НЕВОЉА БУДЕ ВЕЋА, ЗОРА ЈЕ БИЛА СВЕ БЛИЖЕ И У ПЕЊИНИ СЕ ПРИМЕЋИВАЛО КОМЕШАЊЕ.

НЕ СМЕМО ДОЗВОЛИТИ ДА НАМ НОСАЧ ОДЕ! МОРАЋЕМО ДА НАПАДНЕМО МАКАР НАМ ЕКСПЛОДИРАЛА ОВА БОМБА У БРОДУ!

АПРАТИ РЕГИСТРУЈУ ЗВУКЕ МОТОРА ИЗ ПЕЊИНЕ, КАПЕТАНЕ!

РОБИН ВИШЕ НИЈЕ МОГАО ДА ЋУТИ. ОБРАТИО СЕ КЕЈЗИЈУ...

ЗАВРШИО САМ КУРС ЗА ЕКСПЛОЗИВЕ! ЈА ЋУ УКЛОНИТИ УПАЉАЧ!

КАСНО ЈЕ! НОСАЧ ВЕЋ КРЕЊЕ!

ЗАРОНИТЕ И ЈА ЋУ ТО ОБАВИТИ ПОД ВОДОМ! АКО ЈЕ НЕОПХОДНО, МОЖЕТЕ ДА ГАЂАТЕ ДОК САМ ЈА НАПОЉУ!

АКО НАС БОМ-БАРДУЈУ, БИЋЕШ СМРВЉЕН!

„ТИГАР“ ЈЕ ВИДЕО ОДЛУЧНОСТ У МЛАДИЊЕВОМ ПОГЛЕДУ...

У РЕДУ, ПОКУШАЈ, АЛИ ВЕЖИ СЕ УЖЕТОМ ЗА ПОДМОРНИЦУ!

И ПОНЕСИ ШЛЕМ СА РАДИО-УРЕЂАЈЕМ, ДА БИСМО ЗНАЛИ КАКО НАПРЕДУЈЕШ!

РОБИН ЈЕ ОБУКАО ПОДВОДНО ОДЕЛО. ЗА ТРЕНУТАК ЈЕ ОСЕТИО ГОТОВО ПАНИЧАН СТРАХ ВИДЕЊИ КАКО ПОДМОРНИЦА НЕСТАЈЕ ПОД ЊИМ...

ЗАРОНИТИ ДО ДУБИНЕ ПЕРИ-СКОПА!

МОРАМ ИЗДРЖАТИ! СВЕ ЗАВИСИ САМО ОД МЕНЕ!

ШРАЈС ЈЕ ИЗ КОНТРОЛНЕ СОБЕ УСПОСТАВИО РАДИО-ВЕЗУ СА РОБИНОМ.

РОБИН ПОРУЧУЈЕ ДА МИСЛИ ДА ЋЕ УСПЕТИ!

НАДАЈМО СЕ ДА ЋЕ ИМАТИ ВРЕМЕНА, ЈЕР ЈЕ НОСАЧ НАПУСТИО ПЕЊИ-НУ!

ЈАПАНСКИ НОСАЧ СА САМОУБИЛАЧКИМ АВИОНИМА ОПРЕЗНО ЈЕ КРЕНУО КА ПУЧИНИ...

УЗЕЛИ СУ КУРС КОЈИ СМО ОЧЕКИВАЛИ! САМО ЈЕДАН РАЗАРАЧ... МИСЛИМ ДА ЋЕ СЕ КАСНИЈЕ САСТАТИ СА ОСТАЛИМА!

ДОК СУ У ПОДМОРНИЦИ ЧЕКАЛИ ДА ИМ СЕ НОСАЧ ПРИБЛИЖИ, РОБИН ЈЕ ВРЕДНО РАДИО...

РОБИНЕ, МОРАЋЕШ ЈОШ ДА ОСТАНЕШ НАПОЉУ! МЕТА НАМ ЈЕ НА ВИДИКУ!

УКЛОНИО САМ УПАЉАЧ! ЈАВИТЕ МИ КАД БУДЕМ МОГАО ДА СЕ ПОП-НЕМ!

КЕЈЗИ ЈЕ ПАЖЉИВО ОСМАТРАО. ЗНАО ЈЕ ДА, АКО ПРОМАШИ, РОБИНА ЧЕКА СИГУРНА СМРТ ОД ЈАПАНСКИХ БОМБИ.

МЕТА ДЕВЕТ ЧЕТИРИ, ДОМЕТ 4000. ВАШ УГАО ЈЕДАН ТРИ, КАПЕТАНЕ!

УГАО ЈЕДАН ТРИ, У РЕДУ! БУДИТЕ СПРЕМНИ КРАЈ ТОРПЕДНИХ ЦЕВИ!

ДРЖЕЊИ СЕ ОЧАЈНИЧКИ ЗА ПОДМОРНИЦУ, РОБИН ЈЕ ОСЕТИО ПОТРЕС КАДА СУ ТОРПЕДА ПОЛЕТЕЛА.

ОХ, МОЈЕ УШИ! ЈА САМ ВАЉДА ПРВИ КОЈИ ИЗВАН БРОДА ПОСМАТРА ИСПАЉИВАЊЕ ТОРПЕДА!

У КОНТРОЛНОЈ СОБИ „ТИГАР“ ЈЕ ДОНЕО
ЈОШ ЈЕДНУ ОДЛУКУ...

СВА ТОРПЕДА ИСПАЉЕНА, КА-
ПЕТАНЕ! КОНТАКТ СА ЦИЉЕМ
ЗА 40 СЕКУН-
ДИ!

САД ЋЕМО
НА ПОВРШИНУ, ДА
ПРИХВАТИМО
БАКСТЕРА!
НЕ МОЖЕ-
МО ГА
ОСТАВИ-
ТИ НА-
ПОЉУ!

УПРАВО КАД ЈЕ „МАЧ“ ИЗРОНИО
ТОРПЕДА СУ ПОГОДИЛА ЦИЉ...

АААХХ!

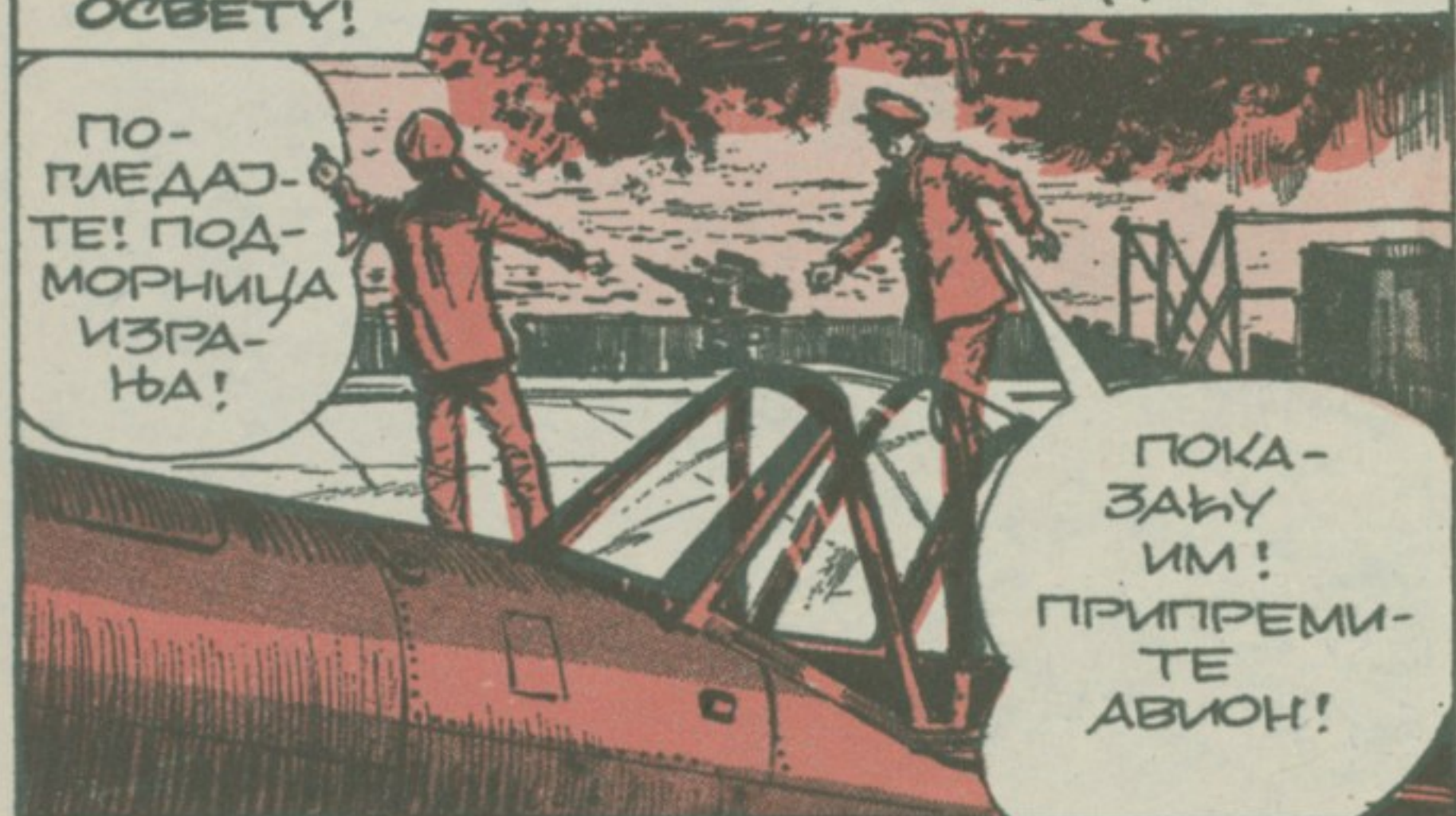
ОД-
ЛИЧНО,
МОМЦИ!

ШОГОДАК ЈЕ БИО СМРТНОСОСАН. КАД ЈЕ
ОГРОМНИ БРОД ПОЧЕО ДА ТОНЕ, ЈАПАНСКИ
КАПЕТАН ЈЕ ИМАО НА УМУ САМО ЈЕДНО —
ОСВЕТУ!

ПО-
ГЛЕДАЈ-
ТЕ! ПОД-
МОРНИЦА
ИЗГРА-
ЊА!

ПОКА-
ЗАЋУ
ИМ!
ПРИПРЕМИ-
ТЕ
АВИОН!

НА СВАКОМ КАТАПУЛТУ БИО ЈЕ ПО ЈЕДАН
САМОУБИЛАЧКИ АВИОН СПРЕМАН
ЗА ПОЛЕТАЊЕ.

УЗИМАЈУ НЕ-
ШТО ИЗ МОРА, АЛИ
НАШИ ТОПОВИ
СУ НЕМОЋНИ
ЗБОГ НАГИ-
БА БРОДА!

ТО НЕ
МОЖЕ ДА
ОМЕТЕ АВИ-
ОН! БРЖЕ
ДОК НИСУ
ПОНОВО ЗА-
РОНИЛИ!

РАКЕТЕ СУ БЛЕСНУЛЕ КАД ЈЕ АВИОН
НАПУСТИО КАТАПУЛТ И КАО СТРЕЛА ПОЛЕ-
ТЕО У ВИС.

ЗА
ЦАРА!

АВИОН ЈЕ КРЕНУО У НАПАД БАШ КАД СЕ ПОД-
МОРНИЦА СПРЕМАЛА ДА ЗАРОНИ...

ПОСЛАЛИ
СУ КАМИКАЗУ!
БРЖЕ ПОД
ВОДУ,
БРЖЕ!

КАСНО
ЈЕ...
НЕЋЕМО
УСПЕТИ!

ЈАПАНСКИ ПИЛОТ
СЕ ОБРУШИО ПРА-
ВО НА ПОДМОРНИЦУ.

ОВОГА
ПУТА
НЕЋЕТЕ
УМА-
ЋИ!

ДОК СУ ДВА ЧОВЕКА ЖУ-
РИЛА НИЗ СТЕПЕНИЦЕ,
АВИОН ИМ СЕ СТМОГЛАВ-
ЦЕ ПРИБЛИЖАВАО...

КАД БИСМО
САМО ИМАЛИ
ВИШЕ
ВРЕ-
МЕНА!

ЛЕТЕЋА БОМБА ЈЕ ПАЛА У МОРЕ
И ЕКСПЛОДИРАЛА
ДАЛЕКО ОД „МАЧА“!

ААЈ!

„ТИГАР“ ЈЕ И ОЧЕКИВАО ДА ЈАПАНАЦ НЕЋЕ
ТАЧНО ПРОЦЕНИТИ ПОЛОЖАЈ ПОДМОРНИЦЕ.

А ЈА САМ БИО
УБЕЂЕН ДА
НАС НЕ-
ЋЕ
МИМОЋИ!

НИЈЕ ИМАО ИСКУСТВА
СА ПОДМОРНИЦАМА! У ПИТАЊУ
ЈЕ ОПТИЧКА ВАРКА, КАО КАД
ГЛЕДАШ РИБУ ПОД ВОДОМ!
НИСМО БИЛИ ТАМО ГДЕ СЕ ЊЕ-
МУ ЧИНИЛО ДА НАС ВИДИ!

БАЦИЛИ СУ ПОСЛЕДЊИ ПОГЛЕД НА НОСАЧ
КОЈИ ЈЕ ТОНУО ЗАЈЕДНО СА ТОВАРОМ. РАЗАРАЧ
ЈЕ БИО СУВИШЕ ЗАУЗЕТ СПАСАВАЊЕМ ПРЕЖИ-
ВЕЛИХ ДА БИ ПОМИШЉАО ДА ИХ ГОНИ.

ОБАВИЛИ СМО ПОСАО!
ТВОЈА ЗАСЛУГА ЈЕ
ОПРОМНА, БАКС-
ТЕРЕ!

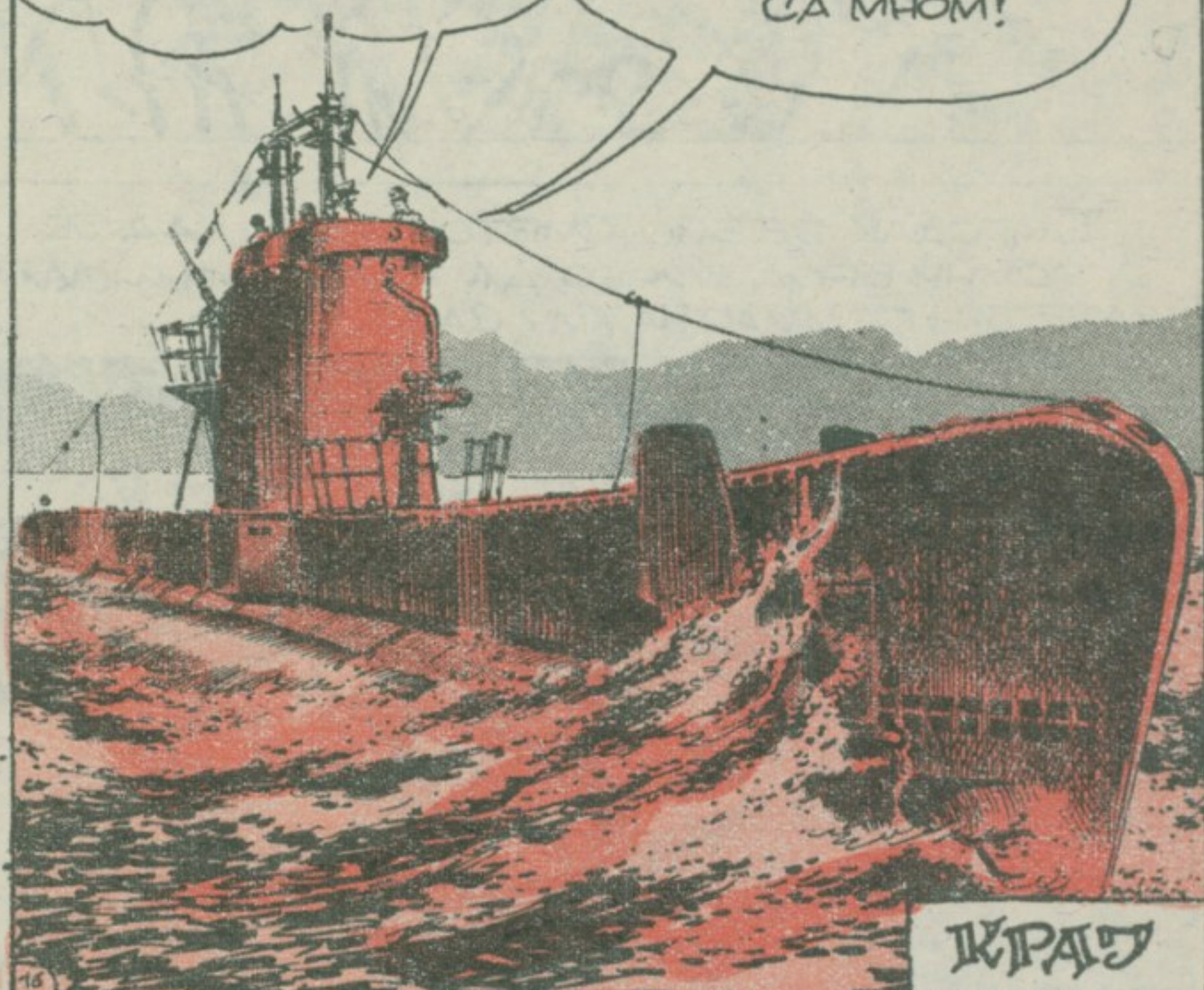
АЛ' ЊЕ МУ
ОВО УДАРИТИ У
ГЛАВУ! НЕЋЕ СЕ
МОЋИ ЖИВЕТИ
ОД ЊЕГА!

АЛИ, РОБИНУ ВИШЕ НИШТА НИЈЕ МОГЛО
ДА УДАРИ У ГЛАВУ. СХВАТИО ЈЕ
ДА ЈЕ ЗАЈЕДНИЧКИ РАД ВАЖНИЈИ
ОД ИНДИВИДУАЛНОГ...

ЗАТРАЖИЋУ
У ДАРВИНУ ДА
ТЕ ПОНОВО ОДРЕ-
ДЕ НА МОЈ БРОД!
ШТЕТА БИ БИЛО
РАЗБИТИ ОВАКО
ДОБРУ ПОСАДУ!

ХВАЛА, КАПЕ-
ТАНЕ! ЈА НИСАМ
НИШТА ПРЕМА
ВАШИМ МОЋИМА!
ДИВИМ СЕ КО-
ЛИКО СТЕ БИЛИ
СТРПЉИВИ
СА МНОМ!

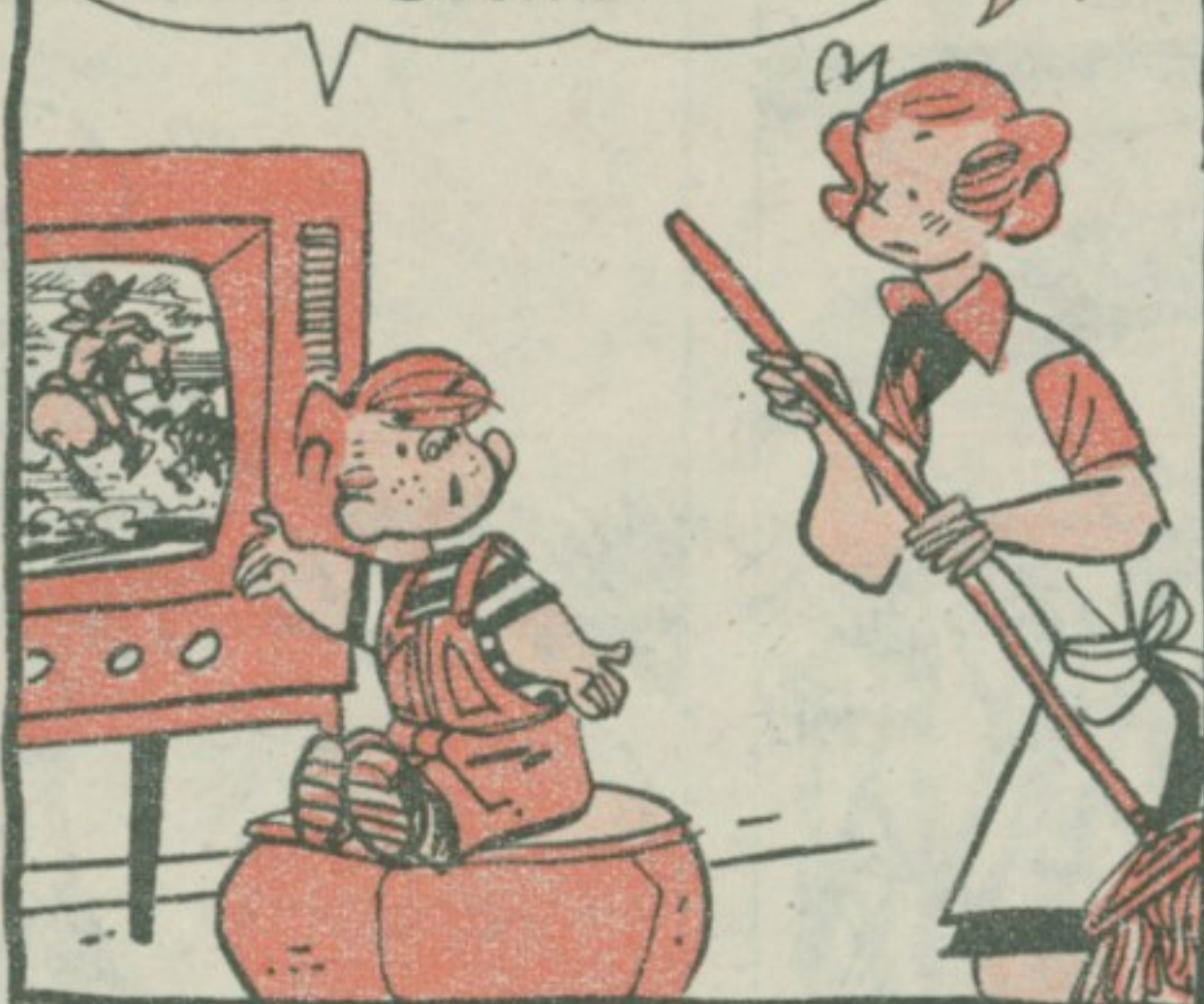

КРАЈ

ТЕЛЕ- ВИЗИЈА У БОЈИ

ЗНАШ ШТА, МАМА!
ВОЛЕО БИ'ДА ГЛЕ-
ДАМ КАУБОЈА БОБА
У БОЈИ!

ПА,
ДЕНИСЕ...

...ПОЗОВИ У ПОМОЋ СВОЈУ
МАШТУ ПА ЗАМИСЛИ ДА
ГА ВИДИШ ОБОЖЕНОГ!

ААА...

ТО
ДЕТЕ...

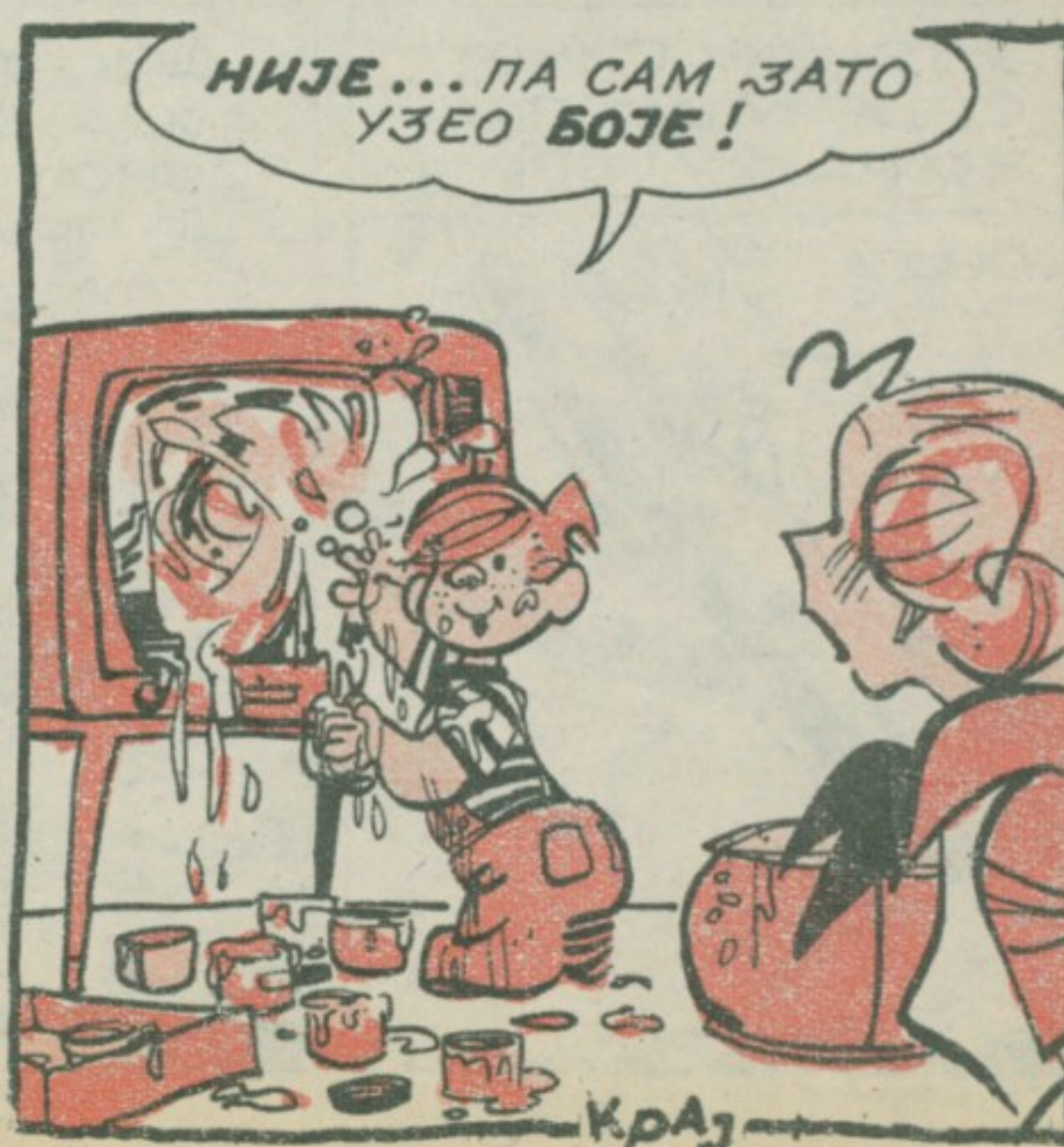

ХЕЈ, МАМА!
ДОЋИ САД
ДА ВИДИШ
БОБА...
У БОЈИ!

О? ЗНАЧИ,
МАШТА ЈЕ
ПОМОГЛА?

НИЈЕ... ПА САМ ЗАТО
УЗЕО БОЈЕ!

КРАЈ

САМУРАЈСКИ МАЧ

БИЈЕН ЈЕ
ОВИМ ЧУДНИМ
МАЧЕМ?

ТО ЈЕ БАР ЈАСНО!
ВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ
ТО ЈАПАНСКО
ОРУЖЈЕ!

ПОЛИЦИЈА
ЈЕ ОДМАХ
СТИГЛА...

РОБЕРТ КИД, РОЂЕН
1935., ВЕЋ ЈЕ ХАПШЕН
ЗБОГ ТУЧЕ...
ВРЛО ЗАНИМ-
ЉИВО...

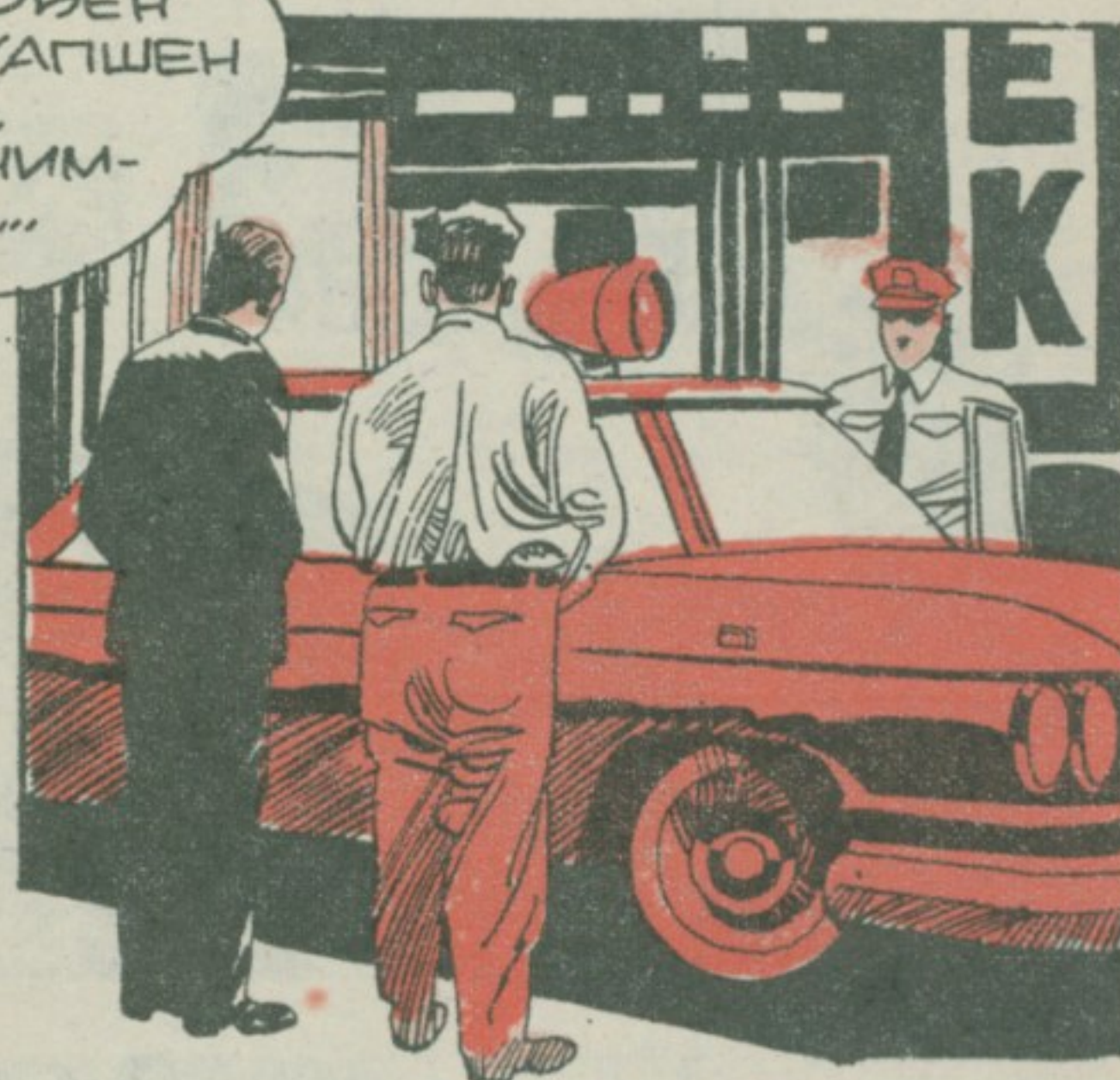
У ТЕХНИЧКОЈ ЛАБОРАТОРИЈИ
ПРЕГЛЕДАЛИ СУ МАЧ...

ХМ... ТРА-
ГОВИ КРВИ...
И ОТИСЦИ
ПРЕСТИЈУ!

СЛЕДЕЋЕГ ДАНА РОБЕРТ
КИД ЈЕ УХАПШЕН...

ОДМАХ ЈЕ СТИ-
ГАО ИЗВЕШТАЈ
ИЗ КАРТОТЕКЕ
ЗА ОТИСКЕ
ПРЕСТИЈУ...

У ПОЛИЦИЈИ...

КИДЕ, ГДЕ СИ БИО
ПРЕКСИНОЋ?

ЈА? КОД КУЋЕ! БО-
ЛЕЛА МЕ ГЛАВА И
ЦЕО ДАН САМ
ЛЕЖАО!

А МОЖЕ ЛИ ТО
ЈОШ НЕКО ДА
ПОТВРДИ?

МОЖЕ!
МОЈА ЖЕНА!

И КО
ЈОШ?

ПА... НИКО!
АЛИ МОЈА ЖЕНА...

ТВОЈА
ЖЕНА ТИ
НИШТА НЕ
ВРЕДИ
КАО
СВЕДОК!

АЛИ
ОНА...

А ЈА ИМАМ
БОЉЕГ
СВЕДОКА!

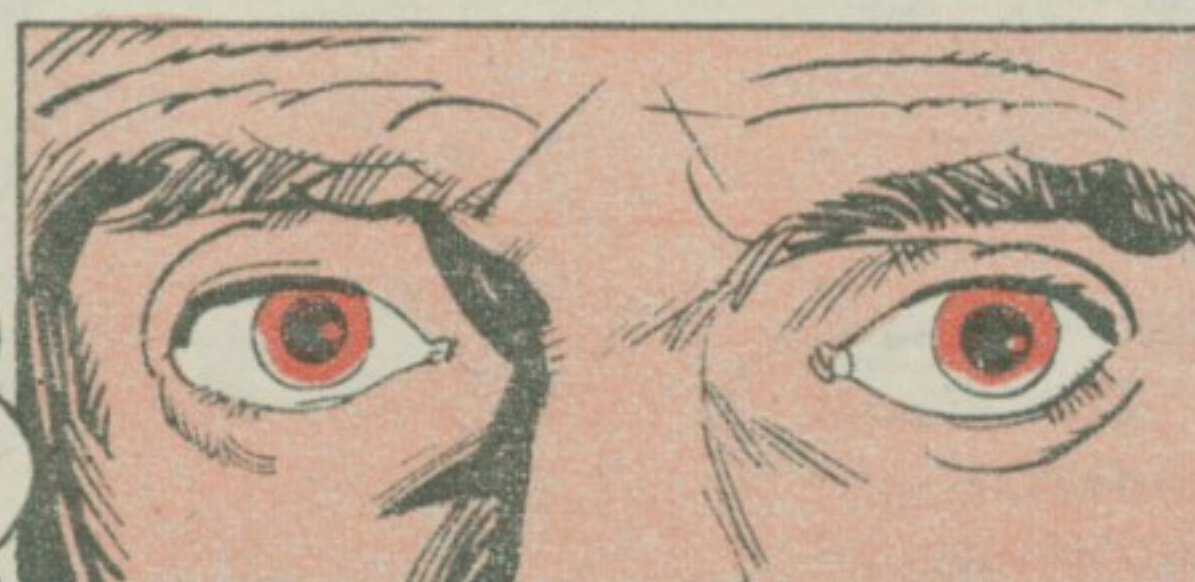
УВЕДИ-
ТЕ
ДЕВОЈ-
КУ!

ОДМАХ, ШЕФЕ!

УВЕДЕНА ЈЕ МЕРИ РОБСОН, ЈЕД-
НА УТУЧЕНА И НЕРВОЗНА ЖЕНА...

ЈА... ДА, ПО-
ТВРЂУЈЕМ
ОНО ШТО
САМ РЕ-
КЛА...

„НЕ ЖЕЛИМ ДА МОЈ
МОЈ МУЖ УМРЕ У ГАС-
НОЈ КОМОРИ ЗА ЗЛОЧИН
КОЈИ НИЈЕ ИЗВРШИО!
БИЋУ ДЕСЕТ ГОДИНА
КУВАРИЦА, СОБАРИЦА
И ПРАЛА БЕЗ ПЛАТЕ
ДОБРОМ АДВОКАТУ
КОЈИ БИ
СЕ ПРИ-
ХВАТИО
ДА БРАНИ
МОЈ МУ-
ЖА...”

МНОГИ АДВОКАТИ
ЗАВИЛИ СУ СЕ ТЕ-
ЛЕФОНОМ ГЛЕДИС
КИД...

... А ЈЕДАН ЈЕ ЧАК
ДОШАО ДО ЊЕ.

ВИ СТЕ ГЛЕ-
ДИС КИД?

ДА! ЈА
САМ!

ЈА САМ
ВИНСЕНТ
ХАЛИНЕН!

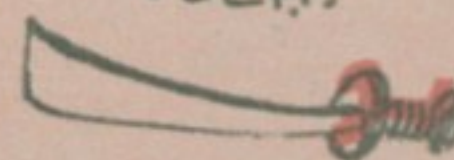

ВИНСЕНТ ХАЛИНЕН,
ЈЕДАН ОД НАЈБОЉИХ
АДВОКАТА У КАЛИ-
ФОРНИЈИ...

АКО ЈЕ
ВАШ МУЖ
НЕВИН, ЈА
ЋУ ГА СПА-
СТИ!

ХАЛИНЕН ЈЕ
ЗАТРАЖИО
ОБНОВУ ПРОЦЕСА.
ТРАЖИО ЈЕ
ДА СЕ СВА САС-
ЛУШАЊА И
ИСТРАГА
ОБНОВЕ.
ПОСЛЕ
НЕКОЛИКО
МЕСЕЦИ, У
ВЕЛИКОМ
ИШЧЕКИВАЊУ,
ПРОЦЕС
ЈЕ
ОБНОВ-
ЉЕН.

ПОШТОВАНИ ПОРОТНИЦИ, МОЈА ЈЕ
НАМЕРА ДА ДОКАЖЕМ ДА ЈЕ РОБЕРТ
КИД ОСУЂЕН НА ОСНОВУ ПОВРШНЕ
И НЕСАВЕСНЕ ИСТРА-
ГЕ...

ПОЗИВАМ НА
СВЕДОЧЕЊЕ
ДОКТОРА ХАСЛИ-
ЈА, СУДСКОГ
ЛЕКАРА!

ДОКТОРЕ, ВИ СТЕ ПРЕГЛЕДАЛИ
ЛЕШ ГОСПОДИНА КЛАРКА?
ЈЕ ЛИ
ТАКО?

ДА!

МОЖЕТЕ
ЛИ ДА КАЖЕТЕ КАКО ЈЕ
БИО УБИЈЕН?

НАРАВНО!
УБОДОМ У
СРЦЕ!

РА-
ЗУМЕМ!
ЈЕ ЛИ ТО
МОГЛО ДА
БУДЕ...

...ОВО ХЛАДНО
ОРУЖЈЕ?
ОВАЈ СА-
МУРАДСКИ
МАЧ?

ДА ЛИ СЕ СЕЋАТЕ КОМЕ СТЕ ПРОДАЛИ ОВАЈ МАЧ?

СВАКАКО! УБИЈЕНОМ КЛАРКУ!

КАДА?

ПРЕ ОСАМ МЕСЕЦИ!

ДА ЛИ СЕ ЈОШ НЕЧЕГ СЕЋАТЕ У ВЕЗИ СА ОВИМ МАЧЕМ?

МИСЛИМ ДА...

БИЛО ЈЕ ТО ПРЕ ЈЕДНО ГОДИНУ ДАНА... КАД СУ У МОЈУ РАДЊУ УШЛА ДВА МОРНАРА...

„...НИСУ ХТЕЛИ ДА КУПУЈУ, ВЕЋ ДА НЕШТО ПРОДАЈУ...”

ДА ЛИ БИСТЕ КУПИЛИ ОВУ ВАЗУ?

ДОЛАЗИ ПРАВО ИЗ КИНЕ!

„ДОК САМ РАЗГЛЕДАО ВАЗУ, ОНА ДВОЈИЦА СУ РАЗГЛЕДАЛИ ДУЊАН... УГЛЕДАЛИ СУ САМУРАЈСКЕ МАЧЕВЕ...”

„И ПОЧЕЛИ СУ... КАКО ДА КАЖЕМ... ДА СЕ У ШАЛИ МАЧУЈУ...”

ГОТОВ СИ, ИЗДАЈИЦЕ!

ЕВО ТИ...

„АЛИ, ДВОБОЈ ЈЕ БИО КРАТАК...”

ЕЈ, ЗАБОГА...

АХ!

ЖАО МИ ЈЕ... РАНИО САМ ТЕ! ЗАИСТА НИСАМ ХТЕО...

НИЈЕ ТО НИШТА! САМО МАЛА ПОСЕКОТИНА... КРВАРИ, АЛИ НЕ БОЛИ!

СЕЋАМ СЕ ДА САМ МОРНАРУ ДАО АЛКОХОЛ ДА ОПЕРЕ РАНУ...

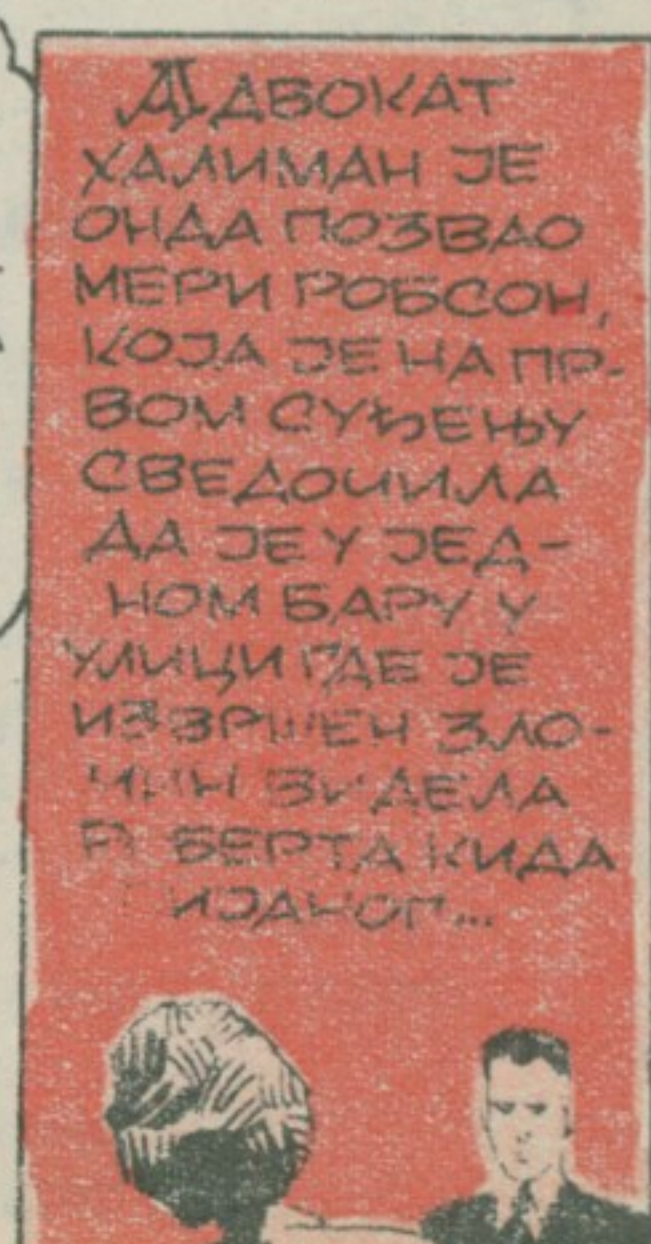

ДА ЛИ НЕКОГА У ОВОЈ ДВОРАНИ МОЖЕТЕ ДА ПРЕПОЗНАТЕ КАО МОРНАРА КОЈИ ЈЕ БИО ПОСЕЧЕН МАЧЕМ?

ДА! ТО ЈЕ ОПТУЖЕНИ!

ОВО СУ ЧИЊЕНИЦЕ! ДО ПРЕ ДЕСЕТ МЕСЕЦИ РОБЕРТ КИД ЈЕ БИО МОРНАР! НЕГОВА КРВ ПРИПАДА ГРУПИ А! ПРЕМА ТОМЕ НА МАЧУ ЈЕ МРЉА НЕГОВЕ КРВИ!

ДАВОКАТ ХАЛИМАН ЈЕ ОНДА ПОЗВАО МЕРИ РОБСОН, КОЈА ЈЕ НА ПРВОМ СУЂЕЊУ СВЕДОЧИЛА ДА ЈЕ У ЈЕДНОМ БАРУ У УЛИЦИ ГДЕ ЈЕ ИЗВРШЕН ЗЛОЧИН ВИДЕЛА Р. БЕРТА КИДА ИДАНОМ...

Don
BARRY

БЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: НАПАД ИЗ ВОЗДУХА!

Тражимо пријатеље

Желим да се дописујем са другарицама и друговима који воле музику. **Бранко Миоциновић** Илића 68, Загреб.

Желим да се дописујем са младима широм наше земље. Имам 15 година. Волим забавну музику и филм. **Љубица Ковачевић**, Душанова 84, Ваљево.

Стар сам 16 година. Желим дописивање са својим вршњацима. Волим Хокија и скупљам слике мотоцикла. Језик дописивања српскохрватски и мађарски. Одговарај на сва писма. **Јован Обрадовић**, Косовска 41/V, Нови Сад.

Ватрено навијам за „Првену звезду“. Имам 17 година. Жеља ми је да се дописујем са својим вршњацима. Волим забавну и народну музику. **Мирко Царевић**, Титова цеста 178, Љубљана.

Свирам хармонику и навијам за „Партизан“. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. **Халид Сараџ**, село Обре, пошта 72246 Чагичи код Какња.

Имам 16 година и желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Волим бит музику. **Анкица Алексић**, Иве Лоле Рибара 3, Димитровград.

Имам 11 година. Скупљам салвете и сличице земаља и градова света. Обожавам Ацу Матића и Тому Здравковића. Волим пливање и скијање. **Тања Стефановић**, Бориса Кидрича 22, Амбуна код Панчева.

Обожавам Кићу Слабиница и Ивицу Шерфезија. Молим све који такође воле ову двојицу пјевача да ми пишу. Скупљам разгледнице и навијам за „Динамо“. **Звонко Лизачић**, Гајева 9, Баково.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије и иностранства. Језик дописивања енглески, немачки, руски и српскохрватски. Молим фотографију. **Гоце Петрушевски**, Улица 518, бр. 21, Скопје.

Желела бих да се дописујем са младима мојих година. Стара сам 14 година. Скупљам сличице животињског царства. Недостају ми бројеви 168 и 169. **Шинка Пећкова**, село Стојаково Ђевђелија.

Навијам за „Партизан“, волим забавну и народну музику а посебно значке које редовно скупљам. Желео бих да се дописујем са својим вршњацима. Стар сам

13 година. **Милош Срећковић**, Основна школа „Драган Маринковић“, 36203 Адрани.

Идем у V разред основне школе. Скупљам марке, салвете и разгледнице. Желим да се дописујем са вршњацима из Југославије. Навијам за „Звезду“. **Милена Ставрић**, Иве Лоле Рибара 5, Аранђеловац.

Стара сам 11 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Скупљам стари новац. Волим забавну музику. **Гордана Цвијовић**, Приградско насеље, Улица 1. број 5/3, Чачак.

Скупљам разгледнице и марке а волим и забавну музику. Желим да се дописујем са другарицама из наше земље. Стар сам 17 година. **Винко Ђурић**, Д. Липница 37, Тузла.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље, а посебно са вршњацима из Сплита. Скупљам слике глумаца и навијам за „Хајдук“. **Звонко Вуковац**, Браће Косорић 26/I, Завидовићи.

МУЗИЧКА ПОШИЉКА

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче. Треба само да испуните наруџбеницу, а плоче ћете платити поштару кад вам их донесе. Чувајте све наше МУЗИЧКЕ ПОШИЉКЕ јер објављене листе грамофонских плоча СТАЛНО ВАЖЕ. То значи да на једној наруџбеници можете да поручите плоче са старих и нових наших листа, и то без обзира на врсту плоча и музике коју наручујете (лонг-плеј или мале плоче, поп, забавна или народна, класична, џез-музика).

Цена плоча преко Забавника иста је као и у радњама! Важно је да ваша наруџбина не сме бити мања од 50 дина. пошто поштарину не плаћате ви него ми. Али ако наручите плоче за 100 динара, добијате још једну на поклон, за 150 динара, две плоче, за 200 динара три, итд. Пажљиво изаберите плоче, напишите њихове бројеве и своје податке на наруџбеницу, залепите је на дописницу и пошаљите на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

ВАША НАРУЏБИНА НЕ СМЕ ДА БУДЕ МАЊА ОД 50 ДИНАРА, ПОШТО ПОШТАРИНУ НЕ ПЛАЋАТЕ ВИ НЕГО МИ.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“
11001 Београд, Македонска 29

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО неопозиво наручујем плоче под бројевима:

за укупну суму од _____ дина. коју ћу платити поштару кад ми их донесе кући (поузећем).

(Име и презиме)

(Поштан. број и место)

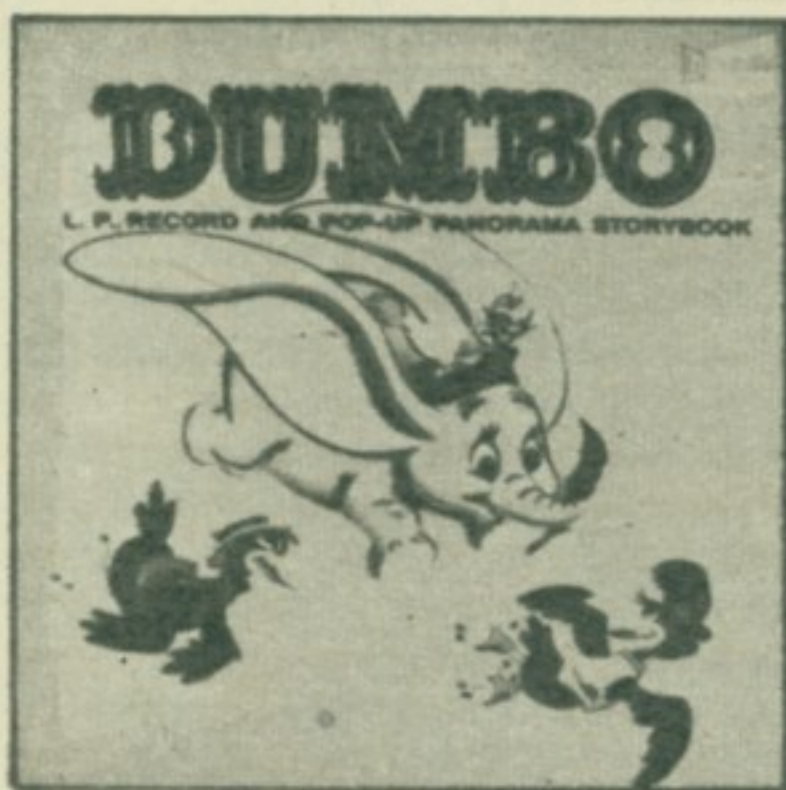
(Улица и број)

Датум

Потпис

Наруџбеницу попуњава лице које ће платити плочу.

151

DUMBO — Walt Disney — Цена 51.— дина.

152

НА СЛОВО, НА СЛОВО — Цена 23.— дина.

ЗАБАВНИКОВА ПРОДАВНИЦА ПЛОЧА

153

ДЕЧИЈЕ ПЕСМЕ — Београдско пролеће 1972.

Сребрна поља — Дете, ај — На врх брда, врба мрда — Свраке — Имао сам једног дана — Свађалице — Вуче, вуче, бубо лења — Баба са дедом седи — Време првих пољубаца — Причај ми, бакице — Извештај са венчања — Двије баке — Цена 36.— дина.

154

ДЕЧИЈЕ ПЕСМЕ — Београдско пролеће 1973.

Шта је на крају — Игра — Лако је пруту — Жени се зеко — Петлић — Васна о лаву — Мала зебра — Мамин син мацадин — Слонче — Први пролетни дан — У једном пољу један цвет — Девојчица и звезде — Једанпут у Паризу — Врапци певачи — Господин Видоје Станић — Прва љубав — Цена 36.— дина.

КОКО БИЛ

ДОКЛЕ СМО ОНО СТИГЛИ?
АХА!
ЗАРОВЉЕНОГ
КОКО БИЛ
МАМА
ЈЕ УПОТРЕБИО
ДА ИЗМАМИ МАК ПАПКОВЕ
ИЗ ЊИХОВЕ ТВРЂАВЕ.
АЛИ КОКО БИЛ ЈЕ И
СМИСЛИО ЦЕЛУ ТУ
СТВАР ТАКО ДА
СЕ УСТВАРИ МАМИНА
БАНДА НАШЛА У
ТИГАЊУ...

МАК
ПАПКОВИ
СУ ИЗЕНА-
ДИЛИ
МАМИНУ
БАНДУ
И
ДОБРО
ПРОРЕДИЛИ
ЊЕНЕ
БАШ ГУСТЕ
РЕДОВЕ...

СВЕ ИХ
ТРЕБА ИЗ-
БУШИТИ,
МОМЦИ!

ПРЕСТАНИ-
ТЕ! ПРЕДА-
ЈЕМО СЕ!

СТО МУ РЕ-
ВОЛВЕРА!
А МАМА?!

УДЕСИЛИ
СМО ВАС, А?

А, ЕНО БРА-
ДОЊЕ!

КАД ЈЕ
МАМА
ВИДЕО
ДА ЈЕ
ПАРАДИ
ДОШАО
КРАЈ,
СТРУГНУ
КРОЗ
ШУМУ
ОСТАВЉА-
ЈУКИ
СВОЈЕ
МАНГУПЕ
ДА БЕРУ
БРИГУ...

ПРОКЛЕТ-
НИЦИ!
УДЕСИЛИ
СТЕ МЕ!

СТО МУ ТОПОВА,
НЕ СМЕ ДА МИ
УМАКНЕ!

ЗАР ШЕО
ДА МИ
КЛИС-
НЕ!

КОКО
БИЛ ЈЕ
УЗЕО
СВОЈЕ
ПУЦАЉ-
КЕ И
ПОЖУРИО
ЗА
МАМОМ...

ЊЕГОВИ ТРА-
ГОВИ... МОРА ДА
ЈЕ БЛИЗУ...

ЕНО, ТАМО
ЈЕ... НА
ДОМАКУ
ПИШТО-
ЉА...

СТОЈ,
БРАДО-
ЊО, ИЛИ
БУ ТЕ
ИЗБУ-
ШИТИ!

ЗУУУУУ!

ЗУУУ!

МО-
РАКУ
ДА СЕ
ПОСЛУ-
ЖИМ
ТРИ-
КОМ!

ЗАБИО СИ СЕ
МЕБУ КАМЕ-
ЊЕ... ИЗЛА-
ЗИ ОДАТЛЕ!

'ОКЕШ ДА
ТЕ ИСТЕРАМ
МЕЦИМА?!

ХМ... НЕ
ОДГОВА-
РА... МО-
ЖДА САМ
РА И ПО-
ГОДИО?
ХМ...

СТО МУ
РЕВОЛВЕРА!

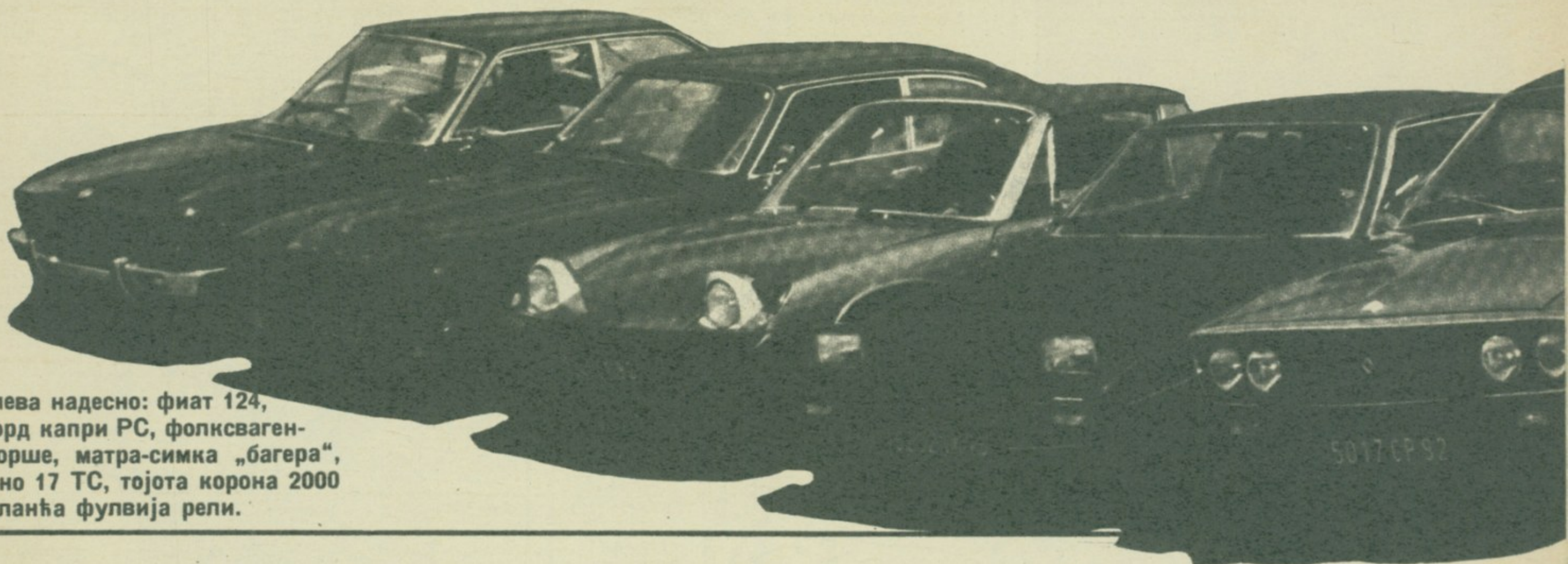
СТОЈИ
ПОРЕД ОНЕ
СТЕНЕ... МИ-
РАН И БУТИ...

ГОРЕ
ШАПЕ!

ДИЖИ
ШАПЕ
ИЛИ ПУ-
ЦАМ!

КО ЋЕ МАТИРАТИ М

Слева надесно: фиат 124, форд капри РС, фолксваген-порше, матра-симка „багера“, рено 17 ТС, тојота корона 2000 и ланћа фулвија рели.

У великој породици „купе“ возила, седам оштрих супарника боре се данас за прво место. По мишљењу многих возача, то место је већ убедљиво освојила француска матра-симка „багера“. Али, да ли је баш тако? Поређења у свету аутомобила никада нису једноставна, јер сваки модел има, тако рећи, сопствену „филозофију“ — један игра на карту брзине, други на удобност, трећи на сигурност.

Па ипак, сред овог шаренила замисли, могуће је наћи возило које у довољној мери одговара општим захтевима. Показало се да је то заиста матра, али да не ужива сама на свом престолу: раме уз раме са њом нашла се ланћа фулвија рели, модел сасвим друкчије, али подједнако добро замишљен.

АПЕТИТ У БРЗИНИ

При оцени перформанси, највише се рачуна води о брзини и убрзању. Овде је, као што би се и очекивало, најдаље измакао Форд 2600 РС са својом машином од 2,6 литра. Иза њега је фолксваген-порше, а матра, рено и фиат постижу готово једнаке резултате. Треба додати да матра развија неуобичајено велику брзину за својих 1300 кубика, и то углавном захваљујући добро решеној каросерији.

Што се тиче потрошње, ланћа и матра су готово подједнаког апетита. И порше би се нашао крај њих да није мало расипнији у градској вожњи. Форд је на четвртном месту, али његову потрошњу не треба узети за зло због завидне брзине и снажне машине. Штавише, за похвалу је савршено тих рад мотора при ниском режиму, што је заслуга добро подешеног механичког убризгавања. Последњи је рено, коме електронско убризгавање при мирној вожњи омогућује малу потрошњу, али се у брзини претвара — у правог прождрљивца.

ПОУЗДАНА ЛАНЋА

Јапанци већ дуго важе као ненадмашни конструктори мењача, што потврђују и својом тојотом корона 2000. Мењачка кутија је прецизна

	ТОЈОТА	ЛАНЋА	ФИАТ	МАТРА	РЕНО	ФОРД	ПОРШЕ
Перформансе	4	4	3	3	3	1	2
Потрошња	5	1	6	2	7	4	3
Трансмисија	1	2	3	4	6	3	5
Лежање на путу	7	1	5	2	4	6	3
Кочнице	7	2	5	3	4	6	1
Удобност	3	4	5	1	2	7	6
Опремљеност	4	2	6	1	3	5	7

Фиат 124: први после првих.

и одлично синхронизована, а руковање лако. Код ланће такође, само треба навићи на помало неспретан распоред брзина. Иначе, њено квичило је издржало и најстрожи испит, што је занимљив податак кад се зна да механизам за раздвајање мотора и трансмисије није баш најјача страна ове фабрике. Фиатов мењач је крут, а уз то има премали распон брзина, што веома утиче на потрошњу. Форд, опет, има лабав мењач, а код поршеа ручица при јаком потресу —

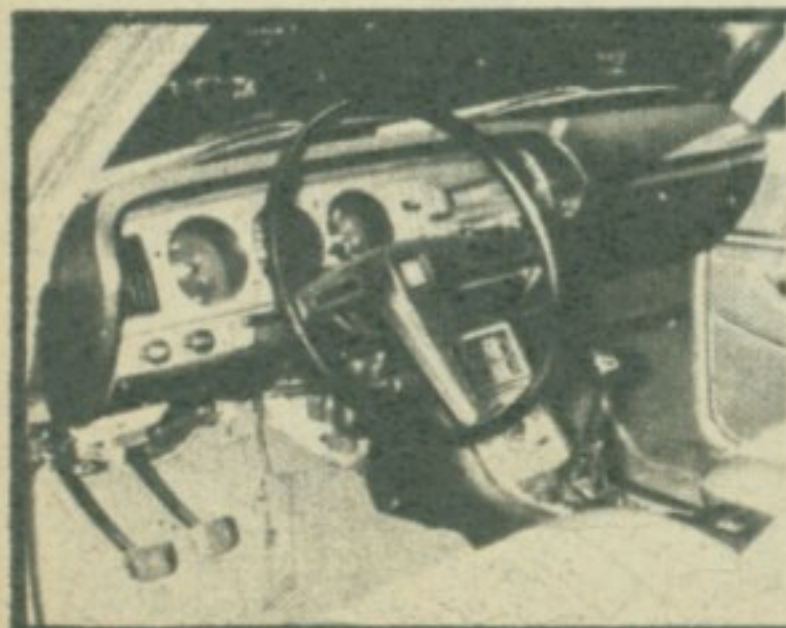
искаче из брзине! Рено има један можда још тежи недостатак: ако се у журби погрешно у степену преноса (што није редак случај), мењач се сместа блокира у неутралном положају и врло га је тешко одатле померити. До ове незгоде лако долази и после кретања уназад.

Што се тиче кочница, формула са четири диска показала се успелијом од комбинације диска и добоша. Порше и ланћа готово подједнако одговарају свим захтевима сигурности, матра има мало дужи зауставни пут, а рено није сасвим сигуран на влажној подлози.

Матра и порше свакако би дошли на прво место по добром лежању на путу кад би се оно испољавало само у брзом и сигурном улажењу у кривину. Али, ту је и општа стабилност, која ланћи даје над осталима незнатну предност. Ово возило улива потпуно поверење — прилагођава се свакој врсти подлоге, одлично одржава правац и сасвим је неосетљиво на ветар, за разлику од матре чије благо љуљање при великим брзинама приморава возача да попусти притисак на папучицу. Код реноа и фиата точкови слабо одговарају на заокрет волана, а Форд је у кривини најпре лењ, а затим, одједном, сувише заноси, за шта је крива његова превелика маса. Тојота је потпуно сигурна у мирној вожњи, али слаб мотор и тешкоће око одржавања правца не допуштају никакве пренагљености.

ТРУЦКА КАО АУТОБУС

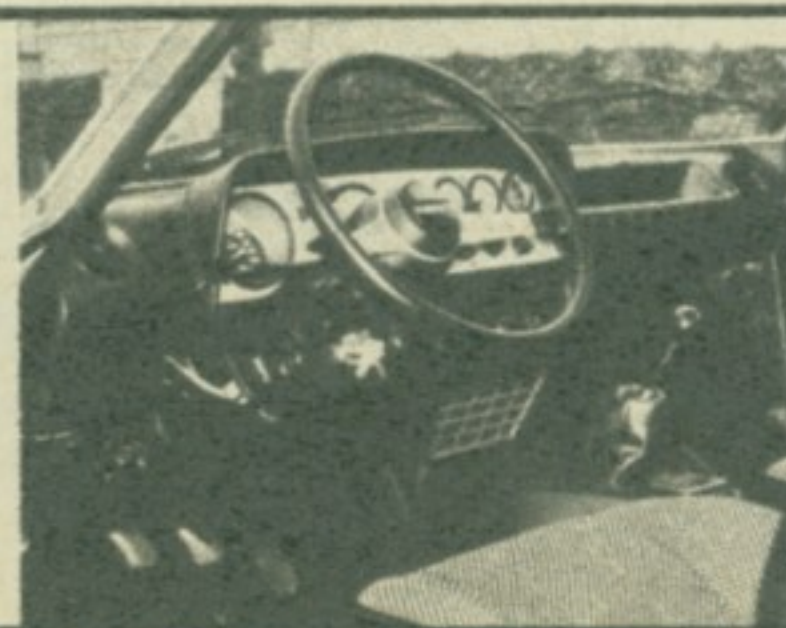
Тест удобности ставља матру на прво место. Штавише, требало би назначити да овде постоји

ТОЈОТА

ФОРД

ФИАТ

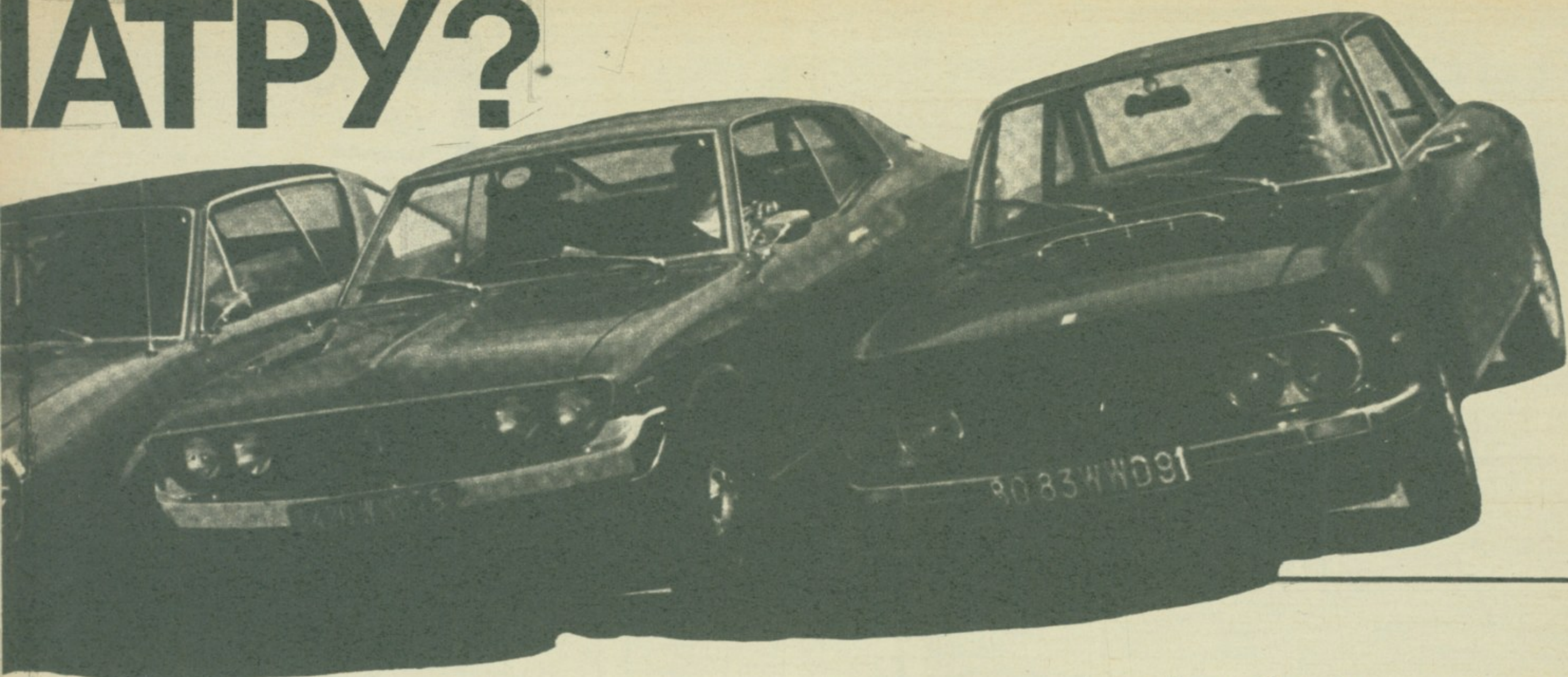

ПОРШЕ

МАТРА

МАТРУ?

крупна разлика између ње и њених супарника. Томе не доприноси само веома добро вешање, већ, пре свега, необично удобна седишта и одлична звучна изолација (осим при високом режиму рада мотора — код промене брзине). По опремљености, **багера** је опет прва, али са једном озбиљном замерком: седишта се не могу претворити у лежаје, а на возачевом месту осећа се недостатак ручице за подешавање нагиба наслона.

Матра „багера“: удобност напретек.

На другом месту (доста иза **матре**) нашао се **рено**, чији мотор прави превелику буку, док издување гасова производи неугодне вибрације. **Тојота**, **ланђа** и **фиат** тврда су возила и не нарочито удобна у возању. Код **тојоте**, на срећу, добро замишљена седишта прилично ублажују ову неугодност.

Најзад, **поршеови** недостаци су веома слаба звучна изолација и танка, шкрто испуњена седишта, тако да путник има утисак да се леђима ослања на саму преграду мотора. **Форд**, који је далеко тиши и има удобнија седишта, заузео би много боље место да му вешање не одузима велики број бодова: он трукца безмало као какав аутобус!

ВОЗИЛО БУДУЋНОСТИ

Редослед на завршној ранг-листи одредила је, између осталог, и важност појединих предности, односно недостатака. Тако, на пример, **матри** нису превише озбиљно узете осредње перформансе, јер данашњи саобраћај ионако веома ретко допушта велику брзину.

Ретко је да се два возила на првом месту нађу једно поред другог, поготову ако се ради о две тако различите конструкторске замисли као што су **матра-симка „багера“** и **ланђа фул-**

вија рели. **Ланђа** је драгоцене бодове освојила управљањем и лежањем на путу, кочењем и веома скромном потрошњом. Заузврат, изгубила је на удобности и перформансама. **Матра** је битку добила другачије; са удобношћу тако великом да може да је зајми и другима, веома добром опремом, оригиналним и практичним решењем кабине (три седишта напред), она пружа праву слику возила будућности. За жаљење је само скучена видљивост кроз бочна и задња стакла. Ово свакако представља њену највећу ману.

Што се тиче осталих — ствар укуса. Разлике су углавном незнатне.

ЗАВРШНА РАНГ-ЛИСТА

1. МАТРА-СИМКА „БАГЕРА“ ЛАНЂА ФУЛВИЈА РЕЛИ
2. ФИАТ 124 С 1800
3. РЕНО 17 ТС
4. ФОРД КАПРИ РС
5. ФОЛКСВАГЕН-ПОРШЕ 914/2
6. ТОЈОТА КОРОНА 2000

УПОРЕДНА ЛИЧНА КАРТА

	ТОЈОТА КОРОНА 2000	ЛАНЂА 1300 С	ФИАТ 124 С 1800	МАТРА-БАГЕРА	РЕНО 17 ТС	ФОРД 2600 РС	ФОЛКСВАГЕН-ПОРШЕ 914/2
МОТОР	напред, 4 цил. у линији	напред, „V“ конв. конструкција, 4 цил.	напред, 4 цил. у линији	позади, централни, попречни	напред, 4 цил. у линији	напред, 4 цил. у линији, угао 60°	позади, 4 цилиндра (два према два)
ЗАПРЕМИНА	1968 цм³	1298 цм³	1756 цм³	1294 цм³	1568 цм³	2673 цм³	1971 цм³
СНАГА	113 КС при 5500 о/мин.	90 КС при 6000 о/мин.	118 КС при 6000 о/мин.	84 КС при 6000 о/мин.	108 КС при 6000 о/мин.	150 КС при 5600 о/мин.	100 КС при 5000 о/мин.
НАПАЈАЊЕ	двоструки изврнути карбуратор	2 двост. хоризонтална карбуратора	двоструки изврнути карбуратор	2 двост. изврнута карб.	електронско убризгивање	убризгивање помоћу пумпе	електронско убризгивање
ПОДМАЗИВАЊЕ	под притиском	под притиском	под притиском	под притиском	под притиском	под притиском	под притиском
ХЛАЂЕЊЕ	водено	водено	водено	водено	водено	водено	ваздушно, помоћу турбине
ТРАНСМИСИЈА	задња вуча, суво једнот. квачило, 4 степ. преноса	предња вуча, суво једнот. квачило, 5 степ. преноса	задња вуча, суво једнот. квачило, 5 степ. преноса	задња вуча, 4 степ. на преноса	предња вуча, суво једнот. квачило, 5 степ. преноса	задња вуча, суво једнот. квачило, 4 степ. преноса	задња вуча, суво једнот. квачило, 5 степ. преноса
КОЧЕЊЕ	напред диск, позади добош, вакуумска серво-коч.	четири диска, дупли проток вакуум. серво-коч.	четири диска, дупли проток, вакуумска серво-коч.	четири диска, дупли проток, вакуумска серво-кочница	четири диска, дупли проток, вакуумска серво-кочница	напред диск, позади добош, вакуумска серво-кочница	четири диска
ВЕШАЊЕ	предње независно, задње круто	предње независно, задње круто	предње независно, задње круто	независно	предње независно, задње круто	предње независно, задње круто	независно
КАРОСЕРИЈА	купе, 2 врата, 4 седишта	купе, 2 врата, 4 седишта	купе, 2 врата, 4 седишта	купе, 2 врата, 3 седишта	купе, 2 врата, 4 седишта	купе, 2 врата, 4 седишта	купе, 2 врата, 2 седишта
ДИМЕНЗИЈЕ	432,5 x 162,5 x 139 цм	397,5 x 155,5 x 132 цм	417,5 x 167 x 125 цм	397,4 x 173,4 x 117,5 цм	425,5 x 163 x 131 цм	424 x 167 x 128 цм	398,5 x 165 x 123 цм
ТЕЖИНА	1085 кг	970 кг	928 кг	885 кг	1075 кг	1072 кг	950 кг
ПРОС. ПОТРОШЊА	15,6 л на 100 км	12,9 л на 100 км	16,1 л на 100 км	13 л на 100 км	16,2 л на 100 км	14,6 л на 100 км	13,5 л на 100 км
МАКС. БРЗИНА	165,5 км на час	164,9 км на час	178 км на час	182 км на час	180,5 км на час	200,2 км на час	188,4 км на час

ПОРОДИЦА БЕЗВЕЗИН

У КУБИ БЕЗВЕЗИКА И ОСТАВА И ОРИЖИДЕР СУ ПРАЗНИ...

Али, тата има идеју...

НЕ МОРАМО ДА ТЕПЛИМО КОРПЕ АКО СВИ ПОСТАНЕМО ДОБРИ СТРЕЛЦИ!

НЕ ВИДИМ ВЕЗУ ИЗМЕЂУ КУПОВИНЕ И РОБИНА ХУДА!

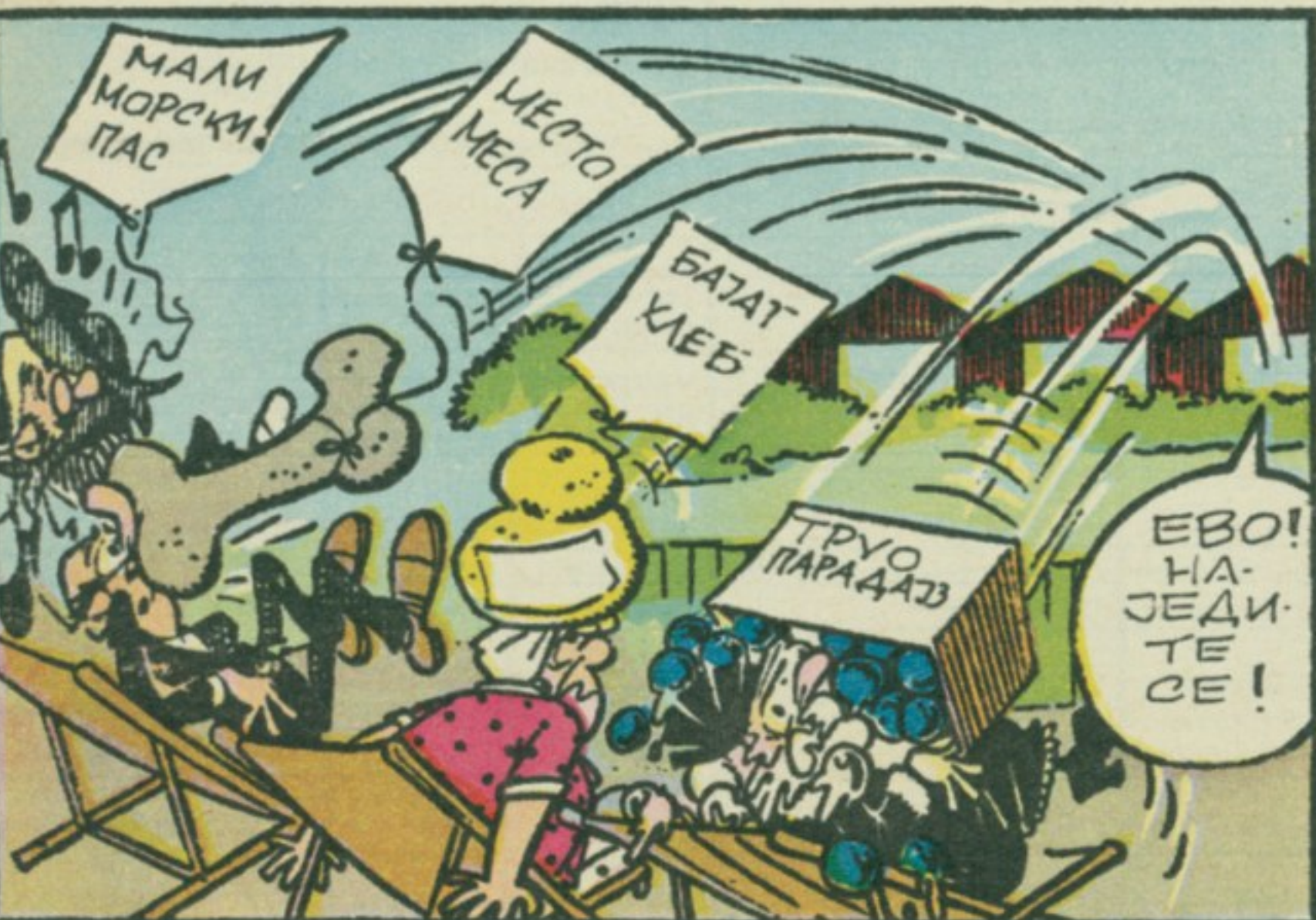
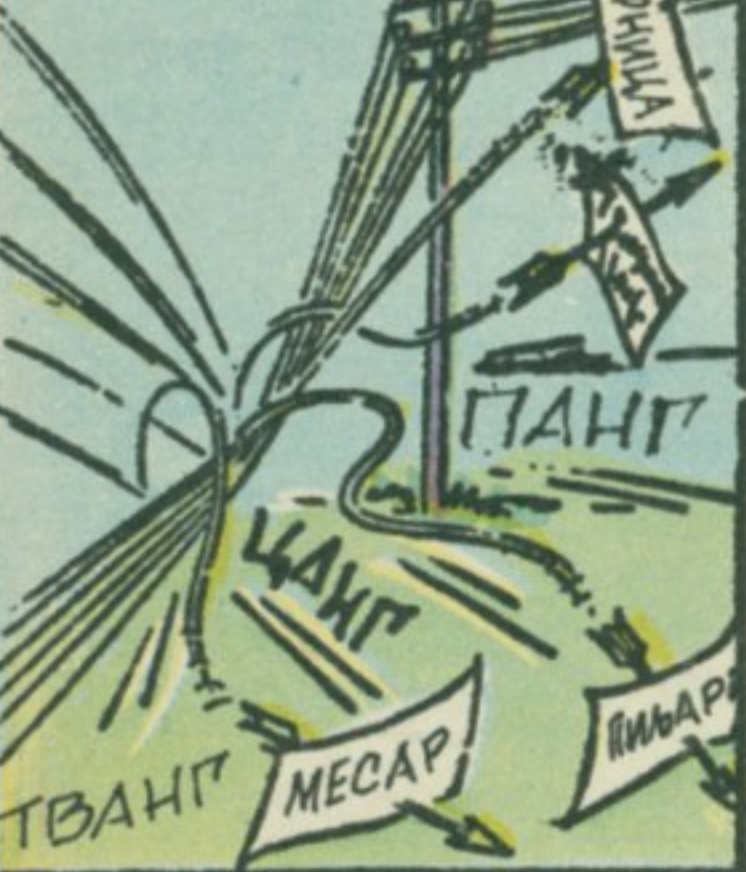
А САД ИСЕЦИМО ЛИСТУ НА ПОЈЕДИНЕ ПОРУЧБЕ И ЗАКАЧИМО ИХ ЗА СТРЕЛЕ!

НАЦИЉАЈТЕ НА РАЗНЕ РАДЊЕ И... ОДАПИЊИ!

Али, стреле су закачили телефонске жице и мало промениле правац...

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ

ДЕСЕТ ТАЧНИХ

Наш наградни задатак „КОЛИКО ПОЗНАЈЕШ СПОРТОВЕ?“ (број 1113 од 27. априла ове године) доказао је да заиста познајете спорт. Као што се сећате, требало је на основу покрета тела сваког од десет спортиста на цртежу погодити којим се спортом бави. Одзив је био велики и већина одговора била је тачна. — Ево тачних одговора: под бројем 1 је дизајн тегова, 2. бацач кугле, 3. скакач удаљ, 4. бацач кољча, 5. тркач преко препона, 6. бацач кладива, 7. бацач диска, 8. брзо ходање, 9. тркач на кратке стазе и 10. тркач штафете.

I НАГРАДУ: ОДАБРАНА ДЕЛА ФЛОДОРА М. ДОСТОЈЕВСКОГ — (12 књига) добио је РАЈКО ЦРНОГОРАЦ, Халилбашева 32, Сарајево.

II НАГРАДУ: САБРАНА ДЕЛА МЕШЕ СЕЛИМОВИЋА (7 књига) добила је НАТАША ПАЈОВИЋ, Васе Јовановића 10, Сребреница.

III НАГРАДУ: НАРОДНА КЊИЖЕВНОСТ (10 књижица) у којима се налазе народне песме свих цицлуса, добила је ТЕРЕЗА БАВИЋ, В. Ђосића 30, Нови Сад.

ЏЕРОНИМО ЈЕ ПОГЛАВИЦА АПАЧА

У наградном конкурс КОЛИКО ЗНАШ О ИНДИЈАНЦИМА? (Забавник број 1114 од 4. маја ове године) учествовало је преко три хиљаде читалаца. Жири Забавника прегледао је све приспеле одговоре и усагласио да је већина тачна. Према томе тачан одговор на питање А) КАКО СЕ ЗОВЕ ИНДИЈАНСКИ ШАТОР — гласи: ТИПИ; Б) ПОНИ-ЕКСПРЕС БИО ЈЕ ПОШТАНСКА СЛУЖБА У КОЈОЈ СУ КУРИРИ НА КОЊИМА ДНЕВНО ПРЕЛАЗИЛИ И ПО 125 КИЛОМЕТРА; Ц) ЛУЛА ЈЕ ИНДИЈАНЦИМА СЛУЖИЛА ДА ВИ ЈЕДНОСТАВНО НА ЊУ ПУШИЛИ; Д) ПРАВО ИМЕ БУФАЛА БИЛА БИЛО ЈЕ — ВИЛИЈЕМ КОДИ; Е) ПРИМИТИВНА ИНДИЈАНСКА КОЛАНИСУ УОПШТЕ ИМАЛА ТОЧКОВЕ; Ф) АМЕРИКАНЦИ СУ САТЕРАЛИ НЕКА ИНДИЈАНСКА ПЛЕМЕНА У РЕЗЕРВАТЕ НА ТЕРИТОРИЈИ КОЈА СЕ НАЛАЗИ У ДРЖАВИ — ОКЛАХОМА; Г) ЧУВЕНИ ЏЕРОНИМО БИО ЈЕ ПОГЛАВИЦА — АПАЧА; Х) БЕЛИ ДОСЕЉЕНИЦИ СУ У ПОЧЕТКУ ЗВАЛИ ИНДИЈАНЦЕ ЦРВЕНОКОШЦИМА — ЗАТО ШТО СУ СВОЈУ КОЖУ ВОЈИЛИ ЦРВЕНОМ БОЈОМ.

I НАГРАДУ: СЕСТРЕ БРОНТЕ (пет књига Џејн Ејр, Шерли, Вилет, Оркански висови и Станарка напуштеног замка) добио је ХАЛИД СОФИЋ, Ул. Браће Лазина бр. 74, Јања.

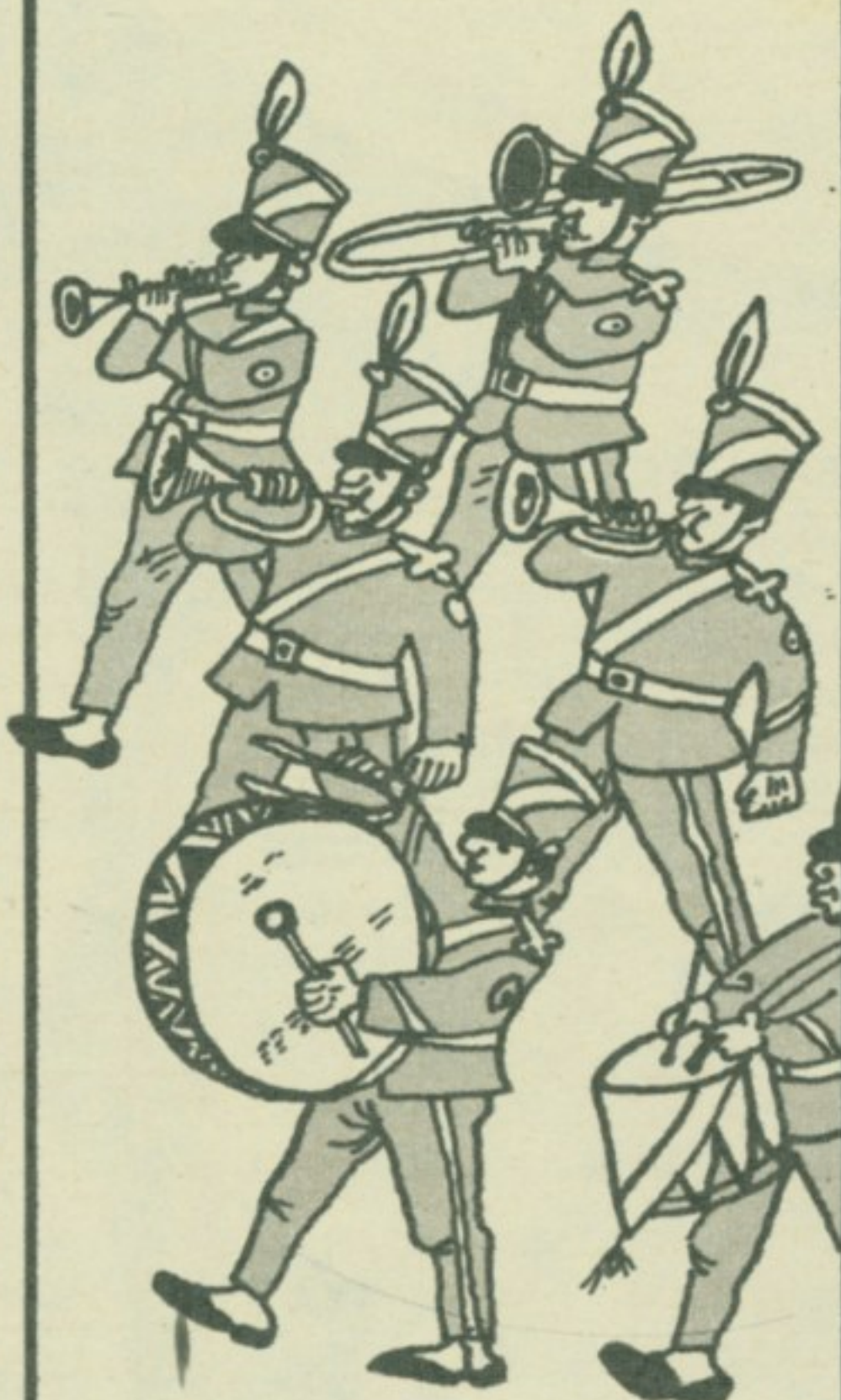
II НАГРАДУ: ОДАБРАНА ДЕЛА ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА ЗМАЈА (у 8 књига) добио је АХМЕТ ВИХОРАЦ, Гојка Бачанина бр. 25, Нови Пазар.

III НАГРАДУ: ДЕЛА МИХАИЛА ЛАЛИЋА, (Зло пролеће, Лелејска гора, Свадба, Хајка) добила је РЕНАТА ПЕТРОВИЋ, Иве Лоле Рибара бр. 1, Аранђеловац.

ДОБОШАР

У наградном задатку МОЋ ЗАПАЖАЊА (Забавник број 1115 од 11. маја ове године) позвали смо вас да пажљиво погледате цртеж и на дописници наведете који је од музичара француског војног оркестра успео да се прописно обуче за параду. Већина учесника имала је „око соколово“ и учила да је то добошар.

I НАГРАДУ: ОДАБРАНА ДЕЛА ЛУИСА БРОМФИЛДА (у 8 књига: Кише долазе I и II књига, Ноћ у Бомбају, Зелени лавор, Рана јесен, Чудни случај мис Ани Спрег, Двадесет четири часа и Мистер Смит) добила је ДРАГАНА СТЕВАНОВИЋ, 9. октобра 2, Деспотовца.

II НАГРАДУ: ЦЕЛОКУПНА ДЕЛА СЕРТЕЈА ЈЕСЕЊИНА (у 6 књига) добио је АРНОЛД НИКОЛИЋ, М. Гупца 60, Апатин.

III НАГРАДУ: СРПСКИ МИТОЛОШКИ РЕЧНИК добила је МИЛЕНА СТЕВАНОВИЋ, М. Тита 67, Буприја.

ИДЕ МАЦА ПОРЕД ТЕБЕ...

...Пази да те не огребе, био је одговор на једно од пет питања које смо поставили у наградном задатку ПОЗНАЈЕШ ЛИ ОВЕ ИГРЕ? (Забавник број 1116 од 18. маја ове године).

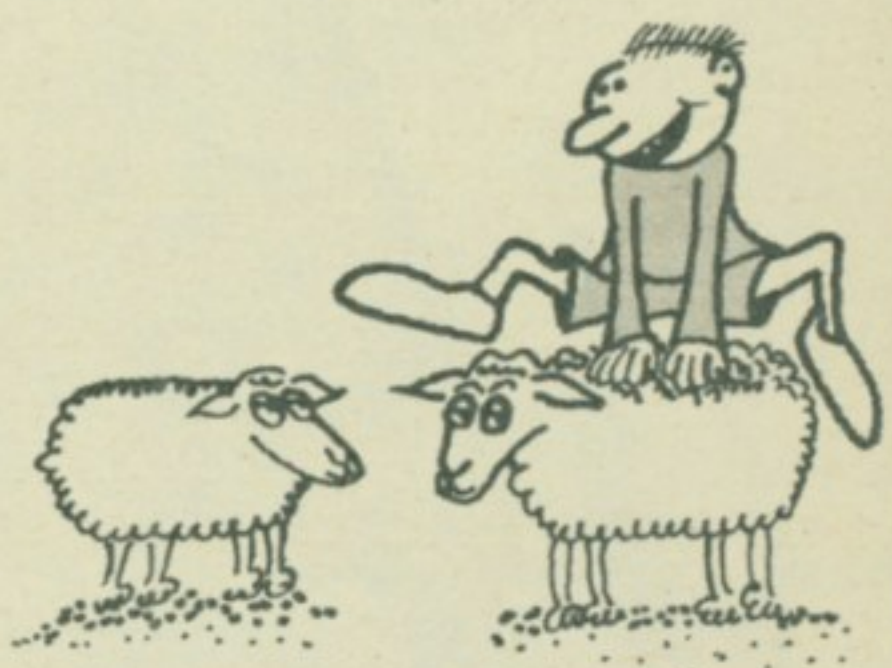

Остали тачни одговори гласе: 1. Потапање бродова; 2. Трула кобила или јанина; 3. Ђораве баке; 4. Скрипавица или жмурке и 5. Иде маца око тебе...

I НАГРАДУ: САБРАНА ДЕЛА АЛЕКСАНДРА СЕРТЕЈЕВИЋА ПУШКИНА (у 8 књига) добила је ЈЕЛЕНА АНТИЋ, Запљанска 67, Београд.

II НАГРАДУ: САБРАНА ДЕЛА ЈОВАНА ДУЧИЋА (у 6 књига) добио је НЕБОЈША АНЂЕЛОВИЋ, Маршала Тита бр. 104, Пећ.

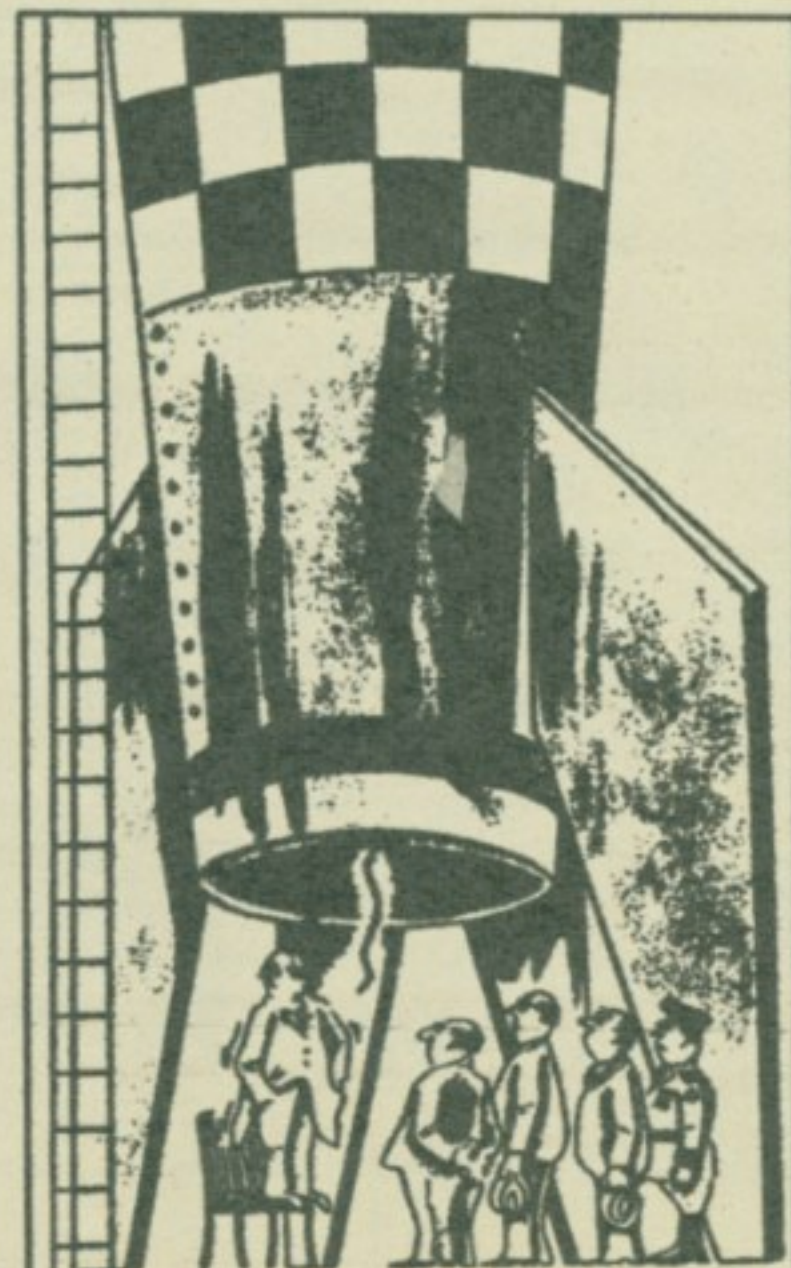
III НАГРАДУ: 15 КЛАСИЧНИХ И САВРЕМЕНИХ ДЕЛА НАШЕ И СВЕТСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ добила је ЈЉУБИЦА КУРВЕЊИЋ, Христа Ботева 8, Нови Сад.

хумор

— Сестро, због чега сте зачепили уши?!

— Да ли неко има шибицу?

ДОБИТНИЦИ НАГРАДНЕ ИГРЕ »ЈА, САНИПЛАСТ, ПОМАЖЕМ И НАГРАЂУЈЕМ«

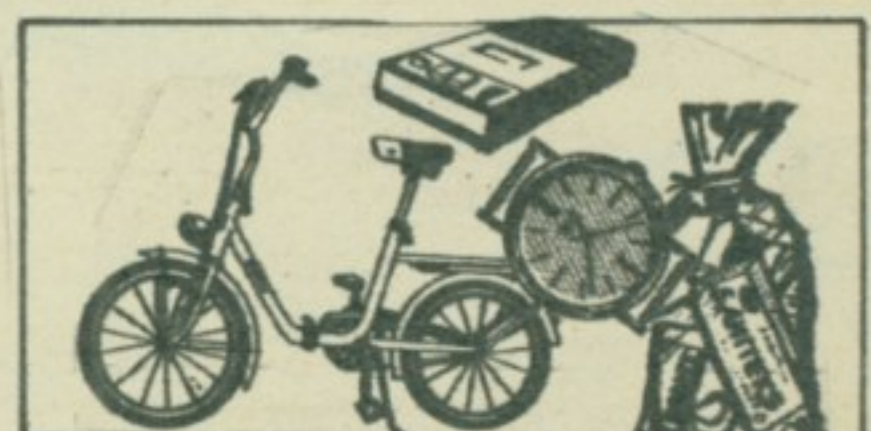
Међу тачним одговорима на ТРЕЋЕ и ЧЕТВРТО питање, која су објављена у „Политикином забавнику“ 5. V и 18. V 1973. године у наградној игри „Ја, Санипласт, помажем и награђујем“, на срећу су извучена имена следећих добитника:

ПОРТАВЛ МАГНЕТОФОН добио је Лато Машовић, Улица ЈНА 2 улаз 2, Титов Велес.

ПОНИ ВИЦИКЛ добио је Милана Басан, Сопилова 18, Загреб.

РУЧНИ САТ добио је Шабан Шабовић, хотел „Медитеран“, Улица КОМПЛЕТ ПРОИЗВОДА „САНИТЕКСА“ добили су: Петар Перовић, Милана Ракића 12, Београд; Владан Зечевић, Скојевска 29, Тузла; Душко Колчар, Војвођанска 73, Сурчин код Београда; Предраг Павловски, Ивана Аговског 11, Скопље; Срђан Николић, Палмира Тољатија 3, Сарајево; Лујо Фабијанић, Алеја ружа 66 17-4, Загреб; Саша Ђорђевић, Водањ, 11431 Колари; Никица Сретеновић, Милановићева 55, Ниш; Антонела Мемеску, Првог маја 112, 11212 Овча; Алма Трожић, Гајево

шетастиште 14, Бихаћ; Жељко Бертковић, Матије Гупца 42, 41320 Кутина; Мила Милованић, Хаџи-Проданова 39, Чачак; Славица Манојлов, М. Тита 48, 26229 Почица; Соња Марков, М. Шкондрића 47, 23215 Честерг; Славчо Јожевски, Улица 8. маја 6, Витољ; Перица Стојковски, Улица 700 број 13-П 12; Горан

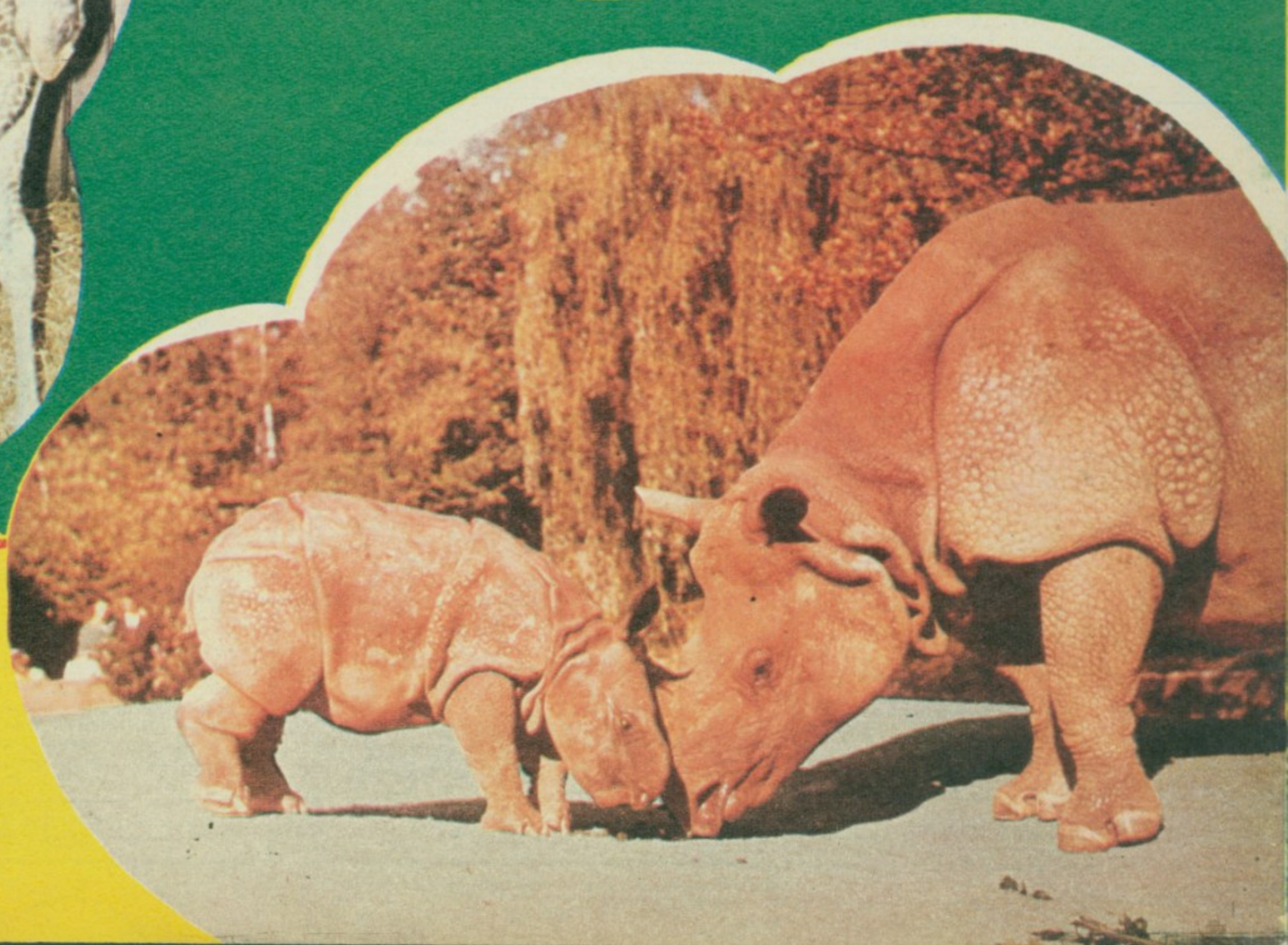
Ниликовић, Бориса Кидрича 84, Шид; Весна Ружић, Смиљелићев трг 22, Ниш; Срђан Рибар, Алексе Негадовића 12, Београд; Мирослав Зубовић, Станислава Сремчевића 3, Београд.

СВАКА ЈЕ МАМА ВЕЛИКА

ДРУГА БИ ДЕЦА
ПЛАТИЛА ЗЛАТОМ
ДА ИМАЈУ МАМУ
С ОВОЛИКИМ ВРАТОМ.
КОЛИКО ТУ МОЖЕ ДА СЕ ПЕЊЕ,
А ТЕК КОЛИКО ИМА ЗА ГРЉЕЊЕ!
ОСТАЛЕ МАЈКЕ НИСУ
ДУГОВРАТЕ,
ЕТО ЗАШТО
ДЕЦА
ПАТЕ.

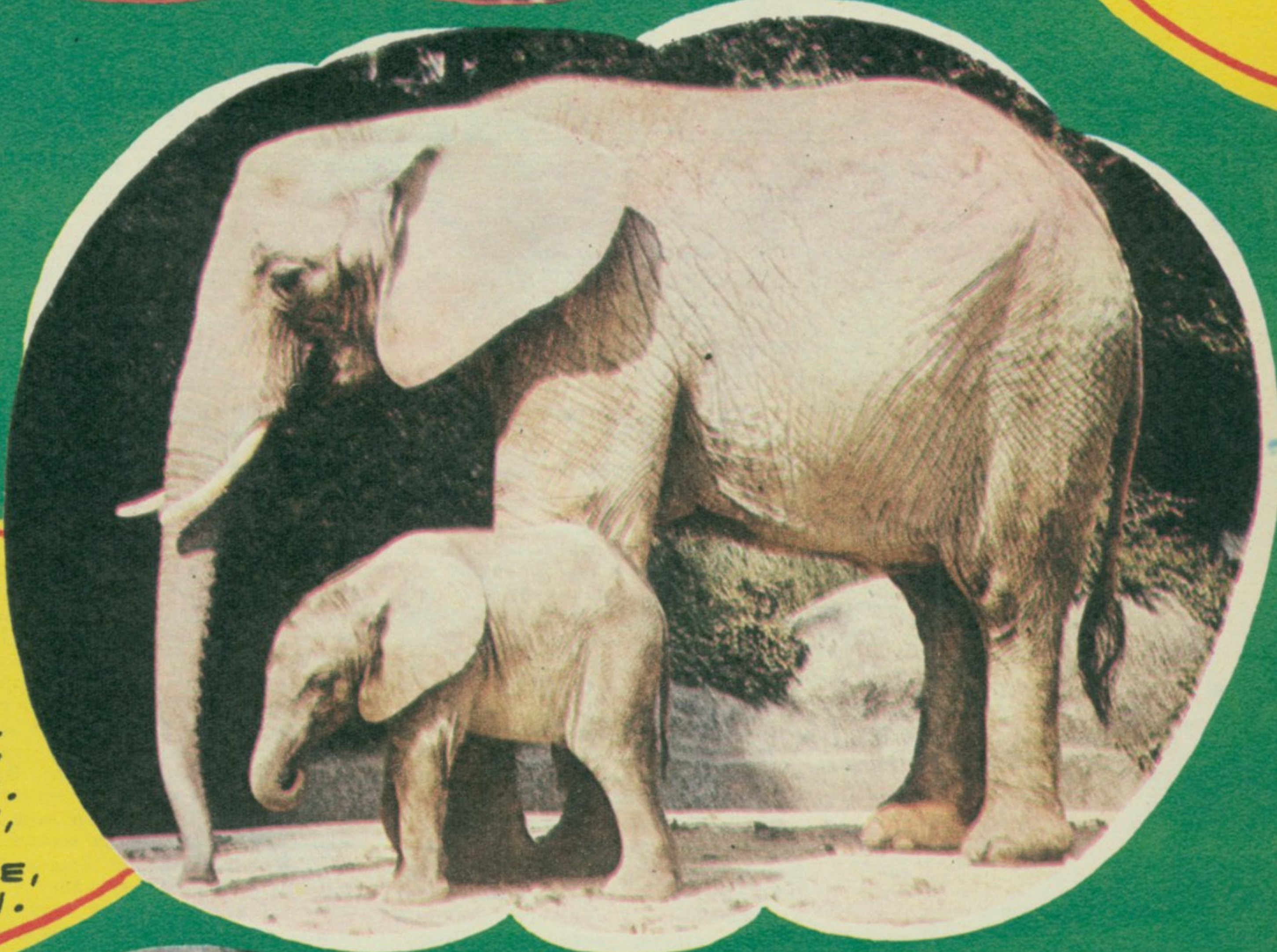
ОВО СУ РОГОВИ
У СРЕКИ.
ОВО ЈЕ МАЖЕЊЕ
ТАКОРЕКИ.
ОВА МАЈКА, ВЛАСНИЦА
РОГА,
КАО СВОЈЕ ДЕТЕ НЕ ВОЛИ
НИКОГА.

ТИГРИЦА ЈЕ ПРВИ ПУТ
МИРНА И ТИХА,
ОНА ОВДЕ ИГРА УЛОГУ
ТЕПИХА.
НА ТЕПИХУ ЛЕЖИ РОБЕНО
ТИГРИЧЕ,
УСПАВАЛЕ ГА ЊЕНЕ
ПРИЧЕ.
КАД СА СВОЈОМ ДЕЦОМ
УКРСТИ ПРУГЕ,
ТИГРИЦА ЈЕ НЕЖНА
К'О И МАЈКЕ
ДРУГЕ.

КО
ЈЕДНОМ ВИДИ
МАЛОГ ГОРИЛУ
СКЛУПЧАНОГ У
МАЈЧИНОМ КРИЛУ,
ПОСЛУШНОГ, С БЛАЖЕНОМ
ГУБИЦОМ,
ЗАМЕНИКЕ ГА С МИРНОМ
БУБИЦОМ.
И НИКАД ВЕРОВАТИ
НЕЋЕ
ДА СЕ ТАКАВ НЕКО
ПЕЊЕ НА ДРВЕКЕ.

СВАКА ЈЕ МАМА
ВЕЛИКА,
МЕКША ОД ПАМУКА,
ТВРЂА ОД ЧЕЛИКА.
САМО ЈЕДНА МАМА
ИМА ВИШЕ ТОНА —
ТО ЈЕ МАМА МАЛОГ
СЛОНА.
ОНА УМЕ ДА ГРАДИ,
УМЕ ДА ОПРОСТИ,
ЧАС СРУЧИ ТОНУ СРЋБЕ,
ЧАС ТОНУ НЕЖНОСТИ.

ЗНАМ ЈЕДНУ МАМУ
ФОКУ,
ПРЕТРАЖИ ОКЕАН
КАО ФИЈОКУ
ДА НАЂЕ СВОЈЕ
ДЕТЕНЦЕ,
ЛЕПО ОКРЕТНО
ФОКЕНЦЕ.
ЗА ФОКЕНЦЕ МАМА
КОЈА ГА ХРАНИ
ВЕКА ЈЕ НО СВИ
ОКЕАНИ.

ДОК ГРУПА
"САН" СВИРА
ПЛОВИМ У БРОДУ
ОД ПАПИРА...

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког по недељу на Радио-Београд 1, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

БЕРЗА ПЛОЧА

● Продајем следеће ЛП плоче: BLACK SABBATH — Black Sabbath vol 4 (150 н. д.) и ROD STEWART — Every Picture Tells a Story (150 н. д.).
Александар Стојић,
Сретена Дудића 28/3,
Валево

● Продајем добро очуване ЛП плоче: TEN YEARS AFTER — Watt (30 н. д.); JIMI HENDRIX — Isle of Wight (30 н. д.) и Jimi Hendrix (30 н. д.); DEEP PURPLE — In rock (30 н. д.); ДРАГО МЛИНАРЕЦ — 1 албум (30 н. д.) Пјесме с планине (30 н. д.); SPOOKY TOOTH — The Last Puff (100 н. д.).

Влада Поповић,
Максима Горког 8/III
Нови Сад, тел. 021 52-605

● Нудим на продају плоче озбиљне и поп-музике енглеске производње: комплет од четири плоче са дјелима Баха, цијена 420 н. д. ЛП плоче: T. REX, PINK FLOYD, HERON, ROD STEWART i FRANK ZAP-PA.

Мирко Мићућ,
село Дубоко,
Опузен

● Желео бих да купим било коју ЛП плочу групе APHRODITA'S CHILD и следеће сингл плоче: Santana — »No One to Depend on« i »Black Magic Woman«; GRAND FUNK RAILROAD — Upseter Illies; APHRODITA'S CHILD — »Marie Jolie« i »End of the World«.
Борче Попановски,
Ул. Даме Груев 173
Охрид

ХИТ СТРАНА

ЗАБАВНИКОВА МУЗИЧКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

KINKS (Кинкс)

је један од најстаријих и најуспешнијих британских састава. „Кинкс“ су пре десетак година основала браћа Дејв и Реј Дејвис и средином прошле деценије то је био састав који је уз „Битлсе“ и „Ролингстоунсе“ имао највеће хитове и највећи број обожаваца. Неке њихове пе-

сме, споменимо само „Стварно си ме задобила“, „Лола“, „Помодарац“, „До краја дана“, „Сунчано поподне“ представљају најбоља остваре-

ња и највеће хитове „електричарске музике“. Данашњи састав „Кинкса“ у неколико се разликује од првобитног али и он са успехом ствара лепе композиције. Важнији албуми: »KINKS«, »ARTUR«, »LOLA VERSUS POWERMAN AND THE MONEYGROUND«, »PERCY«, »GOLDEN HOUR OF THE KINKS« и »EVERYBODY IN SHOWBIZ«.

KING CRIMSON (Кинг Кримсон)

је изванредна енглеска група коју је крајем 1967. године основао гитариста и композитор Роберт Фрип. Група је стекла велику популарност и поред сталних измена у њеном саставу. Средином прошле године оформљена је пета верзија овог ансамбла и она има све више присталица. Састав је нарочито популаран у Француској и Америци. Чланови: Роберт Фрип (Robert Fripp) гитара, Џон Ветон (John Wetton) бас-гитара и вокални солиста, Дејвид Крос (David Cross) виолина и клавир и Бил Братфорд (Bill Bruford) бубњеви.

Албуми: »IN THE COURT OF KING CRIMSON«, »IN THE WAKE OF POSEIDON«, »LIZARD«, »ISLANDS«, »LIVE IN USA« и »LARKS TONGUES IN ASPIC«.

ЈОЗЕФ ЛАУФЕР

Јозефа Лауфера с правом сматрају за првог „шоумена“ музике у Чехословачкој. Он је оригиналношћу и свестраношћу комлетног забављача успео да придобије велики број поштовалаца у многим земљама. Један угледни немачки новинар недавно је ставио Јозефа у сам врх европске забавне музике. Споменимо и то да у Француској још памте његов наступ на гала-концерту поводом прошлогодишњег фестивала у Кану, који се иначе одржава сваке зиме.

Рођен је пре 32 године у Француској покрајини Ла Рошел и најраније детињство провео је лутајући са родитељима по Француској и Енглеској. На крају се породица Лауфер стално наставља у Прагу. Јозеф, необично обдарен за све, одмах је почео да се истиче. Када се уписао на Академију за позориште сви који су га знали били су уверени да ће као глумац далеко стићи. Али, преокрет долази баш при крају студија. Године 1963. стиже

талас нове музике који односи једног глумца али избацује једног певача.

Јозеф се придружио познатој групи „Олимпик“ и певао је углавном све што је било популарно. У то време узор му је био Елвис Пресли! Ускоро му је то досадило и он оснива ансамбл „Торнадо“ који се разликовао од осталих група: ту се свирала музика заснована на мотивима из народног мелоса. Једном приликом упознаје Карела Влаха који га одводи у свој веома познати оркестар. Па ипак то није био најважнији тренутак за младог певача. Прекретница је дошла 1966. године. Добија главну улогу у мјузиклу „Џентлмен“ и тек тада долази до пуног изражаја његов смисао за певање и глуму. Када је избио у први план све је ишло много лакше. Појавио се на националној телевизији и шансу није пропустио. Забављао је публику као ретко ко и убрзо постаје популаран.

Први међународни наступ био је

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ПАПИРНИ БРОДОВИ

Музика: Александар Илић
Текст: Петар Јанковић
Изводи: група САН

Сунце је умрло
на крају облака
у плавој коси губећи зраке
над пустим дланом празне шаке.

Сунце је умрло
на крилу облака
и играо се ветар
бојом сумрака
у плавој коси малог дечака.

Река је носила
папирне бродове
из неке луке у срцу децем
и мале руке на лицу неч'јем
као да би сада
хтела неком рећи:
где су моји бродови?

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: „ПАПИРНИ БРОДОВИ“ можете чути у понедељак 9. јула ове године у емисији „ВЕЧЕ УЗ РАДИО“ која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!

такође успешан. На фестивалу у румунском граду Брашову он у јакој конкуренцији осваја друго место. Непосредно после тога одлази са групом певача на светску изложбу у Монреал. Певао је на приредбама у четири програма и неочекивано постао главна чехословачка звезда. Два пута је представљао своју земљу на сајму плоча у Кану. За диско-кућу „Пантон“ снимно је 40 сингла и 4 ЛП плоче и то је можда најбољи доказ његове вредности. Његове песме »Quo vadis« и »Моје име је Џо“ постигле су успех у Румунији и Немачкој.

Упоредо са певањем Јозеф Лауфер постиже успехе и на другим пољима. Неколико пута се појавио као глумац и оцене критике су биле веома повољне. Али, како сам признаје сања да се једног дана потпуно посвети позоришту. Написао је више запажених сценарија за тв-драме и филмове. Године 1970. снимно је и режирао целовечерњи филм! Ако још поменемо то да поред чешког течно говори француски, енглески и немачки онда је јасно да он није обичан певач или обична звезда.

У СПОМЕН МОРИСОНА И БРАЈАНА

Џим Морисон и Брајан Џонс су легендарне личности поп-музике. Морисон, познат као „дрни ђаво америчког рока“, био је певач и вођа „Дорса“ а Џонс, гитариста „Ролингстоунса“, називан је плавим анђелом енглеске поп-музике. Иако у много чему различити, судбине су им ипак биле сличне: нестали су са сцене у моменту када су били у зениту. Џонс се 1969. удавио у базену а Морисон је 1971. умро од срчаног напада. Умрли су на исти дан, 3. јула. И од тада се на тај дан широм света одржавају музички скупови у спомен на славне музичаре.

Трећег јула прошле године једна независна радиостаница из Лос Анђелоса емитовала је целог дана само музику коју је компоновао Џим Морисон.

НАПРАВИТЕ
САМИ

ЛЕТЊА ХАЉИНА

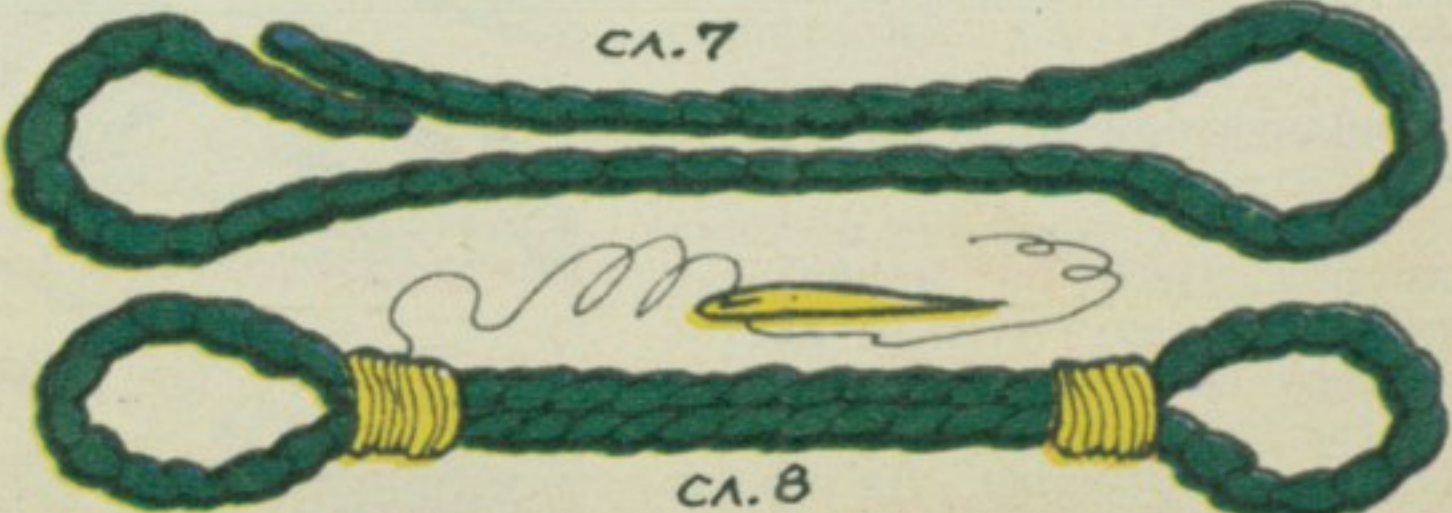
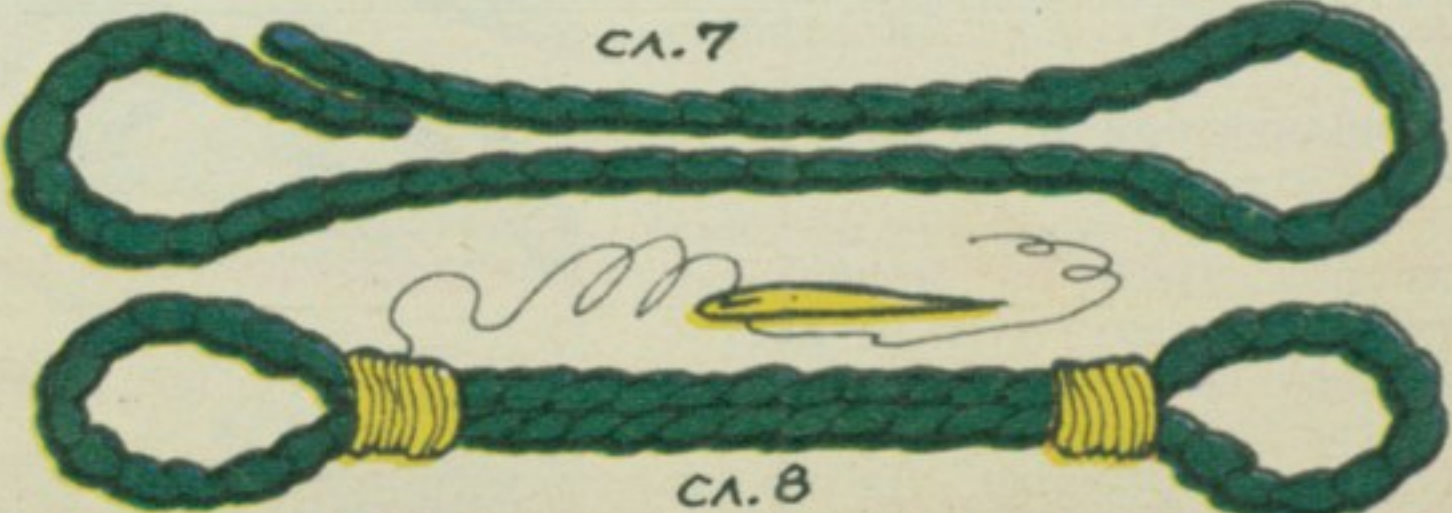
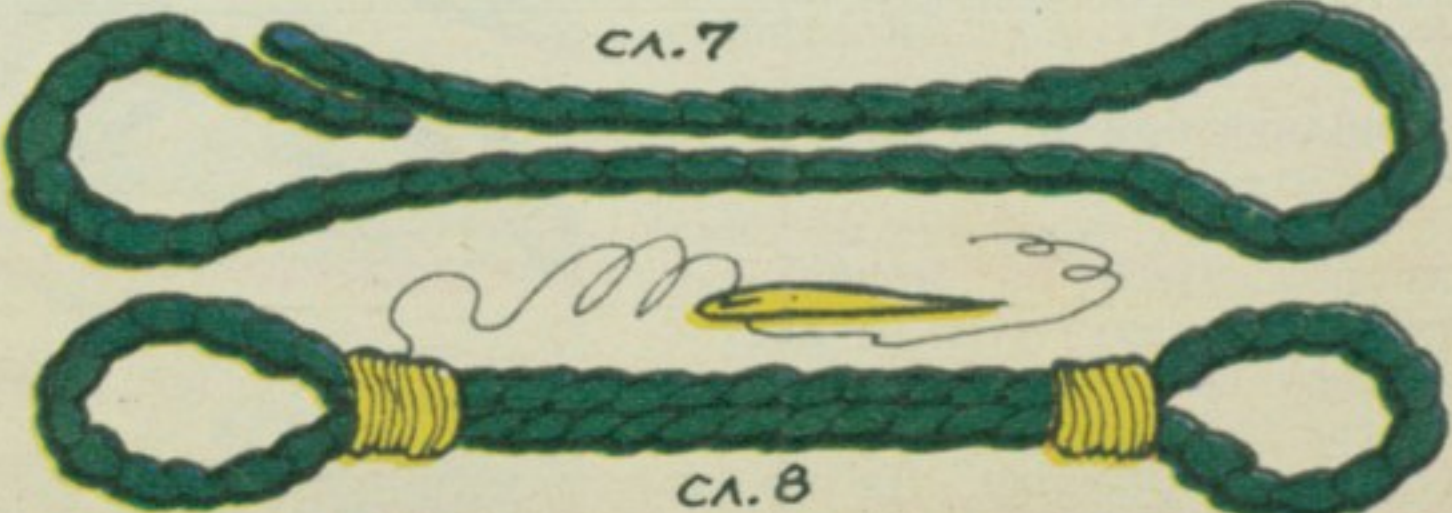
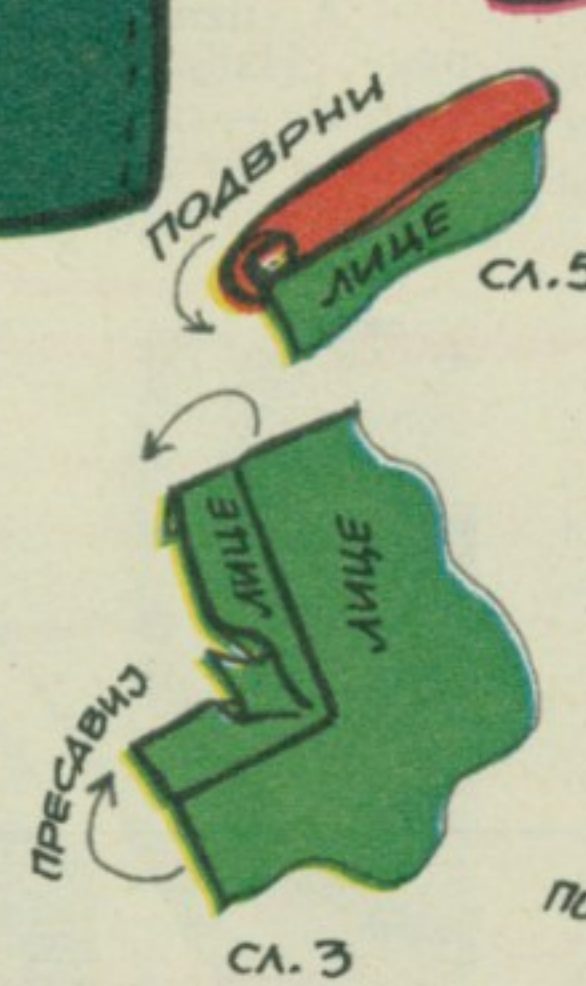
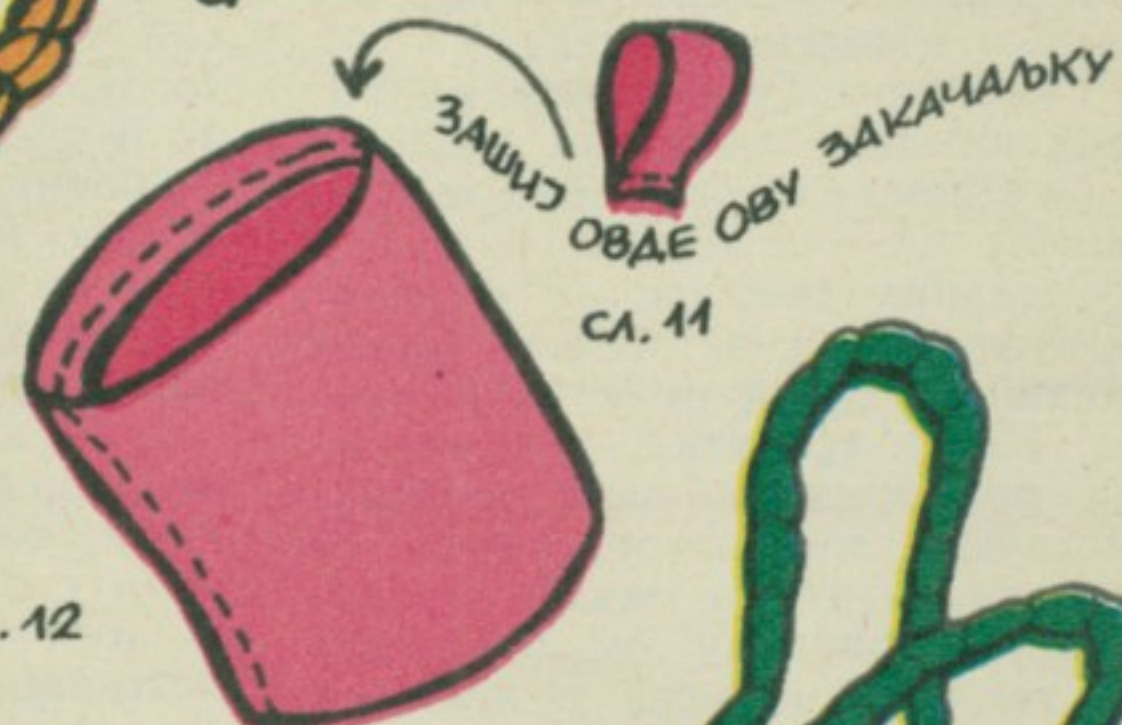
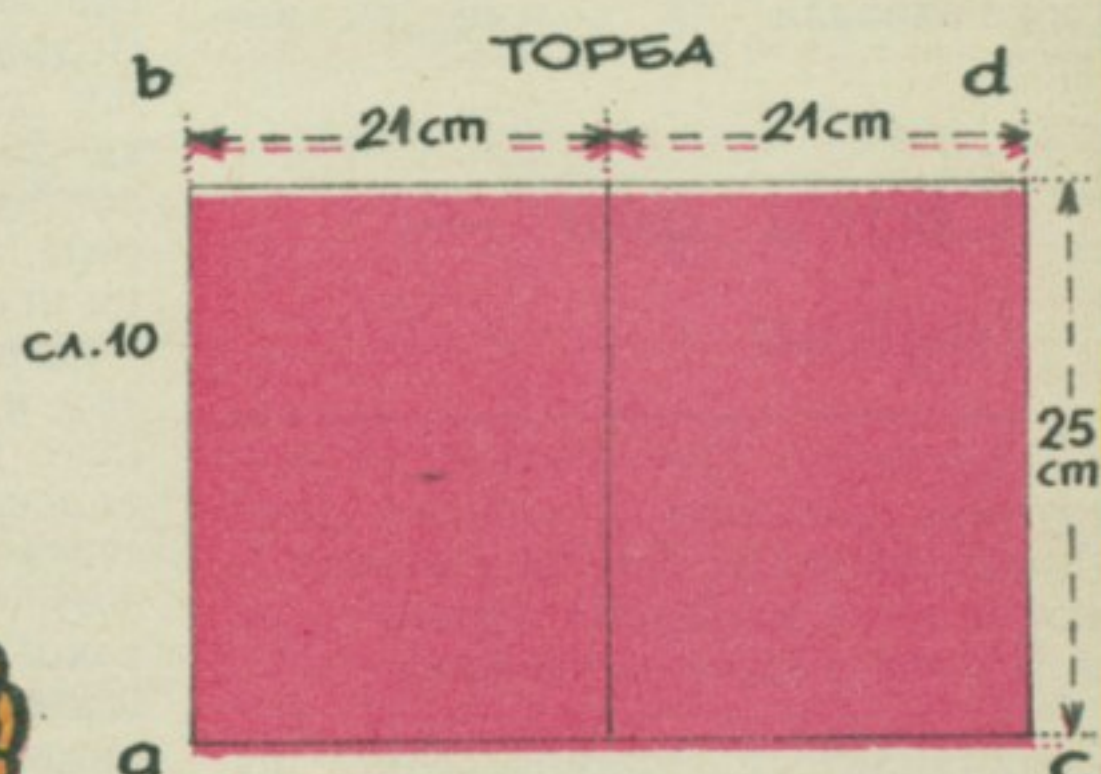
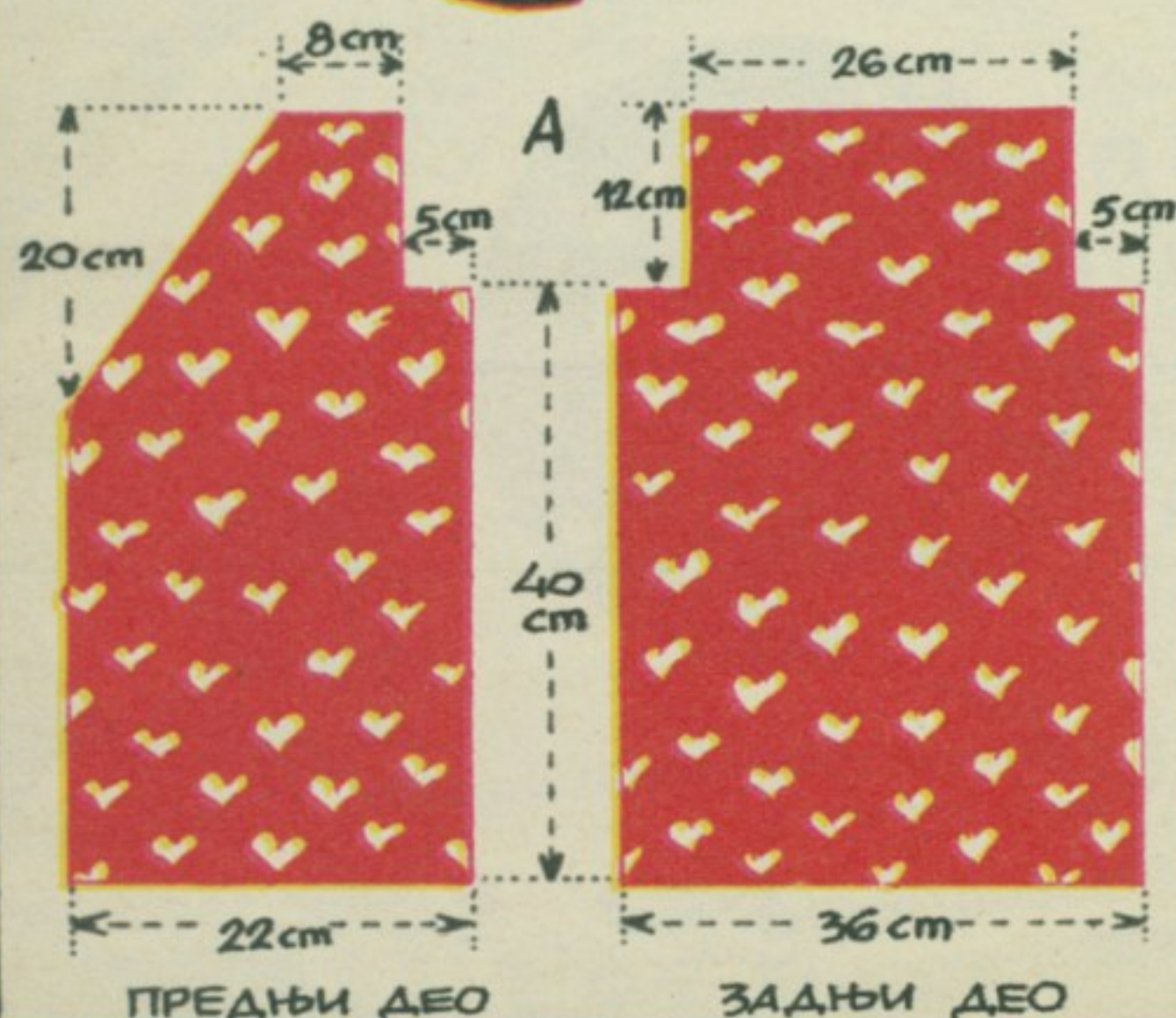
Предлажемо ти да овога пута сама себи сашијеш лаку, летњу хаљину. Да би у томе успела, мораш се у свему придржавати нашег упутства. Пази: величина шнита одговара девојци од 10 година. Зато прво исеци шниг од пак-папира (Сл. А) и провери на себи да ли ти одговара. Уколико ти одговара, купи за први пут неки јевтинији материјал, и то 60 сантиметара дупле ширине или 120 цм обичне. Уколико желиш да направиш себи и одговарајућу торбу набави још $\frac{1}{2}$ метра обичне ширине неке чвршће тканине. Ако си крупнија или ситнија, повећај или смањи димензије за неколико сантиметара.

Пошто си већ проверила да ти шнит одговара искрој према њему материјал (води рачуна да свуда оставиш 1,5 цм за шавове), „профирцај“ и пробај хаљину. Ако ти добро стоји, шавове проштепај на машини или их изради руком, али ситним бодом званим „бод у бод“. Наравно, ако нешто не стоји „као саливено“, поправи па тек онда састави делове машином или руком. Увек кад шијеш, обрати пажњу на лице и наличје материјала да не би погрешно сашила. Исе-

ци 4 иста дела обележена на нашој слици бројем 1 — то су делови за обрубљивање рукава (пази, два имају лице са једне а два са друге стране). Ове делове зашиј са лица око руке (сл. 2) преврни их (сл. 3), поврни рубове (сл. 4) и зашиј руком. На исти начин обрубви изрез око врата и предње или це хаљине. Уместо рубова можеш да направиш и паспул од машне у другој боји. Паспул се прави ну исти начин, само машну не преврнеш до краја, него оставиш да мало вири, тако да се добије ивица у другој боји (сл. 5). Хаљина се закопчава помоћу копчи или дугмета и петљи од танког гајтана која се праве као на сликама 6, 7, 8 и 9.

Уз хаљину направи и торбу према кроју на слици 10. Пре него што спојиш и прошијеш ивице аБ, бЦ зашиј на торби закрпе од истог материјала као што је и хаљина. За крпе могу бити у облику срца, коцкица, кругова и сл. Ивицу торбе поврни и зашиј на њој закачаљку као на слици 11 или направи дршку од гајтана (сл. 12).

Хаљину можеш направити у мини (као на кроју) или у макси варијанти. У овом другом случају просеци позади шлиц.

— Да ли се ваша жена слаже да летите?
 питао је председник комисије Џона Гарвеја.
 — Када се вратите, биће старија од вас!

СВЕ ЗНАЈУ АЈНШТАЈНА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Ј. БАЛЕЦКИ

Џон Гарвеј је са стрепњом ушао у дворану у којој је заседала међународна конкурсна комисија. Прилазећи, хитро је прешао погледом преко испитивача, тражећи оног испред кога је стајала британска заставица. „Ваљда ће ми бар земљак помоћи!“ мислио је. Није му било лако. Пошто је са одличним успехом завршио факултет за космичке радио-везисте, одговарао је условима конкурса. Али, у свету је било толико добрих стручњака који су, као и он, прижељкивали да полете у свемир...

Сваки дан — једна година

— Господин Џон Гарвеј из Контентија, Енглеска — објави председник комисије. Био је Белорус и тако је меко изговорио Џоново име да га је овај једва препознао.

— Изволите — рече Џон и седе на кандидатску столицу. Срце му је лупало, а колена клецала.

— Господине Гарвеј, немамо никаквих питања — настави председник. — Примљени сте већином гласова.

Председник свезиштовне федерације, Африканац нетрпељив према Енглецима, укрута се у знак протеста. Истог тренутка, у сали одјекну продорна звоњава антишовинистичких индикатора, који су реаговали на свако овакво расположење. Африканцу би непријатно и он развуче усне у љубазан осмех.

— Остаје само још један услов — додаде председник. — Морате имати пристанак ваше жене за учешће у експедицији. Мислим да не треба да објашњавам: фоторакета која полази овог месеца креће се брзином светлости. Провешћете у њој свега месец дана, али ће на Земљи за то време проћи читавих 30 година. Укратко, када се вратите, ваша жена ће бити двоструко старија од вас.

— Имам њен пристанак! — чврсто рече Џон.

То је било тачно. Мери не само да је пристала, већ је била и упућена у тајне планове свог мужа. „Каква срећа“, помисли Џон, „да у сали нису постављени и морални индикатори, који би проверавали побуде кандидата. Све би отишло доврага!“

Ови индикатори били су још у експерименталној фази, али се ускоро очекивала њихова масовна производња. Циљ им је био да ублаже несразмеру која је постојала између све већег развоја технике и све нижих моралних квалитета њених корисника. Да их је, којим случајем, било у дворани, комисија би сазнала да се Џон

Гарвеј није за лет пријавио из љубави према космонаутици. Он је, једноставно, хтео да прескочи тридесет година и сачека наследство свог деде милионера, коме су лекари прорицали још свега 5 до 6 година живота...

Принцеза у космосу

Чланови експедиције седели су у главном салону и угодни ђаскали. Ведром и безбрижном расположењу доприносио је и елемент „делта 23“, који је заједно са светлошћу зрачио из зидова просторије, а који је благотворно деловао на нервни систем.

Џон је погледао кроз илуминатор и видео светлећу лопту Венере како брзо ишчезава у даљини (фотонска ракета прошла је поред ње свега осам минута после полетања). Овај приказ изгледао му је тако запањујући и нов да је помислио да му се привиђа. С неверицом је бацио поглед на зидни сат. Он је показивао 15.11 часова, 23. јула 1981. године. Одиста, прошло је тек десетак минута!

Јапанац Окада, главни хронолог, опазио је Џонов збуњени поглед и осмехнуо се:

— Видим, никако не схватате тај однос времена и простора!

— Некада сам читао Велсов „Нови убрзивач“ — упаде Француз Нане, који је очигледно и сам управо размишљао о овим стварима. — Код њега се време скраћивало исто као код нас.

— А мени је једном доспео у руке „Изгубљени хоризонт“ Џемса Хитона — додао је професор Иванов. — То је прича о некој долини на Тибету где време тече спорије...

— Ипак, господе — примети Данац Јансен — признаћете да је Андерсен први наслутио како стоји ствар с временом. Сигурно се сећате бајке у којој се једна принцеза, пред само венчање, неким чудом створила на небу. Провела је тамо свега три месеца, а затим се вратила свом љубљеном. Али, за то време је на Земљи прошло неколико стотина година и сирота принцеза је у свом граду пронашла само стари споменик који су људи подигли у знак сећања на њу...

— Наравно, ви не бисте били Данац кад се не бисте тога сетили! — насмеја се Иванов. — Ипак, у праву сте...

О њеј о времену

Космонаути су ућутали. „А шта ће бити“, помисли наједном Џон, „ако се случајно вратимо касније на промашимо неколико деценија? Да ли ће застарети право наслеђе?“ И да не би даље мислио на ову тужну могућност, он поново поведе разговор:

— Рећи ћете да сам незналица, али никако не схватам сва та разна времена. За мене је време само једно.

— Зар? — одврати Окада. — Па ви у то ни сами не верујете! Колико сте само пута рекли, или чули да неко каже: „та времена“, или „тешка времена“...

— Али, тако се само каже...

— Тако и јесте. Време је облик постојања материје, ритам тог постојања. Постојања могу бити различита, па према томе и њихови ритмови. Савршено је јасно, на пример, да за уран, са његовим про-

дуженим периодима полураспадања наших хиљаду година представља тек један трен. А наш трен, опет, исто је што и вечност за састојке космичких зрака, такозване пи-мезоне, који „живе“ само 20-милионити део милијардитог дела секунде!

— Ех, и све то због Ајнштајна! — уздахнуо је професор Иванов, шапећи се. — До почетка нашег века са временом је све било једноставно.

— Варате се — убаци професор Нане. — Чак и да не знамо Ајнштајнову теорију, приметили бисмо да са тим јединством времена није баш све у реду. Јер, још у школи сам запазио да час фискултуре траје знатно краће од часа математике, коме се нисам нарочито радовао.

— Господе! — озбиљно се уплаши Иванов. — Па, ко је вас поставио за првог математичара? Ако залутате у рачунању и „шутнете“ ову ракету, попут фудбалске лопте, мало укриво, наша утакмица с временом могла би жалосно да се заврши!

Нане се није збунио.

— Ви сте шаливџија. Као да не знате да постоји медицински поступак за мењање људских склоности. Отац ме је још у петом разреду одвео на лечење и после неколико месеци био сам заљубљен у математику колико и у фудбал... то ће рећи — „до ушпију“...

Иванов баци поглед на зидни сат, који је, не водећи рачуна о релативности времена, спокојно одбробљавао увек исте јединице.

— Разговарали смо читав сат — рече. — Или, ако хоћете — око две недеље. Време је да преузем дежурство у бродској опсерваторији.

Професор је устао и изишао из салона. Остали су ћутали, заокуп-

БОТ

љени загонетком времена. И Џон је размишљао о времену, али једном једином, тачно одређеном: времену када ће стати пред бележника у Ковентрију и примити тестамент...

Где је Мери?

Бројачи су радили без шума док су се фотонске ракете приближавале Земљи. У потпуној тишини, космонаути се чинило да чују како им срца бију у грудима. Сви су били узбуђени и сви су се питали једно исто: како ли изгледа родна планета после 30 година?

Ракета је већ улазила у зону Земљине теже. Дежурни пилот искључио је фотонске покретаче и сада је брод готово милео у односу на ранију брзину.

Џон Гарвеј је дубоко утонуо у своју фотељу и затворио очи. Одједном га је ухватио страх; чинило му се да неће смети да изиђе из ракете. Ко зна шта се све догодило за време њиховог лета?

Професор Иванов га луи по рамену.

— Устаните — рече. — Врата су отворена, треба сви заједно да изиђемо. Иначе, помислиће људи да смо вас изгубили у космосу!

Џон је скочио.

— Већ?

— Да. Већ је 2011. година.

Како би се космонаути одмах уверили да нису погрешили, гомила која је чекала донела им је на поклон гомилу календара...

Џон је пружио руку председнику Светског космичког савета, директору космодрома... „Али, где је Мери?“ питао се. „Немогуће да ме је заборавила!“

Редом је стискао руке онима који су га поздрављали, а онда застаде као укупан. Пред њим је стајала Мери, у длаку иста као пре 30 година!

— Драги! — узвикну она и баци му се око врата.

Деда неће да умре

— Али, како... — муцао је Џон. — Па, теби треба да је шездесет година!

— Пст, тише! — прошапта она. — Мени и јесте шездесет, али зар то морају сви да знају?... Ви сте за време лета страшно заостали. Немате појма какве је резултате постигла наука у борби против старења.

— Ето, и онда веруј фотонској ракети! — промрмља Џон. — Највећа брзина доводи до заостајања! Него — уплаши се наједном — надам се да је мој деда већ био сувише стар и болестан да би се одлучио на такав корак?

— У праву си.

— Ух, добро је — одахну Џон.

— Али, то није све — продужи Мери. — Деда, истина, није имао времена за лечење, али му се баш није умирало.

— Па?

— Када је чуо да му лекари дају још две године живота, убацио се преко везе у једну фотонску ракету. Једну од те две године провео је у њој, а другу — у двадесет трећем веку!

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП

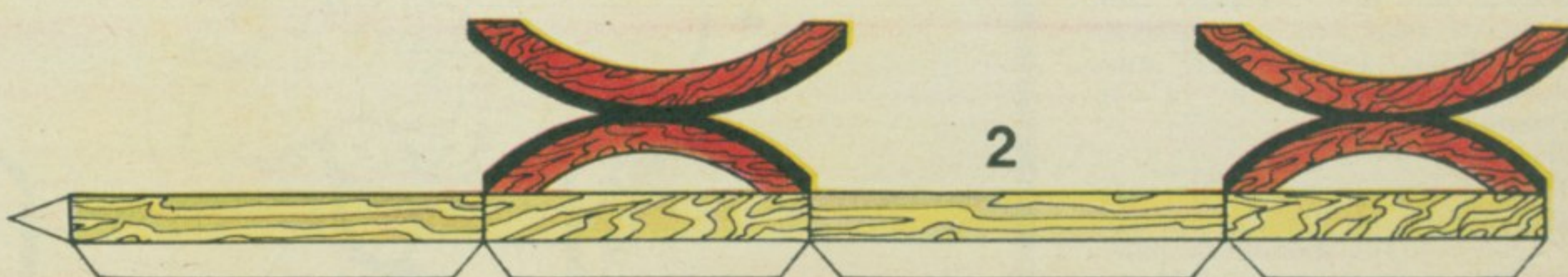
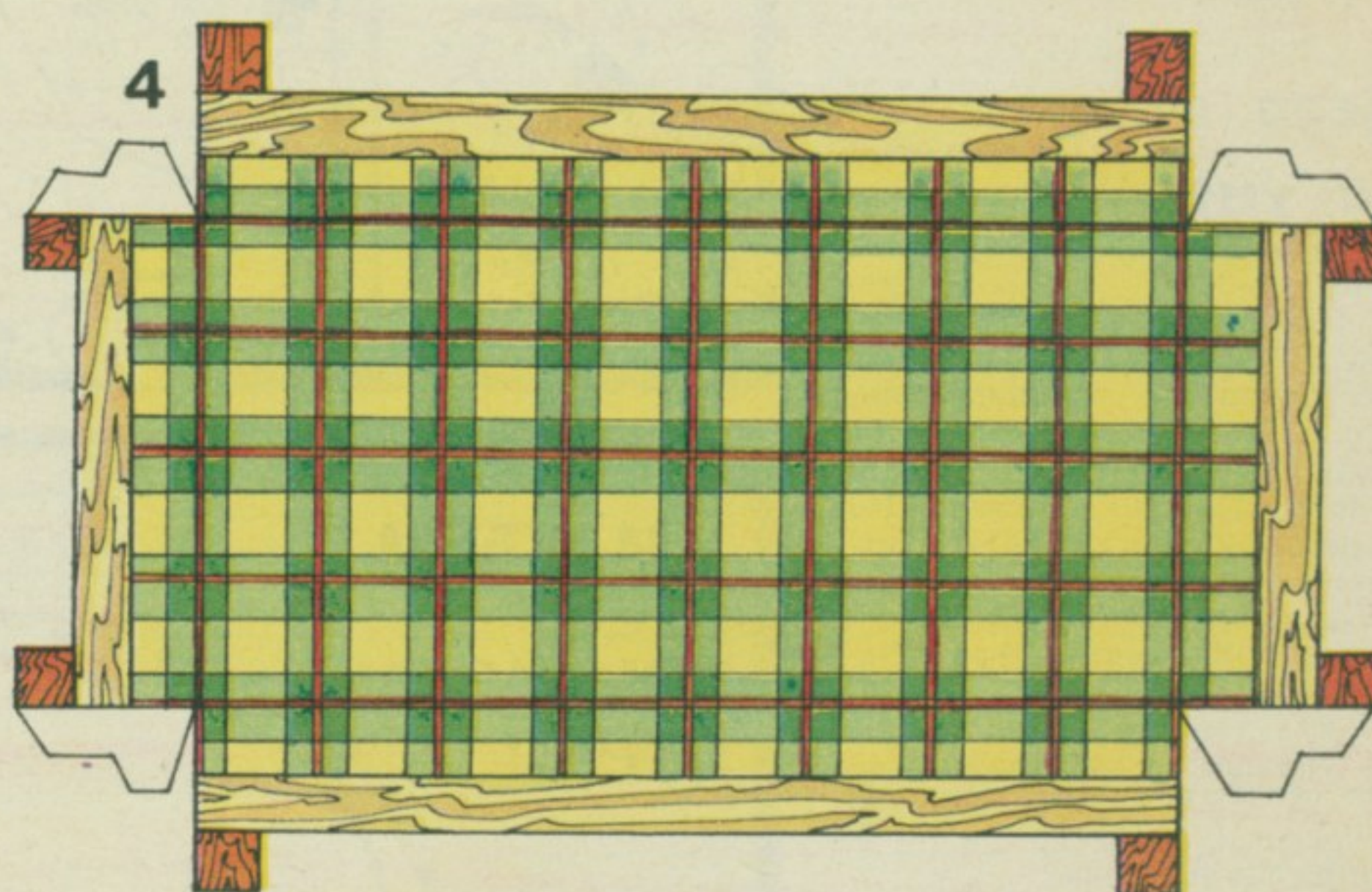
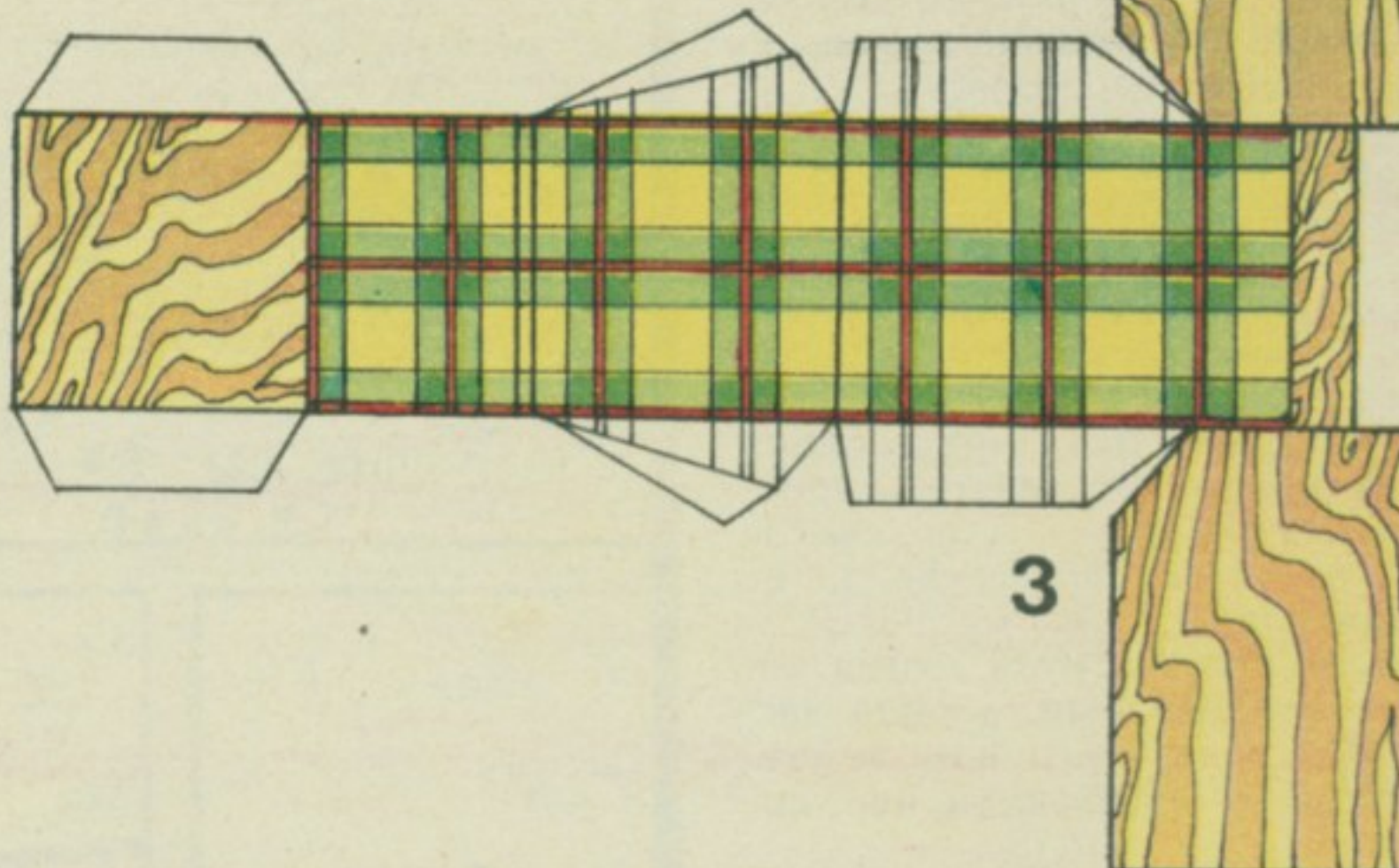
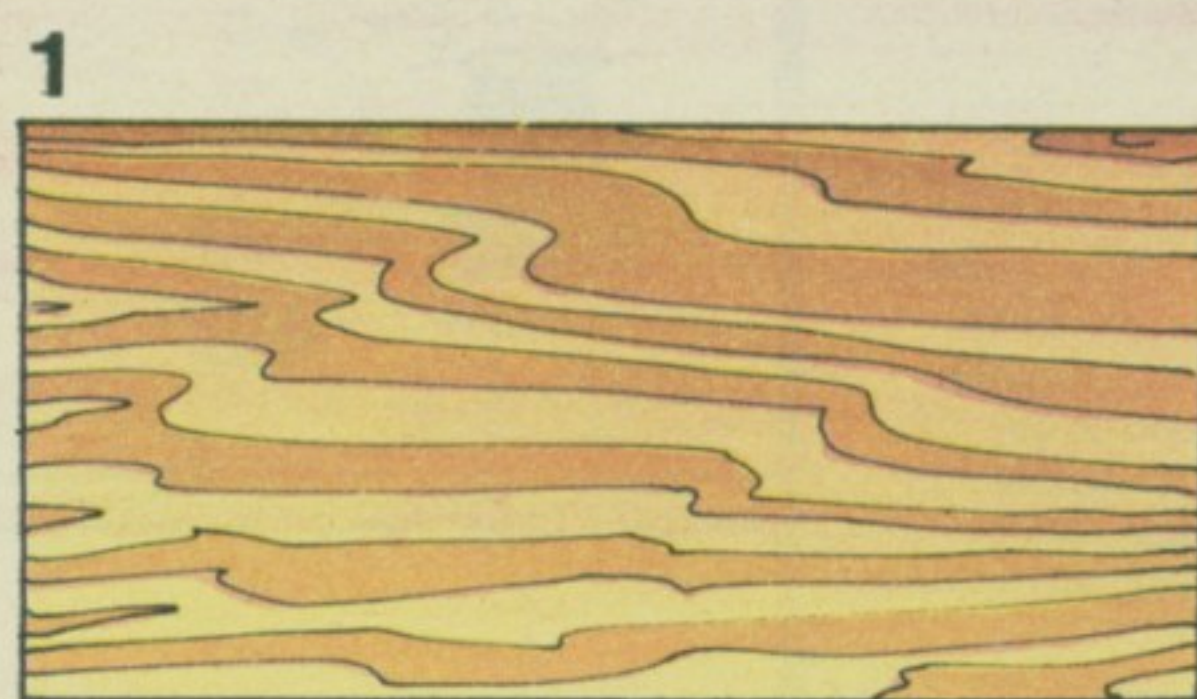
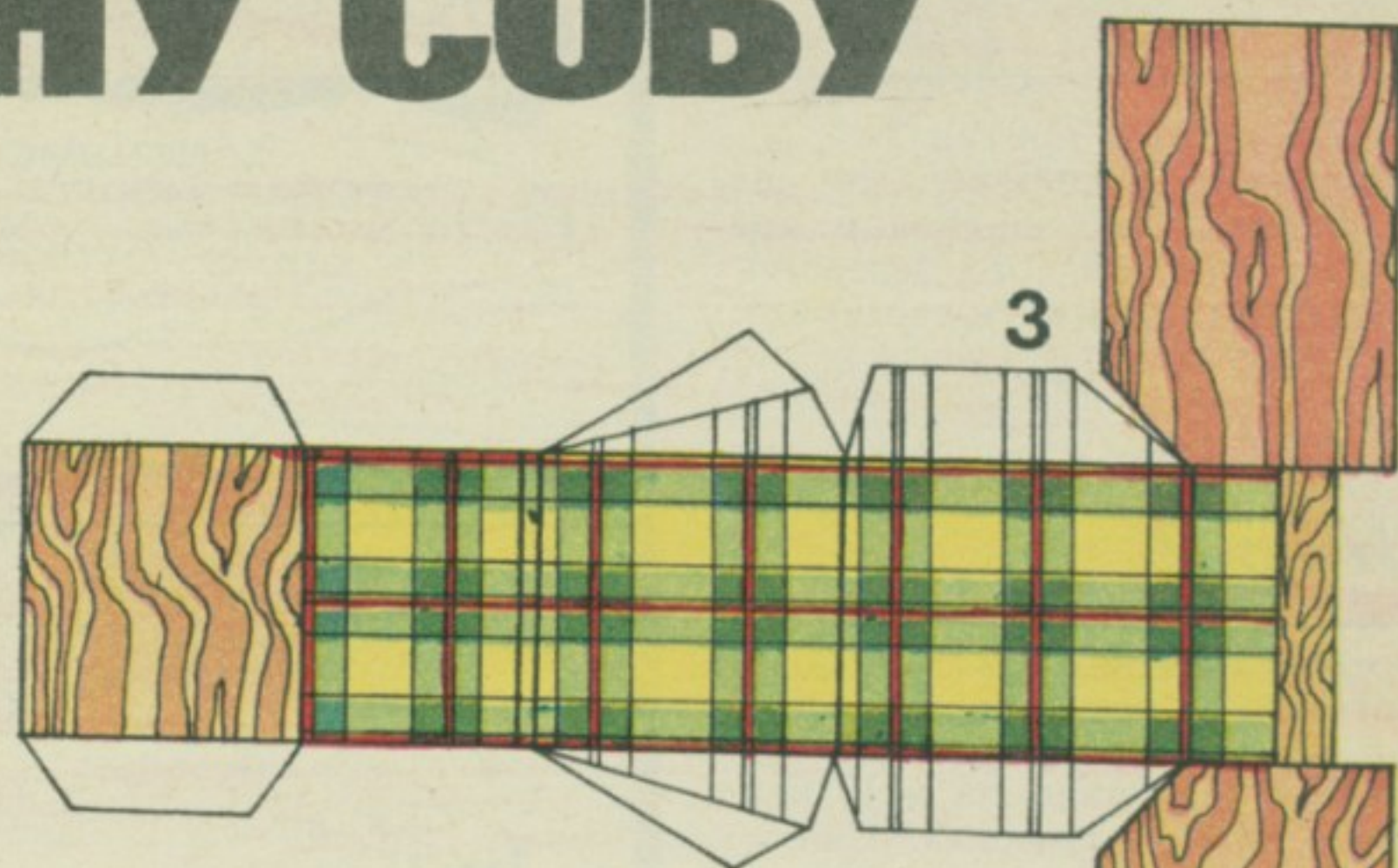
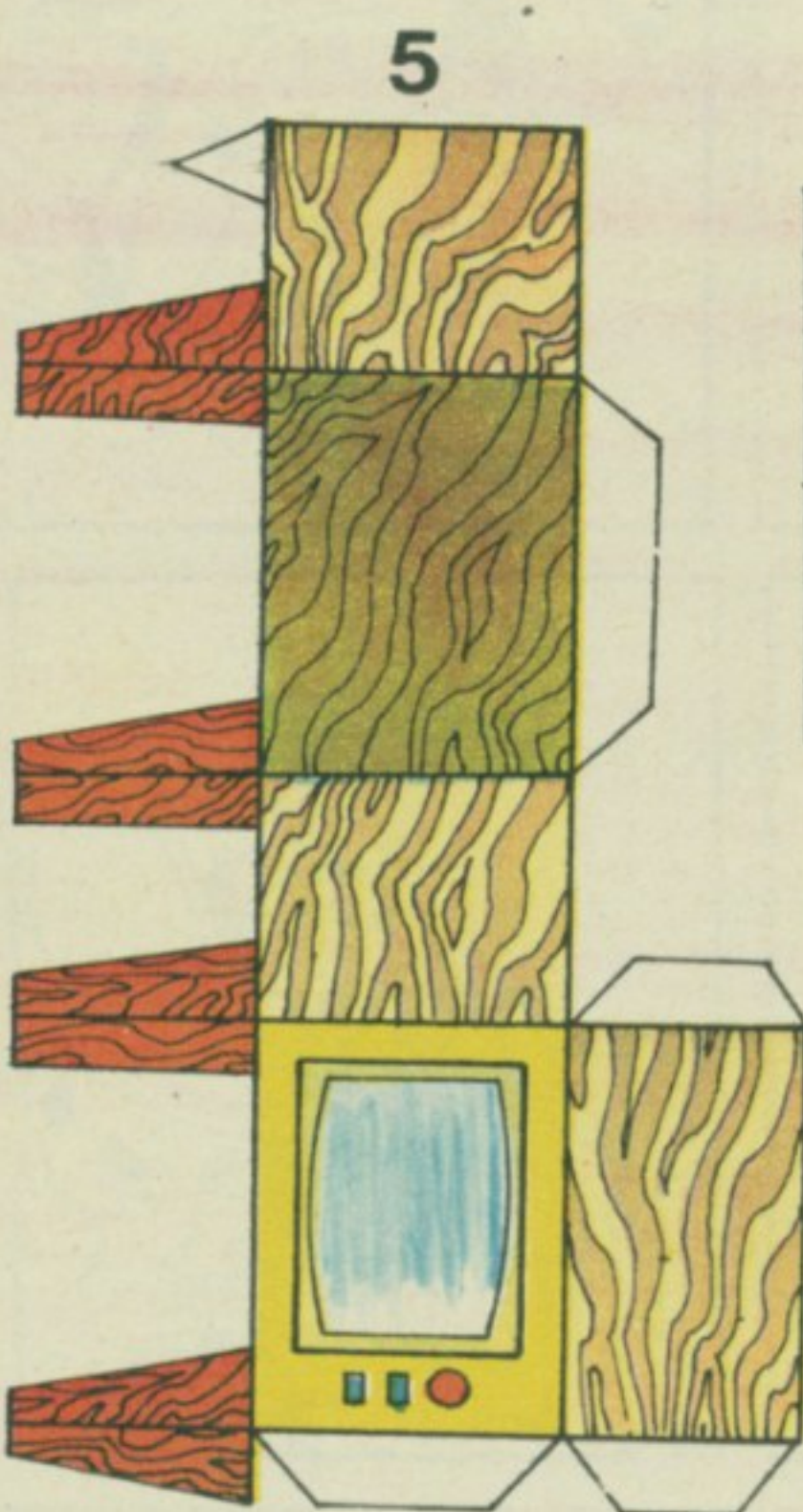
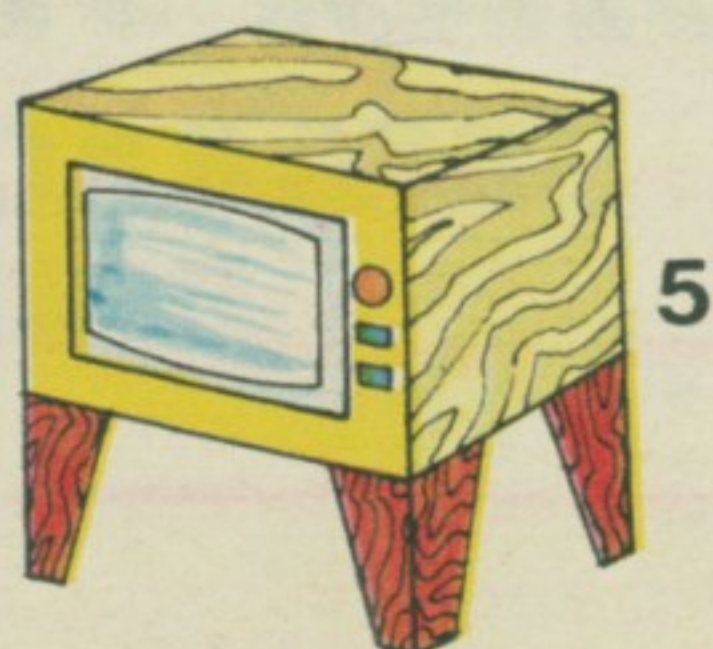
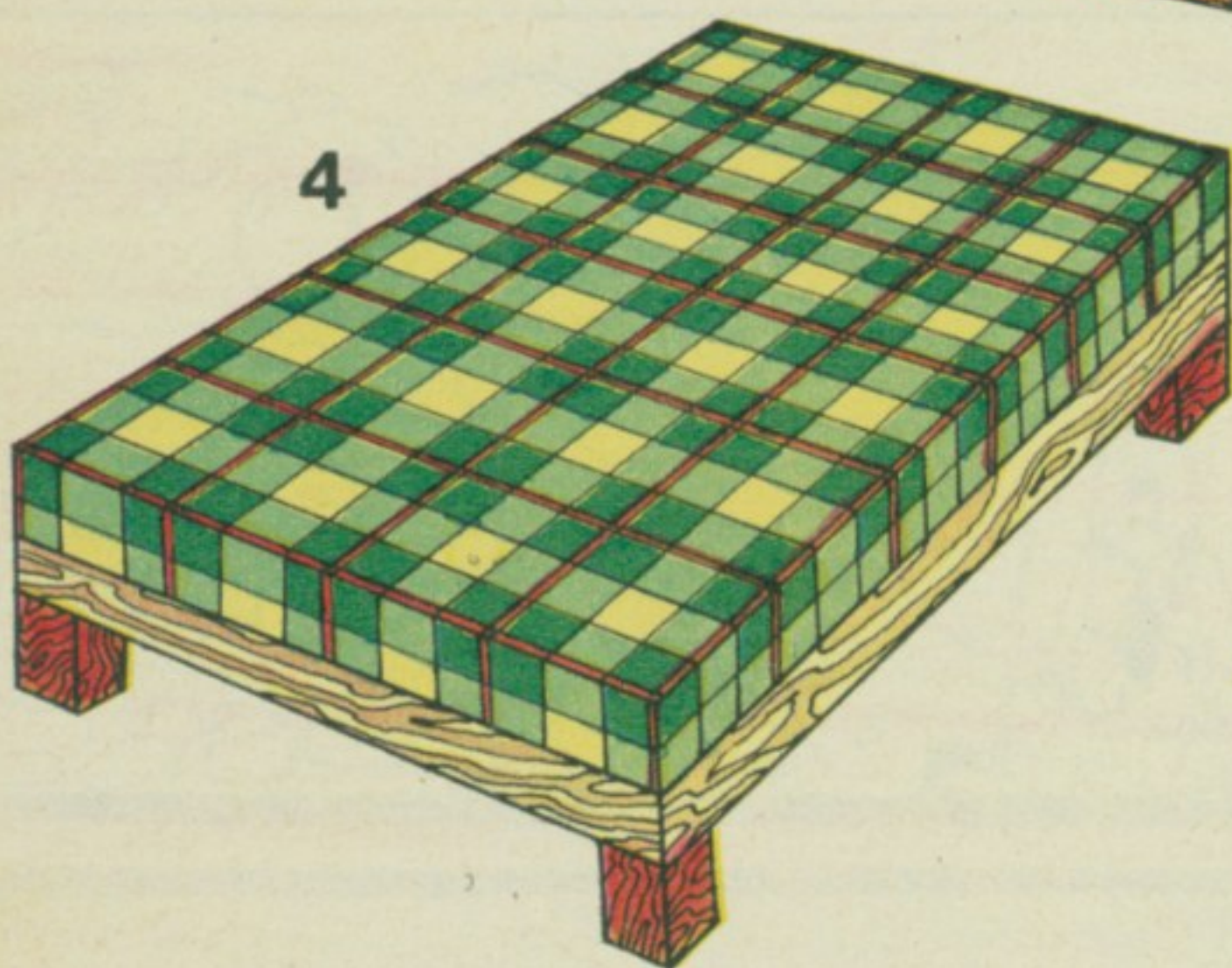
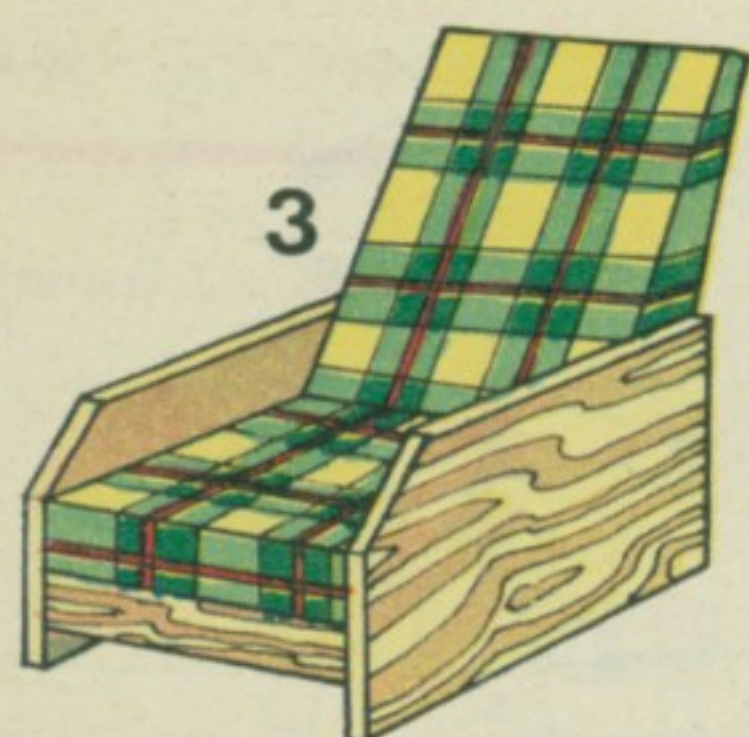
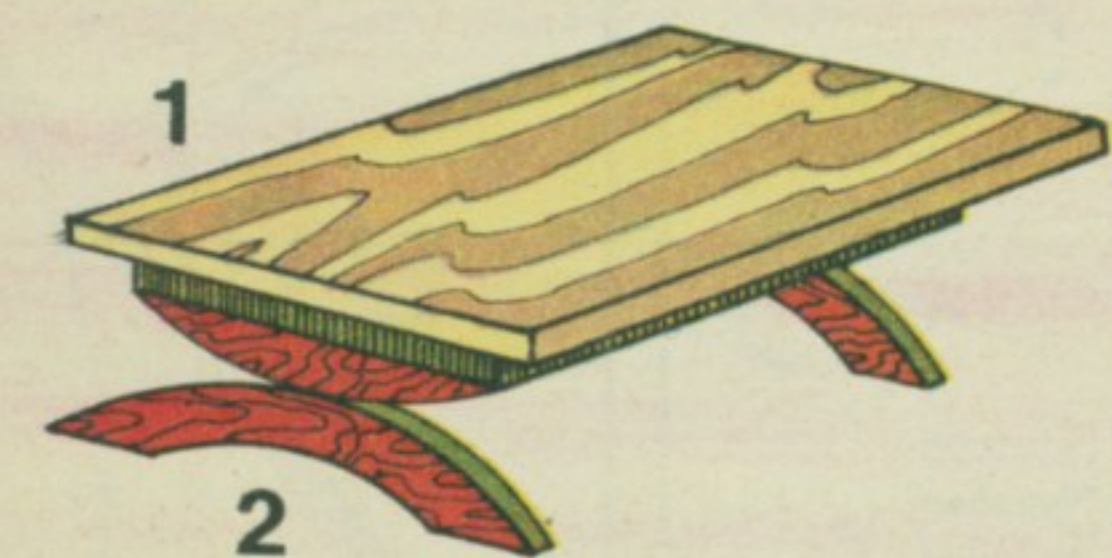
ИЗНОГУД:
БАГДАДСКА
ПРИЧА

ГАРНИТУРА ЗА ДНЕВНУ СОБУ

Све делове нацрта залепи на картон, изрежи и састави према сликама готових модела. Таблу стола број 1 залепи на ногаре број 2. Са мало труда имаћеш леп модел модерног стола, затим две фотеље (број 3), кауч (број 4) и телевизор (број 5).

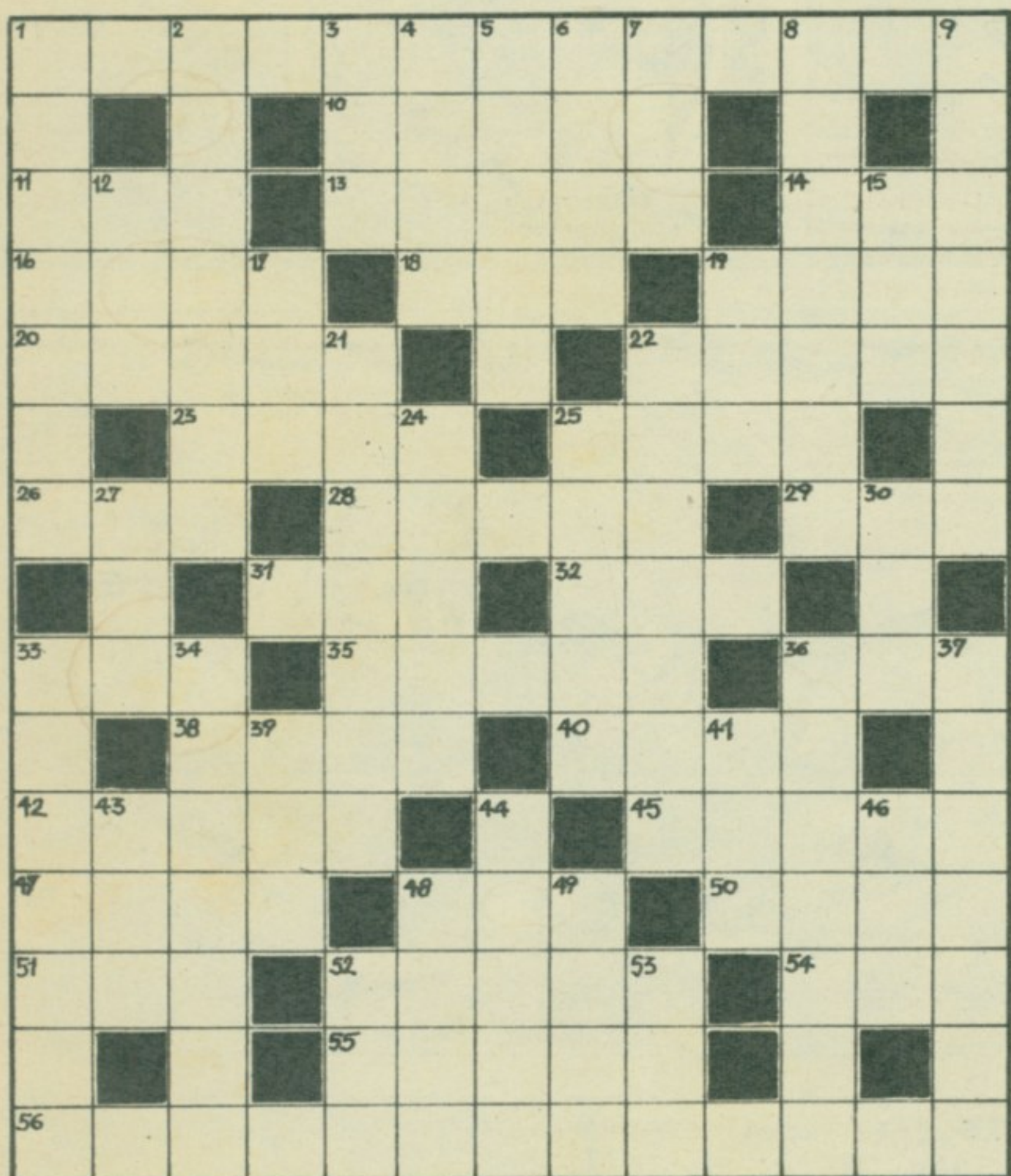
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) Име и презиме нашег књижевника („Глава шећера“), 10) Обри, 11) пољопривредна алатка, 13) арак папира, 14) крајња тачка замишљене земљине осе, 16) име од миља за оца, 18) скраћеница за народноослободилачку борбу, 19) ненаоштрени, 20) пастирска песма, 22) највиша планина у Македонији, 23) дрвени плуг, 25) шумска животиња, 26) орган чула вида (мн.), 28) држава на југу Европе, 29) староперсијски краљ, 31) медикамент, 32) име књижевника Андрића, 33) надимак просјака Арнеја у „Одисеји“, 35) мађарски шаховски велемајстор, 36) домаћа животиња, 38) град у Швајцарској, 40) врста америчког мајмуна, 42) музичка драма, 45) планина крај Београда, 47) планина у Бугарској, 48) воћни напитај, 50) француски драматичар (Жан), 51) новозеландско дрво за бродоградњу, 52) пре много времена, 54) летовалиште код Опатије, 55) један месец, 56) злоупотребити.

УСПРАВНО:

1) црнило за писање, тинта, 2) врста инсекта (множ.), 3) проналазач парне машине (Џемс), 4) кухињски прибор, 5) бора, 6) врста дрвета, 7) обличје, 8) плод руже, шипак, 9) окамењена смола биљног порекла, јантар, 12) посао, 15) узвик при скоку, 17) аждаја, 19) звук, глас, 21) део математике, 22) машина, 24) јак ветар, 25) нацрт, 27) драж, љупкост, 30) позади, 33) поорати, 34) врста споменика, 36) гора, 37) непокретати се са места, 39) дужи временски период, 41) наша филмска глумица (Рас), 43) боја у картама, 44) површина, 46) врста поврћа, 48) задњи део коњског тела, 49) место у Србији, 52) поклон, 53) река у СССР-у.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Пратер, 7) апарат, 13) литица, 14) лавина, 15) амам, 16) боа, 18) Алеп, т, к, 19) сорта, а, е, 21) ир, 23) Титаник, 24) ат, 25) НАТО, 27) Асир, 28) кра, 29) анода, 31) Ј. С., 32) урар, 33) тока, 35) Арно, 37) Авар, 39) то, 41) мишар, 44) вал, 45) Верт, 47) тека, 48) Еш, 49) Тоскана, 51) Ис, н, б, 53) стара, ш, и, 55) Исак, 58) Ант, 59) симс, 61) језуит, 63) Арарат, 65) авант, 66) навала.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тромесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тромесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у странијој валути: ДМ 34 — \$ 12 — ₣ 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1 тел. 22-711.

На основу нишљења републичког секретаријата за културу СРС Број 413-29/73-02 од 22. I 1973 године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

МАЛИ ШАРПЛАНИНАЦ

Драги Забавниче,

пошто много волим псе, молио бих те да ми кажеш где могу набавити штење чистокрвног расног шарпланинаца и колика је његова цијена.

Драган Живковић,
Титоград

Сви власници расних паса обично достављају Кинолошком савезу СРС, Алексе Ненадовића 19—23 да ли имају и кад имају штенад на продају. Мада за штенад расних паса не постоји неки утврђени ценоник, у овом Савезу су нам рекли да се мали шарпланинци про-

дају по цени која се креће од 600 — 1000 динара што зависи од порекла родитеља, да ли су добијали неке награде на изложбама итд. Сваки власник и одгајивач има право да сам одреди цену. Тако је уобичајено свуда у свету кад су у питању младунци, па је тако и код нас.

КО МОЖЕ У ФЕРИЈАЛЦЕ

Јављамо вам се са молбом да нам што пре одговорите у рубрици „Мала пошта“ јер нам је то врло важно. Ове године нас три бисмо желеле да идемо на море преко Феријалног савеза. Пошто таква организација не постоји у Опацама где ми живимо, молимо вас да нам напишете адресу Београд-

ског феријалног савеза и да нам у кратко објасните како се постаје члан.

Тања, Маја и Саша
из Опака

Ево шта о томе каже Буда Лазовић, председник Феријалног савеза Југославије: свако ко је старији од седам година може се учланити у ову организацију која има општинске одборе у свим општинским местима широм Југославије. Услов за пријем у чланство је једна фотографија и било који документ којим се доказује старосно доба као и плаћена чланарина која у Србији износи: за пионире од 7—14 година — 2,30 динара, за јуниоре и сениоре од 13—27 година — 15,30, а за све старије од 27 година — 40,30 динара.

На крају ево и адресе коју тражите: Феријални савез Југославије, извршни одбор за Србију, Обилићев венац 4, телефон: 622-956.

КАКО ДА ТРЕНИРАМО КОШАРКУ?

Драги Забавниче,

као ученици осмог разреда основне школе имамо велику жељу да тренирамо кошарку, па те молимо да нам кажеш у које кошаркашке клубове можемо да се учланимо, у које време и на којем месту. Верујемо да то не интересује само нас већ и друге наше вршњаке широм Београда.

Група ученика Основне школе
„22. децембар“,
Београд

у Београду постоји неколико кошаркашких клубова: „Црвена звезда“, Мали Калемегдан 2, „Партизан“ — Југословенско спортско друштво, Хумска 1, „Раднички“, Жарка Зрењанина 31, ОКК „Београд“, Маршала Тита 27 и други мањи. За све услове уписа и тренирања обратите се на ове адресе.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊО-ШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТ-СКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дина. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

